శ్రీ

రంగారాయకదన సమవాకారము

ఇది

కాకినాడ పిఠాపురంరాజాగారి కాలేజీలో నుపాధ్యాయుఁడగు

కాళ్లకూరి సాంబశివరావుచే

రచియింపఁబడినది

మొదటికూర్పు

కాకినాడ

సుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడి

గ్రంథకర్తగారిచేతనే ప్రకటింపఁబడిరెు.

దీనివెల 6 అణాలు.

పీఠిక.

ఆంధ్ర భాషాభిమానులారా !

ఇది గడచిన 1757 సంవత్సరము జనవరినెల 26 తేదీని బొబ్బిలివారికిని విజయనగరం మహారాజులుగారికిని జరిగిన యుద్ధకథ. ఇది ప్రబంధముగాను, ద్విపదగాను, పాటగాను రచింపఁబడి పండితపామరుల కమితానందంబు సంధిల్లఁజేయుచున్నదని నేను వేఱే చెప్పనక్కఱలేదు. అట్టి సంతోషమునకుఁ గారణము బొబ్బిలిజనుల శౌర్యాతిరేకమేగాని కథారచనా చమత్కారము గాదు. దృశ్యప్రబంధముగనుండినఁ జూపరుల కపరిమితానందంబు గల్గుననియెంచి స్నేహితులచేతఁ బ్రేరేపింపఁబడి యీకథాసరళి కొంచె మించుమించుగ సమవాకార లక్షణమును బోలినహేతువుచేత సాధ్యమైనంతవఱకు దానిననుసరించినాఁడ. రసభరితములగు కృతులనొనర్ప సమర్థులగు కవిశ్రేష్ఠులఁ బోలకున్న నాంధ్రభాషయం దభిరుచిగలవాఁడనగుటచే శక్తి కొలఁదిని బ్రయత్నించితిఁగాని ప్రప్రథమరచనా గ్రంథమగుటచే నిందు దోషములుండకపోవు. మార్పులుకావలసియున్న చోట్ల నాంధ్రభాషాధురీణులు దయతోఁదెలియఁజేసినం గృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములతోఁగైకొని రెండవకూర్పునందు సవరించుకొనుచున్నాఁడను. ఈగ్రంథరచనలో దిట్టకవి నారాయణకవికృత రంగారాయచరిత్ర కడుసాహాయ్యం బొనర్చినది. మఱియుఁగొంత వృత్తాంతము కార్మెకిల్ దొరవారు వ్రాసినవిశాఖపట్టణం డిస్ట్రిక్టుమ్యాన్యువల్ నుంచి కొంత యారమ్ ధొరగారు వ్రాసినచరిత్రనుంచి కొంత శ్రీ బొబ్బిలిరాజావారి ముఖస్థముగను గ్రహింపనయ్యె. సాధ్యమైనంతవఱకీ గ్రంథస్థమగుచరిత్ర వాస్తవమని నొక్కి చెప్పఁగలను. ఇక్కథానాయకుఁడగు శ్రీ గోపాల కృష్ణరంగారావు వారికినిప్పుడు బొబ్బిలిసంస్థానంబు నేలుచున్న శ్రీ రాజా మెహర్బాని, దోస్తాన్ శ్రీ రాజారావు వెంకట శ్వేతాచలపతి రంగారావుబహద్దర్, కే.సి.ఐ.ఇ. వారైదవతరము వారగుటచే నీగ్రంథము వారియభిమాన చారిత్రాభివర్ణనమేగాన వారికే కృతినియ్యఁదలఁచి గడచిన జూన్ 30 తేదీని శ్రీవారిసభలోఁ జదివి వారికిఁగృతినొసంగినాఁడను. శ్రీ రాజావారు నమిత భాషా సరసులగుటచే రసంబుగ్రహించి యపరిమిత సంతోష సంపూరితాంతఃకరణులగుచు నన్ననేకవిధంబుల సన్మానించినదేగాక యీగ్రంథము నచ్చొత్తించుభారంబును వహించిరి శ్రీ వారికిని వారికుమారరత్నములగు శ్రీ వెంకటకుమార కృష్ణరంగారావుగారికిని శ్రీ రామకృష్ణ రంగారావుగారికిని దైవ మనిశంబు శ్రేయంబులనొనగూర్చుఁగాత.

కా. సాంబశివరావు.

ఇష్టదైవస్తుతి.

శా. శ్రీనాథోర్విసుమేరుభూధర సురజ్యేష్ఠాగమాబ్జార్కులిం
పూనన్ రాజదళింపహాగోరురథ ధర్మోగ్రేద్ధసవ్యేష్టకా
జానేయవ్రిజచక్రయుగ్మమయి చంచద్ఘోరసంఖ్యఁబులో
నానక్తంచర కాలసంజ్ఞపురదిష్టాంతంబుఁ గావించి మేల్
క్షోణిన్నింపిన సాంయుగీనున కెదన్ జోహారుఁగావించెదన్

కృతిపతిస్తుతి.

శా. శ్రీరాజీవభవాండమండల ఫలస్ఫీతంబు దీవ్యద్యశ
స్సౌరభ్యప్రథితంబు సద్గుణ సుమస్ఫారంబు కామప్రదం
బారూఢాత్మకవీంద్ర చిత్తమధుపౌఘాసేవ్యమానంబునౌ
శ్రీరంగాధిప కల్పకంబు విజయశ్రీనేలు రంగాధిపున్.

క. రాజునహిరాజుఁ జైనంబుధి
రాజుఁ జేసుమారాజు నద్రిరాజు నఖిలగో
రాజు హసియించి బొబ్బిలి
రాజుల సత్కీర్తి దిగ్విరాజుల నేలున్.

సీ. చక్రరక్షణకళాశాలి యాతండని చక్రరక్షణకళాశాలియగుచుఁ
గమలాధికామోదకారి యాతండని కమలాధికామోదకారియగుచుఁ
సతతసన్మార్గ సంచారి యాతండని సతతసన్మార్గసంచారియగుచుఁ
బ్రకటాఖిలలోక బాంధవుండతఁడని ప్రకటాఖిలలోక బంధువగుచు

గీ. శూరుఁడాతఁడని త్రిలోకశూరుఁడగుచు
నాప్రభాకరుతో నీప్రభాకరుండు
సాటియననొప్పితివి రాజసార్వభౌమ
రంగరాయనృపాల శ్రీరమ్యశీల !

గీ. మీకులమువారిదైన సమీకచరిత
మౌ, సమహాకారముగఁ జేసిమీకుఁగృతి నొ
సంగుచున్నాఁడఁగొనుఁ డగ్రజాత్యకాళ్ళ
కూరి సాంబశివామాత్య ధీరుఁడ నిదె.

ఈరూపకమునందలి ప్రధానపాత్రలు.

రంగారావు—బొబ్బిలిరాజు

వెంగళ్రాయుడు—రంగారావు తమ్ముడు

చినరంగారావు—రంగారావు కుమారుడు

దామరపమ్మన్న
ధర్మారావు
చెలికాని వెంకయ్య
తాండ్ర పాపయ్య
పంతెన బుచ్చెన } రంగారావు బంధుమిత్రవర్గము.

విజయరామరాజు—విజయనగరం మహారాజు

జగన్నాథరాజు—విజయరామరాజు మంత్రి

వత్సవాయాన్వయుడు—పెద్దాపురంరాజు

బుస్సీ—ఫ్రెంచి గవర్నరు

హాయిదరుజంగు—బుస్సీమంత్రి

గోరుందొర—కమాండరింఛీఫు

కిష్టన్న—బుస్సీ దుబాసీ

మద్దాల రెడ్డినాయుడు—గోరుందొర దుబాసి

నాగోజీరావు—హయిదరుజంగు గుమాస్తాలలో ముఖ్యుడు

జాయిస్ మర్టెక్—గోరుందొరంపినవకీలు

లా, రాసూ, లాడూఖాన్, లాసుఖాన్, హసనల్లీఖాన్
ముకురల్లీ, సిద్దీబిలాల్, కుప్పి, కుల్లాము } ఫరాసుపారసీకపు జోదులు

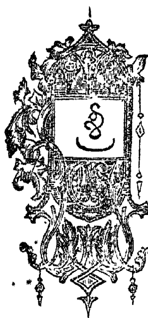
మల్లమ్మాదేవి—రంగారావుభార్య

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీరంగారాయకదన సమవాకారము.

ప్రథమాంకము.

నాంది

రంగావనినాథుఁ డాప్రిథితలక్ష్మీసంశ్రయుండాశ్రితా
ధారుండుగ్రరణప్రమోది విజయోదారానుగుండంచితా
చారుండూర్జితుఁడప్రమేయుఁడు గుణస్ఫారుండు మీనధ్వజా
కారుండెల్లపుడిచ్చుమీకు నిఖిలాశార్వప్రభాశ్రేయముల్.

(నాంద్యంతమున)

సూత్ర—నటీ! ఇటురమ్ము.

నటి—చిత్తము. ఆర్యపుత్రా! ఏమిసెలవు.

సూత్ర—ఇప్పుడియ్యెడఁగూడియున్న సభందిలకించితివా?

నటి—చూచుచున్నానార్యసుతా.

సూత్ర—నటీ! ఈసభ, సుధర్మంబోలె విబుధమండల విరాజితంబై, కాసారంబు రీతి రాజహంసాశ్రయంబై, కైలాసంబు భాతి సదార్యానుకూలంబై, కరిపురంబు వడువున గౌరవయోగ్యంబై, బ్రహ్మగేహంబుకైవడి భారతీనిలయంబై, యలకాపురంబు చెన్నున ధనదప్రధానంబై, కలశార్ణవంబు కరణి సంపజ్జనకంబై యొప్పుమీఱుచున్నది. చూచితే?

నటి—పండితపుత్రా, నిజము. ఇప్పుడేమనియెదు?

సూత్ర—నటీ! వీరియుల్లంబులు పల్లవింప నేదేని యొక్క యపూర్వకథాప్రసంగంబు నడపవలెనని.

నటి—అట్లైనఁ గానిమ్ము, కాని సమస్తదృశ్య ప్రబంధంబులును బ్రదర్శింపఁబడినవే, ఇఁకనపూర్వమేమున్నదో?

సూత్ర—నటీ! నీవెన్నఁడైన రంగారాయకదన సమవాకారంబన వినియుంటివే?

నటి—లేదు. అదెట్టిది?

సూత్ర—నటీ! అది బొబ్బిలి వెలమదొరలకును, విజయనగరము రాజునకును జరిగిన యుద్ధకథ.

నటి—అట్లైన నదియపూర్వమైనదే. దీనినెవరు రచించిరి?

సూత్ర—చెప్పెదవినుము.

సీ. కాశ్యపార్యన్వయకలశపాథోరాశి రాకానిశీథినీరాజవరుఁడు
సప్తర్షివర్యసందీప్తభారద్వాజ సత్తపోధనగోత్ర సంభవుండు
ప్రస్ఫుటభోగరాట్పావమాంబా గర్భశుక్తిముక్తామణిస్ఫూర్జితుండు
హూణాంధ్రభాషా మహోన్నత శేముషీ వైదుషీ విశ్రుతిభాసురుండు

గీ. సాంబశివరాయ కవిబుధజనవిధేయుఁ
డిదిగో రచియించె బొబ్బిలికదనచరిత
మునసమవాకారముగ రసస్ఫూర్తి యెసఁగ
సకలజనమానసాహ్లాదసరసఫణితి.

నటి—నీయంతటనీవే ప్రదర్శింప నెంచితివా? లేక సభ్యుల యనుమతమా?

సూత్ర—నటీ! నాయిష్టముగాదు. వారలేకోరిరి.

నటి—సరే. సభ్యులంతగొప్పవారని యంటివే! ముచ్చటదీరునట్లు వారినెట్లు రంజింపఁగలుగుదుము.

సూత్ర—నటీ! ఎంతవెఱ్ఱిదానవు మూర్ఖుల రంజింపఁజేయుట కష్టముగాని ధీరులను రంజించుటెంతపని,

గీ. రాజహంసలు క్షీర నీరములువేఱు
పఱచిక్షీరంబెగ్గైకొని పరఁగుపగిది
సుగుణదోషములేర్పడఁజూచిగుణమె
గైకొనంజాలు వారలుగారెబుధులు.

నటి—ఆధైర్యమే నీకున్నచో నుద్యోగింపుము.

సూత్ర—మున్నుగ దత్సూచకంబగు శరదృతువర్ణనం బొనర్పుము. నటీ!

నటి—ఆపనికి నన్నే నియోగించితివా! కానిమ్ము. ప్రయత్నించెదను.

చ. శరములు నిర్మలత్వమున జాలుకొనె న్నదులందు నెల్లెడన్

శరపులు పల్లవించె నలశారదలక్ష్మి మదుంగులోయనన్
శరములుపూని శాత్రవులు జన్యములం బచరింపసాగిరీ
శరదమలాంబుదంబులు ప్రసన్నములై ప్రబలెన్నభంబునన్.

చ. సురుచిరరంగరాయని యశోరుచులీసరణిన్ బ్రశస్తవై
ఖరిం బ్రసరించె నావిశదకాంతి శరద్వరచంద్రికల్ దిగం
తరములనిండె మౌక్తికసుధారజతావని భృత్సురాపగా
సురభిపటీరహీర శరసూనములన్ హసియించిమించుచున్.

సూత్ర—అహా!.

గీ. హాయిగానీవు గావించినట్టిశార
దాభివర్ణనము సుమనోహారిమై స్వ
భావసిద్ధంబునై యిప్డు ప్రబలుచునికి
నీదు చాతుర్యమే వర్ణనీయమయ్యె.

నటి—సరే! నాపాట కసూయం జేయక సంతసించితి. వింతే చాలును..

సూత్రి—సుజనుల తెఱంగది గాదుగదా!

క. "దిద్దవలెం దప్పుగలిగిన
ముద్దుగనై ఘంటికంబు మూలముగని తా
రెద్దియుంజూడక రోసెడి
గద్దరి కుమతులను లెక్కగాంతురె సుమతుల్."

ఇంతేగాక మున్ను.

క. అలబొబ్బిలిరావుకులీ
నులయున్నతిం గాంచి యోర్వనొగిలియసూయా
కులుండై న పూసపాటిన్ప
తిలకుం డేపాటికీరితిన్ జెందెనిలన్.

నటి—త్రైలోక్య విజయుండగు విజయరామరాజు కొలువ్వీండు తలియమ్మె చాలుంజా
లు! మనమిపాటి పోవుదముపద.

సూత్ర—అవు నది నిజమే.

అని నిష్క్రమించుచున్నారు.

ఇది ప్రస్తావన.

రంగము :—విజయరామరాజు సభ.

[విజయరామరాజు, మంత్రి జగన్నాథరాజు ప్రవేశించుచున్నారు]

రాజు—మంత్రిపుంగవా!

మంత్రి—మహాప్రసాదము రాజా.

రాజు—నామనంబు చింతాకరంబయ్యెఁగదా! సౌఖ్యారాహిత్యంబగు వైభవమ్ము మరాళవర్జిత కాసారంబుగదా! అడవిగాచిన వెన్నెలకైవడిని నాజన్మంబు సాఫల్యముబొందమికి నా డెందంబు గడుఁగుందుచున్నయది.

గీ. చింత చితియను రెంటిలోఁజింతఘనము
మానసంబుననూహింప మాన్యచరిత
వినుము చితికాల్చు నిర్జీవులను బుడమిని
జింతఁగాల్చును బ్రాణులజీవయుతుల.

మఱియును,—

గీ. అంతి పురమును విజనంపుటడవిగవని
నంతి పురముగఁదోఁపింప స్వాంతమోసుమ
కారణంబగు నన్యంబుగాంచలేదు.
సచివమూర్ధన్యయది గాదె జగతియందు.

మంత్రి—రాజేంద్రా! వైభవమ్మున నింద్రుని, ధర్మంబున బలిని, పరాక్రమంబున రంగరాయుని మించి భూపాలుర నదిమి కప్పంబులుగొంచు దనయుర్వి కామధేనువు నావిధి విధానమ్మున రాజ్యంబుసేయు మీకుఁగొఱంతగల్గునా!

గీ. అట్టిదుర్వ్యాకులంబేయహమునఁగాని
పొందఁగారాదు మీవంటిపురుషులకును
విభవసంస్ఫూర్తిజిద్వృష! విజయరామ
రాజ! రాజన్యలోకమార్తాండమూర్తి.

రాజు—మంత్రివరా! నీవెంతబాగడినను రంగారాయశబ్దమ్ము వినినప్పటియుండియు మనంబెరిసెడిని, ఏలనన!

శా. బాల్యంబాది యసంఖ్యమా యపకృతుల్ వారెన్నిదో జేయసా

కళ్యంజేర్పడ సావినోడ్పడమి నేఁగార్పణ్యాముప్పాతిత
త్తుల్యంబుల్పచరింపఁజాలకయె మద్దోర్దర్పముంకింపకే
లౌల్యంబౌగతి నూరకుంటినిగదా లాఁవెంతయున్గల్గినన్.

ఇంతేగాక

క. ఎన్నంగరాని దుష్కృత
పన్నగవిషబాధకోర్వజాలై తిని త
త్పన్నగవిషదంష్ట్రావళి
నెన్నిక మున్నున్న దుళ్ళనేయనయితిహా. !

గీ. గోటఁజిమ్ముదాని గొడ్డండ్లఁగొట్టంగ
వలసెనన్నమాట పాటియయ్యె
నయ్యనేమి వారి నాజిని హతులుగ
జేసి సార్థకంబుజేతునఖిధ.

మంత్రివరా! వైరిస్త్వాఁజాని చక్షుఃశ్రవం బక్షీణోదగ్ర జిహ్వాగ్రంబుల క్ష్వేళంబు గ్ర
క్కుచు క్షణక్షణంబును బొంచియుండ నాకెట్లు క్షేమంబుగల్గును ?

మంత్రి—రాజేంద్రా ! పరమంబగు యొక్క యర్థంబుగలదు. దానినాకర్ణింపుము.

గీ. తుష్టికలదేని వనమునందున్నఁగాని
దోఁచుసుఖముగజనునకుఁదుష్టిలేక
యున్నఁబురినున్న వనమునన్నున్నరీతి
సుఖముఁబొందకయుండును జూడనరుఁడు.

రాజు—అది నిజమే, గాని పరాక్రమశూరులగు రాకుమారులకిల నరివరోర్వీవరులదురం
బులం బరాజితులంజేసి వారి యుర్వీరమల గొనుట ధర్మముకదా !

శా. రత్నస్థాపితవస్త్రపజ్క్తియును శక్రస్వస్థసామ్రాజ్యమున్
నూత్నావాపక యక్షకర్దమసదన్యానోత్తరానంగముల్
యత్నోపార్జిత ఘోటకద్విపసమూహ ప్రాభవశ్రీలున
త్పత్నీరత్న కదంబమెల్లఁదులయే ప్రాంచద్యశోలక్ష్మికిన్.

కనుక మంత్రివరా !

గీ. కలితతజ్జయలక్ష్మి సంగ్రామసీమ
బొబ్బిలిక్షితిరాజన్యభూరిగోత్ర

భూద్వితీయాభ్యుదయ కంఠపూజ్యసూత్ర
పటలచ్ఛేదిగాని నాప్రాణమేల ?

మంత్రి—రాజేంద్రా! అట్టిధర్మంబరాతివీరులయెడఁ దగినదేగాని వారిత్తరి మనలకపరాధంబేమియుఁజేసినవారుగారు; నిర్నిమిత్తోద్యద్రుపాపాటవంబున నిరాటంకంబగు యుష్మద్వ్యాచాటనంబున శత్రురాజులఁ గెలువనేర్తుమే ? "యతోధర్మస్తతోజయ" మన్న శ్రుతులమనము వినియుంటిమిగదా ! ఎచ్చట నధర్మంబుండు నచ్చటు నాశంబగు చింతించనేల ! అయినను

పంచచామరము. బలాబలంబులెంచి పొంచిబల్మినోర్వ గావలెన్
హలాహలిన్ దురంబులో నరాతివీరసంతతిన్
ఝుళంఝుళారవంబులొప్ప శస్త్రముల్చరింపఁగా
భళాభళీయటంచు మింటబల్సుపర్వులార్వఁగన్.

ప్రియంవదావృత్తం. అరులగెల్వఁదలఁచియైనయపుడా
యరినరాధిపుని నాజిగెలువన్
గరువమేర్పడునుగాని సమయం
బరయకుండ ననర్థమగునే:

జనపాలా! నీకెల్లప్పుడు హితముగోరి సమయాసమయంబులరసి యరాతివీరుల నోర్వఁ గాలంబు సమకూడ నేనూరకుందునే ?

రాజు—అమాత్యవరా! నీవు వాక్రుచ్చినది నిక్కంబే, గాని, ప్రక్క నరివీర రంగ రాట్పన్నగంబు బొబ్బిలి ప్రాకారవామలూర్వాంతరస్థాయియై యుండెననుచింతయు తరంగితకుబంతకుహారపుటభేదనంబు గావించుచున్నది.

మంత్రి—రాజేంద్రా! వినుమరాతివీరబలోద్రేకంబు మనకనుభవైకవేద్యమే.

గీ. వైరివీరులపారదుర్వారులనుచు
మక్కువాదిస్థలంబుల మనకు చేట
పడియెగా యింకనెందుకీపాటి చూడి
సమయమునువేచియుండుట చక్కనగును.

అదిగాక.

సీ. అచటఁబుట్టిన ననగొమ్మమైనఁజేవ.

చేతరాజిలు నీరులఁజెప్ప నేల ?
ప్రథితబలరాజుకులుల పరాక్రమప్రగ
రాజులారయ బొబ్బిలిరాజులెల్ల.

మఱియును.

గీ. వారిమాహాత్మ్యమెన్నంగవశమేమనకుఁ
జండదోర్దండకాండప్రకాండకాండ
కలనఁబెద్దలువారలు ఘనచమూర్ధ
తినిమనము పెద్దలము నిజస్థితినిగనుఁడు.

రాజు—నీవును వారిమహిమనే యెక్కుడుగఁదలంచుచున్నావా ?

మంత్రి—లేదు. రాజా! దురంబులకరుగనుత్సహించుతఱి నెదిరిబలంబును నిజబలంబును మనమాలోచించుకొనవలెయును గదా! అందుకొఱకై చెప్పి నాఁడనుగాని వేఱుగాదు.

(కంచుకి ప్రవేశించుచున్నాఁడు.)

కంచుకి—మహాప్రభూ! మీదర్శనంబునకిద్దఱు బ్రాహ్మణులు వచ్చి ద్వారంబున వేచియున్నారు.

రాజు—సేవకా! వారినిటుల బిలువుము.

సేవకుఁడు—చిత్తము. దేవరా! (అనియరుగుచున్నాఁడు)

(బ్రాహ్మణులు ప్రవేశించుచున్నారు.)

రాజు—లేచి చేతులుమోడ్చి (ప్రకాశముగా) నమస్కారము. భూసురోత్తములారా!

బ్రాహ్మ—విజయీభవ. (అని యాశీర్వదించుచున్నారు)

రాజు—మేదినీసురలారా! ఇటుల నాసీనులరగుడు.

బ్రాహ్మ—ఆసీనులగుచున్నారు.

రాజు—భూదేవోత్తములారా! ఎచ్చటినుండి విచ్చేయుచున్నారు ?

బ్రాహ్మ—భూవరా! వీరబొబ్బిలి సంస్థానాస్థానంబు వెలువడివచ్చుచున్నాము.

రాజు—అచ్చ

బ్రాహ్మ—నరేంద్రా! అచ్చటివింతల నెంతని చెప్పుదుము. వత్సరంబునంగల ద్వాదశమాసంబులు విచ్చలవిడిజరించుచు నందందుల రాజచంద్రుల దర్శించుచు వారిమాహాత్మ్యంబులుచూచుచుంటిమిగాని యాబొబ్బిలిరాజన్యానేకపసింహులంబోలిన కార్యవీరుల నెందేని వినికనియుండలేదు.

రాజు—(తనలో) ఏమిపొగడుచున్నారు. నేనుగూడ విశేషధన మొసంగితినా నన్ను నిట్లెన్నెండుచోటఁ బొగడుదురు.

బ్రాహ్మ—శా. ధీమాటోపసుధీస్థిరత్వమహిమానిశ్రేణనాతిక్షమా
ప్రామాణ్యంబుల నీసడించురు సుమా పాండుద్వితీయాత్మజా
తామర్త్యాళిగురుప్రమేరురవిపుత్రానంతవర్ణంబు నిం
కేమర్త్యుల్సమమాదువిమ్మహినిదే యీరాజులోకంబునన్.

మఱియును.

గీ. అంటిపాడిచి వేగఁటువెంబడిమారు
నదురుగుండె పిక్కచెదురులేక
దురమునందు రిపుల దుర్వారశక్తిచే
రాజవరుఁడు రంగరాయఘనుఁడు.

రాజా! ఆగోపాలకృష్ణరంగరాయ క్షమావల్లభుప్రాభవంబు వర్ణింప వేనోళ్ళ చిలువకైనను దరంబుగాదు.

గీ. పుడమి నెందఱినో రాజపుంగవులను
గంటిమేగాని లేరిటువంటివారు
ధనమొసంగఁగుచేలుండు ధనదుఁడగును
శత్రుజేయఁదలంచిన శివుఁడడంగు.

గీ. పుణ్యజనులను గారింపఁబూనెరంగ
రాయుఁడనువాడు మాపై నీరంగరాయుఁ
డాత్మలోనఁదలంచినిరంతరంబు
పుణ్యజనులనురక్షించుపూనికబూని.

రాజు—ఆహా! నిజమేనా! ఏమిపొగడుచున్నారు! బాపలకు పొగడుట నైజము. మీకువిశేషమొసఁగినవారే దానకర్ణులు. తక్కినగుణంబులెట్లున్నను.

మంత్రివరా! ఈబాపలను బంపివేయుము.

మంత్రి—మంచిది రాజేంద్రా. (అనివారిని బంపివేయుచున్నాఁడు)

బ్రాహ్మ—ఇదేమి. వారిని బొగడితిమనిగాఁబోలు మనలనువచ్చినదారిని బొమ్మనె ఎంత వెఱ్ఱిపనిచేసితిమి? (అనుకొనుచుఁబోవుచున్నారు.)

రాజు—మంత్రిపుంగవా! ఈబ్రాహ్మణుల వర్ణన నిజమైనదియే?

మంత్రి—కొంతే నిజమే. దానినతిశయముగఁ జెప్పియున్నారు. లోకమందిట్టిది యాచకులకు సహజమేగదా ?

రాజు—సచివాగ్రణీ !

గీ. దానరాధేయులఁట సుప్రతాపశౌండు
లఁట యుపాయవిదులఁట సప్తాంగధుర్యు
లఁట తగన్వారు నేను గానఁట కను మిదె
తెలియు నాక్షాత్రమున్ వారి వెలమతనము.

(వారొనర్చిన యపకృతి నెదఁదలంచి) తలపంకించుచు (ప్రకాశముగా) ఈపట్ల వారిని వదలివేయఁజనదు.

మంత్రి—(స్వాగతము) ఆహా ! ఈరాజు రావువంశపయోధి సుధాంశుండైన. గోపాల కృష్ణరంగరావు సరళియరసి చూపోపక నిర్హేతుక జాయమాన కృధాకలితుఁడగుచు దుర్వ్యథచే బాధితుఁడగుచున్నాఁడు. బలాబలంబులం దెలుప నేనన్నమాటలచేతనే కుందుచుండఁగా గోరుచుట్టుమీఁద రోకంటిపోటన్నట్లు బ్రాహ్మణులుకూడ సమకూడిరి. కూడిరిబో శత్రురాజవర్ణనగూడఁ గావించిరి. దండతాడిత భుజంగంబుభాతి నుగ్రుఁడైయున్నాఁడు. (ప్రకాశముగా)

రాజాగ్రణీ! శాంతివహింపుఁడు. ఆరంగరావిత్తఱిఁదమకెట్టియపకారంబుఁజేసినవాఁడు ? నిర్హేతుకంబుగ నిట్టికోపమేల ? ఇత్తఱి నారాజుపై దండెత్తినచో నన్యాయయుద్ధంబని జనులు మనలను నిందింతురు గాన.

క. కారణములేక కార్యము
గా రా దనిపెద్దలండ్రు గావునరంధ్రిం
బారసి రాజోత్తమ! ప్రతి
కారం బేమైనఁగాని కావింప నగున్.

రాజు—కారణములేదా ? నీకుఁ దెలియలేదు గాఁబోలును.

ఉ. ఇప్పటువాఁడు సేయుపని యేమొయెఱుంగవె ? యింకనేమి వా
తప్పులు సేయఁగావలెనొ ? తద్దయుఁబాటెదు కొండకాల్వలం
జప్పున నడ్డుగట్టి పలుసస్యము పండఁగ నాత్మరాజ్యమున్
జొప్పడఁజేసెఁ దానెదురఁజూడవె ? న్యాయముఁదప్పె నీసునన్.

నీవిట్టివెడఁగుమాటలాడకుము. ఉత్తమమైన క్షత్రియ వంశంబునఁ బుట్టి క్షాత్ర

మింగనైనను లేక యిట్టిపిఱికిమాట లాడ నేమిమగతనంబు? ఎట్లైన నారాజుం జయించి వీరలక్ష్మిం జేకొందుంగాక.

మత్తకోకిల. వీరవంశమునందుఁ బుట్టియు వీరులన్ రిపులన్ సుగం
భీరులం బొలియింప లేనిది విశ్రుతంబగు క్షాత్రమే?
శూరుని స్థిరమంచు నేచ్చి విశుద్ధకీర్తిని బొందెదన్
గారుబీరము లాడుచుండుట గాదుసుమ్ము యథార్థముల్.

మంత్రి—(స్వగతము) అంతకంతకుఁ గ్రోధంబు హెచ్చి యెదిరిబలంబెఱుఁగనివాఁడై యిట్లనుచున్నాఁడు. నేనిప్పుడేమన్నను వినువాఁడుగా లేఁడు. పోనిమ్ము నాకేల? ఎవఁడెంతచేసికొను నంత ననుభవించునుగదా? (ప్రకాశముగా) రాజేంద్రా! మీరట్టి పౌరుషవంతులే.

రాజు—పౌరుషముకంటె జీవనము పెద్దయే? పౌరుషహీనుఁడై బ్రతుకుకంటె సమరంబున నరాతివీరులచే మడియుట మేలు. ఈజన్మం బనపాయంబు గాదు గదా? నవలక్షకళింగాధిపతినై యుండియును వేయిమడుంగులు తక్కువగు బొబ్బిలిరాజుల పాటి యసంబును బొందలేక కీర్తికాంతను జేసేత వారిపాలెట్లుసేతును?

మహాస్రగ్ధర. ఘోరంబౌ మత్ప్రకాండాగ్నుల వెలమకులాంకూరముల్ కాల్చివైతున్
వీరాటోపం బెలర్ప స్వీమతుల సమరోర్వీస్థలి నైండిపైతున్
బారిరంభానీకఘాటిం బ్రకటిత విజయం బంది బొబ్బిల్లడీనిన్
ధీరాద్యత్వంబుపెక్కన్ స్థిరముగ నిజదోర్దీప్తశక్తిన్ భరింతున్.

అట్లుగాదేని.

గీ. రంగరాయఁడొండె రంగద్విజయరామ
రాయఁడొండెనుభయరాజ్యములకు
రిపులనోర్చియేలు విపులభీమాహవ
కేళియందు నిజజనాళి మెచ్చ.

అట్లుగాన మంత్రివరా! నాయుద్యమంబునకుఁ దగిన ప్రయత్నంబొనఁగూర్పుము. అరాతివీరులబల మేనెఱుంగనిదిగాదు. వారును శౌర్యాన్వితులే, అట్టివారిని దురంబున జయించినదే జయము. పిచ్చుకమీఁదఁజంద్రాయుధ మన్నట్లు గంభీరులకుదాగి భీరులైనవారిపై దాడివిడియు పేటినదువడి?

మంత్రి—అది నిజమేగాని

గీ. జన్యములకేగుకాలంబు చక్క నెఱిఁగి
పగఱబల మెంచి సప్తాంగపటిమ నెఱసి
పగను సాధింప నుంకింప వలెను గాని
తలఁచినప్పుడ సమకట్టఁ దగపుగాదు.

రాజు—పోనిమ్ము. మనకపకారమొనరించిరా లేదా ?

మంత్రి—దానివలన గోపాలకృష్ణరంగారావు మనకు నికారమెంచెనో లేదో ?

రాజు—నీవింక నట్లనియెదవేల ?

గీ. నిర్ఝరము లడ్డి మనచేల నీరుబాఱ
నీక మనరైతు లంతట నాఁకపెట్ట
మన్నవా రంత వారల మట్టిరి యఁట
దగునె వారికి ? నింతయుఁ దలఁప వైరి.

ఇందు కేమనియెదు ?

మంత్రి—రాజా ! అదియకార్యమే. మొదట సామదానభేదంబుల వారితో ముచ్చటించుటమంచిది.

రాజు—మొదటినుండియు నాయందసూయాభావమునే మదిఁ బొందుపఱచియున్న రంగరావు నాతో రాచకార్యసరళి పొత్తొనరించునా ? నీవుచెప్పినది యొప్పుగ నున్నది. ఏమినీతిచెప్పితివి ? ఆరాజాధముండు నన్నంత నీచపఱచెనుగా ? వానితో నాసామదానభేదోపాయంబులు ?

మంత్రి—గీ. ఎట్టికార్యములందైన నేలిక ! మును
మున్న ప్రతికార్యమునకును బూనుపట్ల
సామదానభేదంబులఁ జక్కఁజేయఁ
గాకయుండినఁ దండంబె కడఁకఁ దగును.

రాజు—కం. ఆలోచనలెన్నియునిం
కేలా యీయెడల మనకు ? నింతేనియులోఁ
జాలిఁదలఁపఁదగదు తగవు
మాలినయావెలమదరభి మానులయెడలన్.

గనుక మంత్రివరా ! పరిపరివిధంబులఁ దద్విధానంబుమనంబున నాలోచించుచుంటిని. నీవు నాప్రియత్నంబునకే కడఁగుము.

(నేపథ్యంబున) కళింగాధిపుఁడెచ్చటనున్నవాఁడు ?

(అందఱు నాలకించుచున్నారు,)

సేవకు—మహాప్రభూ ! ఎవ్వరోయిద్దఱు తురకబంట్రోతులువచ్చి రాజుంజూపుమనిభీ మాట్టహాసముచేయుచున్నారు సెలవైనఁదోడ్కొనివత్తును.

రాజు—మంత్రివర్యా ! వారి నిటు బిల్వ నంపుము.

మంత్రి—చిత్తము. రాజేంద్రా ! సేవకా !

సేవకు—మహాప్రసాదము మంత్రిపుంగవా !

మంత్రి—వారినిటుదోడ్కొనిరమ్ము.

సేవకు—చిత్తమట్లే తోకొనివత్తును.

(అనిపోయివారిని వెంటఁగొనివచ్చుచున్నాఁడు.)

బంట్రో—సలామ్ దేఖో మహారాజ్ మాప్రభువైన హైదరుజంగు తమకిమ్మని తాఖీదొసంగియున్నాఁడు. ఇదిగోగైకొనుఁడు.

(అని మంత్రికాతాఖీదునిచ్చుచున్నారు.)

మంత్రి—(చదివిచూచుకొని) రాజేంద్రా ! హైదర్జంగుసాహెబుగారు మనలను దస్తు వసూలుచేసికొని జమాబందీ నిమిత్తము రాజమహేంద్రవరముమకామునకు రమ్మని కమ్మవ్రాసిరి. ఇదెవర్తమానము.

రాజు—అట్లయిననరే. (ముఖవిలాసముతో) మంత్రివరా ! ఇట్టియధికారమును వీరి కెవ్వరొసంగియున్నారు మఱచిపోలిని జెప్పుము ?

మంత్రి—రాజా ! ఉత్తరసర్కార్లను 1752 వ వత్సరంబున దక్కనునవాబగు సాలబజ్జంగుగారు పరాసుసైన్యరక్షణకొఱకు బుస్సీదొరవారికొసంగియున్నారు. వెనుక ముజఫర్జంగుగారు డూప్లేదొరవారికిచ్చిన దేశముతో నుత్తరమున గుండల్కామాలగాయతు జగన్నాథమువఱకు నుండుదేశమంతయుఁ బరాసువారిస్వాధీనమైనది. గనుక బుస్సీదొరవారుమనకు సర్వాధికారులు. హైదర్ జంగుసాహెబుగారు వారిమంత్రులు.

రాజు—అవును జ్ఞాపకమువచ్చినది (వికాసము ముఖమునందోఁపఁగా.)

(స్వాగతము) మంచిసమయము సమకూడినది కానిమ్ము వారింగలిసి యభిమతసిద్ధిం బడసెదనుగాక (ప్రకాశముగా) మంత్రివరా ! వారెప్పుడువచ్చిరి ?

మంత్రి—క్రీస్తుశకమునందు 1756 వదియగు నీవత్సరము డిశంబరునెల 19 వ తేదీని వా

రు రాజమహేంద్రవరముం బ్రవేశించియున్నారు.

రాజు—బంట్రోతులారా! ఎవ్వరెవ్వరువచ్చిరి?

బంట్రో—మహారాజా! సర్వసర్వంసహాధీశ్వరుండగు బుస్సీదొరవారు వారి మంత్రి యగు హైదర్జంగు సాహేబుగారు మహమ్మదుహుస్సేన్ లాడూఖాన్ సిద్దిబిలాల్ జానూఖాన్ హసనల్లీఖాన్ మొదలగు మేటిజోదులును వచ్చియున్నారు ఇంక నాగోజీరాయాది మునస్దీలు చాలామందిసిద్దీలును వచ్చియున్నారు.

రాజు—వీరికందఱకు బసదిగుటకుందగిన స్థలంబెచ్చటననుపడినదో?

బంట్రో—గోదావరీ తటంబునం గోటిలింగపుణ్యక్షేత్ర సామీప్యంబున గుడారంబుల నిర్మించుకొని విడిసియున్నారు మహాప్రభూ!

రాజు—వారుసేనాసహితంబుగవచ్చినారా?

బంట్రో—మహారాజా! వారుచతురంగ బలసమేతంబుగవచ్చియున్నారు?

రాజు—ఏయేరాజులకుం దాఖీదులనంపియున్నారు

బంట్రో—శ్రీకాకుళపుసర్కారులోంగల జమీదారులకందఱికిని దాఖీదులంజేసియున్నారు మేముసత్వరంబుగంబోయి వారికీతాఖీదులంజూపి బూసీసందర్శనంబునకుంబోవలసియున్నది మాకు సెలవొసంగుండు.

రాజు—మంత్రివరా! ఈసాహేబులకుందగిన సత్కారంబులంజేసిపంపుము మనము ను బుస్సీదర్శనమునకు వేగమ పోవుదము.

మంత్రి—మంచిదిరాజేంద్రా! అట్లేయొనర్తును.

(అనివారికిందగిన బహుమతులనొసంగి పంపివేయుచున్నాఁడు.)

రాజు—సచివాగ్రణీ! మనప్రయాణంబునకుందగిన రథగజపదాతి తురంగవ్రజంబు నాయత్తపఱుపుము సేనలకుం బ్రయాణంబులుసెప్పి తగినయుద్యమంబున నుండుము. మఱియును దగిన దినంబారసిచెప్పుము.

మంత్రి—నరేంద్రా! వార్షికవాసరంబులరిగె శరత్కాలంబు జరుగుచుండె విజయ నిమిత్తోత్సవంబులనలరుచు రాజన్యులకు జన్యముల కరుగు కాలముకూడ సమకూడినది.

గీ. కొలంకులెల్లను సంపూర్ణ జలముచేత
నొప్పుచున్నవి. తృణవృద్ధినుర్వియొనఁగు
చున్న దిప్పుడురాజేంద్ర! యొయ్య సేన
లకు గజాళికి ననుకూలముల్లురుగ నధిప!

కాపున నేలిక శుభప్రయాణంబున కేల్లియ భవ్యదినము.

రాజు—మంచిది. మంత్రివరా! దుర్గరక్షణంబునకు నేకైన నియమించితివా?

మంత్రి—నియమించితిని రాజేంద్రా! సమస్తంబు నాయత్తపఱచితిని.

రాజు—అట్లైన సరే. రేప పయనమై పోవుదము.

(అని అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు.)

రంగము:—రాజమహేంద్రవరములో హైదర్జంగు కచ్చేరీ.

(బంట్రోతులు ప్రవేశించుచున్నారు)

బంట్రోతులు—సలామ్, హైదర్ జంగు మంత్రివరా! తాఖీదులను దమసెలవు ప్రకారము శ్రీకాకుళము సర్కారులోఁగల జమీదార్లకిచ్చివచ్చినాము.

హైదర్—మంచిది పొండు.

సభ్యులారా! పారావారంబు ఘూర్ణిల్లెడు తెఱంగునను కరించుచు ధ్వని వినవచ్చెడిని. నాగోజీరాయప్రముఖులారా! మన్నపై సంగ్రామం బొనర్చుట కేరైన వచ్చుచున్నారేమో? (భటులతో)

క. కాండంబునిండి భేరీ
డాంఢధ్వానంబు దిక్తటంబు లవియ న
ద్దండత విన వచ్చెడి నరి
దండెత్తుటయేమొ? తెలియఁదగు భటులారా.!

నాగోజీరావుగారూ! అదేమొ మీరేగి చూచిరండు.

నాగోజీ—చిత్తము. మంత్రివర్యా. ఇదే పోవుచున్నాను.

(నాగోజీరావు పోవుచున్నాఁడు)

హైదర్—సిద్దిబిలాల్?

సిద్దిబిలా—జీ! సాహెబ్, మెహర్బాన్, సలామ్.

హైదర్—మీరందఱు మీమీ సేనలతో సిద్ధముగానున్నారా?

సిద్దిబిలా—తయార్ మహరాజ్.

హైదర్—మంచిది. (నాగోజీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

నాగోజీ—గీ. చూచి వచ్చితి నరిసేనచూడరాదు
మిమ్ము దర్శించునుత్కంఠ మీఱినృపులు
పటురయంబున వారిటువచ్చుచున్న

వారలేగాని మఱి యెుండ్లుగారుసుమ్మ.

శా. సాహేబాగ్రణి! బూసిదర్శన సముత్సాహాగతక్షోణిభృ
ద్వ్యూహాడగ్రపటుప్రతాప విశద వ్యాధ్యాయమాన స్ఫుట
వ్యూహావిర్భవగర్జితారవలసద్వ్యూత్క్రియ్యమాణాంక్యథ
క్యాహీనానక భీమవాద్య ఘననిహ్రాదం బదే మ్రోగెడిన్.

హైదర్—మంచిది. చమూపతులారా! మీస్థానంబుల కరుగుఁడు.

సిద్ది—చిత్తము సలామ్. (అని పోవుచున్నారు)

హైదర్—రాజులన్న జ్ఞాపకము వచ్చుచున్నది. మనము తాఖీదులం బంపి నేటికి వారము రోజులైనదే. నేటిదినము 28 వ తారీఖు కూడఁ బ్రవేశించె. ఇంకను రాజులు రాలేదా?

నాగోజీ—క. వచ్చిరికొందఱు రాజులు
వచ్చుచునున్నారు మిగులువారలు దూరం
బిచ్చటికి వారినెలవులు
క్రచ్చఱరాఁజాలమి కిదె కారణమేమో?

హైదర్—వారిని నీవు చూచినావా?

నాగోజీ—చూచితిని మంత్రివరా!

హైదర్—వారందఱుఁ గచ్చేరీకి వచ్చిరా?

నాగోజీ—రాలేదు.

హైదర్—వారి నింకెట్లు తెలిసికొంటివి?

నాగోజీ—క. రాజులనందఱఁజూచితిఁ
దేజోవైభవములెంతొ దీపింపఁబురీ
రాజపథంబున రా నే
రాజద్గతిమీఱి వారిఁ బ్రజలు నుతింపన్.

క. చతురంగబలసమన్వితు
లతులితవైభవ తిరస్కృతాఖండలు ల
ప్రతిహతబలబలభద్రులు
క్షితిపలు లొక్కొకరె వచ్చిచేరిరి నగరిన్.

హైదర్—అలాగా?

క. నీవట్లు చెప్ప నాకున్
భావంబున వేడుకయ్యెఁ బల్కుము వినఁగా
నావిభులవిశేషమ్ములు
నీవెఱిఁగినకొలఁది వారినెల్లెఱిఁగితివో !

నాగోజీ—అట్లైన వినుము. మొదటఁ గళింగాధిపుఁడగు విజయరామరాజు నిజబాహుకుండాదండవిరాజిత విజయగాండీవ సన్నిభ కోదండుండై యిరువంకల శంఖారావములు దేవదత్తారవ సన్నిభంబులుగాఁగ, నైరావత తిరస్కృత గజంబులు, నుచ్చైశ్శ్రవసన్నిభంబులగు వాజిరాజులును, నిరుపమానసంగ్రామ కళాధౌరేయులంబోని సైనిక నికాయంబులును, బలిసిరాఁ దద్ధ్వని మిన్నుముట్టి మాఱుమోఁగ నొక్కుమ్మడిన్ల నీరాజమహేంద్రవరపురంబుఁబ్రవేశించె. అదేకదా యాధ్వని మీరు మమ్ముఁ దెలిసికొనిరమ్మంటిరి ?

హైదర్—మఱే అదేనా యాధ్వని. అట్టివారేమి వారు ?

నాగోజీ—సుగంధివృత్తము. ఆకళింగభూమిజాని యద్భుతంపువైభవం
బేకడిందిఁజెప్ప నేర్తు నేనుమీకు ధీనిధీ !
యాకుభృద్బిడౌజమూర్తి యాత్మవర్గయుక్తుఁడై
వీఁకమీరః దర్శనంబువేడ్కమీఱ వచ్చెడిన్.

హైదరు—ఇంకనెవ్వరువచ్చిరి ?

నాగో—మహాప్రభూ ! కాకర్లపూడివంశాంబుధి సోముఁడగు జగన్నాథరాయవరుండును సత్యవరపుర స్వామియగు రామభద్రరాజాగ్రిణియును గాశీపతి క్షమాధవుండును జింతలపాటి నీలాద్రిరాయండును మఱికొందఱు నావిజయరామరాజుమ్రోల నే వచ్చిరి.

కం. ఆరాజమౌళిఁజూడఁగ
గౌరవమున మందపాటికలితకులజులౌ
శ్రీరఘునాథాగ్రణియును
వీరుఁడు బలభద్రరాజు విచ్చేసి రొగిన్.

హైదరు—కళింగదేశాధీశ్వరుండబ్బా యింతటివాఁడేమి ? ఎందఱినో తురుష్కావనీపతుల నతులగతి న్దిలకించుచుంటినిగాని వీరింబోలినవారి నెందేనిఁజూచి యుండలేదు. అందుచేతనేగదా ఆ కాకుళపు నాయబగు జాఫరల్లీఖాను పఠానుల నెదిరింపఁ

గోరి యీరాజును సహాయముచేసికొనె?

(బుస్సీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు.)

(అందఱులేచి సలాములఁ జేయుచున్నారు. వారియాజ్ఞనొంది యందఱునాసీనుల గుచున్నారు.)

బుస్సీ—(శ్రవణమభినయించి) హైదరుజంగుగారూ! ఆధ్వనియేమి?

హైదరు.—నాగోజీరావుగారూ! ఆధ్వనికేమికారణము? చూచిరమ్ము.

నాగోజీ—(తొంగిచూచి) మహాప్రభూ! బుస్సీవర్యా!

చం. నలువదివేలకాల్బలము నాలుగువేలహయంబులెన్నొయే
న్గులును శతఘ్నికాచయముఁ గూడి ప్రభుత్వమహత్తుఁదెల్పఁగా
నలరుచు రాణ్మహేంద్రవరుఁ డాదట మాగధవార మెంతయుం
గొలుచుచుఁగూడరాఁగ నిదిగో చనుదెంచెడిమిమ్ముఁజూడఁగన్.

(విజయరామరాజు ప్రవేశించుచున్నాఁడు.)

విజయ—బుస్సీగారు! సలామ్. హైదర్ గారూ! సలామ్.

హైదరు—(లేచి) సలామ్ రాజా! దయసేయుము.

(అని కుర్చీని జూపుచున్నాఁడు.)

రాజు—ఆసీనుఁడగుచున్నాఁడు.

హైదరు—రాజేంద్రా! సేమంబె?

విజయ—మీయనుగ్రహమువలన క్షేమము. మంత్రివర్యా!

గీ. మీదుతాఖీదుఁజూడఁగ నాదు డెంద
మధిక మానందమును బొంది యలఘు గతిని
మిమ్ము దర్శించువేడుక మించఁగా ని
చటికి వచ్చితిమయ్య యోసాహెబేంద్ర.

హైదరు—మంచిది రాజాగ్రణి! మీదర్శనంబుచే మాకును సంతసమయ్యె. మీపరిపాలనావిశేషమ్మున జనుల కధికసుఖం బగుచున్నదిగదా! అమాత్యభృత్యవర్గంబు మీయిష్టానుసారంబు ప్రవర్తిల్లునే?

విజయ—మ. అరిదింజూపరులు స్వగంగఁ బ్రజ లత్యంతంబు నాయాజ్ఞల
న్నొరది న్వే శిరసావహింతురు సచివుల్ చోద్యంబుగా మద్వచ
స్సరణి న్జేయుదు రెల్లకార్యముల నశ్రాంతంబు భద్రంబు మీ

యురుకారుణ్యముగల్గుట ప్పసలిమానుర్వీపతి గ్రామణీ.

హైదరు—రాజేంద్రా ! మిగుల సంతసంబయ్యె. (లెఱలోఁగలకలము)

నాగోజీరావుగారూ ! ఆకలకలంబేమి ?

నాగోజీ—(తొంగిచూచి) మహాప్రభూ ! మీసందర్శనంబునకుఁ దక్షిణ శ్రీకాకుళపు మహీపతులరుఁగుదెంచుచున్నారు.

హైదరు—సేవకా ! కుర్చీలు వేయుము.

సేవకు—చిత్తముస్వామీ ! (అని యట్లొనర్చుచున్నాఁడు)

హాయి—సేవకా ! హుక్కాయి నిటుతెమ్ము.

సేవకు—తెచ్చి యిచ్చుచున్నాఁడు.

హాయి—పీల్చుచు వింతహాయి ననుభవించుచున్నాఁడు.

రాజులు ప్రవేశించుచున్నారు.

రాజులు—సలామ్ బుస్సీవర్యా! హాయిదరుజంగుగారూ ! సలామ్.

విజయరామరాజుగారు తాజీమిచ్చుచున్నారు.

నాగోజీ—ఇటుకూర్చుండుఁడు రాజవర్యులారా !

(అని వారల నాసీనులం జేయుచున్నాఁడు)

హాయి—అబ్బా భైనాగోజీ! వచ్చినవారెవరు ? (అని కనుసైఁగ చేయుచున్నాఁడు.)

నాగోజీ—సీ. సాహెబాగ్రణివిను మీ రసావరుండు
వత్సవాయాన్వవాయుండు బాయకేశ్వ
రానుజుల్వీరు వీరునారాయణేశ
కిమిడిరాజన్య పుంగవు లమితయశులు.

గీ, వీరుగొలుగొండ భూజాను లారయంగ
సత్యవరరాజచంద్రుఁడీ సత్వఘనుఁడు
నీలభూధరరాయఁడీ నిర్మలుండు
కాశిపత్యభిధేయుఁడీఘనయశుండు.

వీరు కాకర్లపూడి జగన్నాథరాయవరులు వీరు మందపాటివంశాంబుధి సోములగు రఘునాథ బలభద్రరాజ పుంగవులు.

బుస్సీ—క్షమావరులారా !

క్ష మాయానఁ బూనిమీరెట

కైయే తెంచుటకు మోదమందితి మింకన్
జేయుఁడు విహితోద్యమముల
నాయతభుజులార! మీరలాయత్తపడన్.

విజయ—చిత్తము. ఫరాసువంశాగ్రణీ!

బుస్సీ—హైదరుజంగుగారూ! వీరితోఁ మనకుగల పనినంతయు జాటపఱచి వీరికి సెలపులనొసంగుఁడు.

హైదర్—మహాప్రసాదము స్వామీ!

బుస్సీ—భోజన సమయమైనది పోవుదము.

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు.)

రంగము :—విజయరామరాజుజన.

రాజు మంత్రి నౌకరు మొదలగువారు ప్రవేశించుచున్నారు.

రాజు—మంత్రివరా! మనగ్రామముల విషయమైన సముజాయిషీ దివాణమువారికిఁ దెల్పుటకు మనకు వకీలు ముఖ్యంబుగదా!

మంత్రి—అవును రాజేంద్రా పిలిపించెదను. సేవకా! యిటురమ్ము.

సేవకు—చిత్తము స్వామీ! ఏమి సెలవు?

మంత్రి—నీవుపోయి యొకవకీలును బిలుచుకొనిరమ్ము.

సేవకు—మహాప్రసాదము స్వామీ.

(అనిపోయి వెంటఁగొని వచ్చుచున్నాఁడు.)

(వకీలు ప్రవేశించుచున్నాఁడు.)

వకీలు—నమస్కారము రాజేంద్రా! నమస్కారము మంత్రివర్యా!

మంత్రి—వకీలుగారూ! ఇటఁ గూర్చుండుఁడు. (కుర్చీని జూపుచున్నాఁడు)

వకీలు—ఆసీనుఁడగుచున్నాఁడు.

మంత్రి—మీరు మాకొక రాచకార్యము చేసిపెట్టవలె.

వకీలు—అట్లనే. మంత్రిగారూ దానికేమి? సెలవిండు.

మంత్రి—క. మీ రాతురుష్కవర్యు హా
జారమునంజేరి వచన చాతురి మెఱయన్
మా రాచ కార్యము నవి
స్తారంబును దెల్పి సెలవు దగఁగొనిరండీ.

వకీలు—చిత్తము స్వామీ! అట్లే చేసెదను.

మంత్రి—“ఎప్పటికిని మాకళింగకు మోతాదుగ జమాబందీ ద్వాదశలక్షల కేర్పాటున్న
ది. ఆసామ్ములో సగమిపుడును దక్కినసగము మీరు గోదావరిఁ దిరిగి దాటులోగ ని
య్యఁగలవార” మని చెప్పుము.

వకీలు—అట్లే మనవిచేసెదను. పోయివచ్చెదను.

రాజు—వకీలుగారూ! ఒకమాట హైదరుజంగు సాహేబుగారితో నామాటగా నిట్లు
మనవిఁజేయుఁడు.

క. మీతోఁగొంతఁ బ్రసంగముఁ
బ్రీతిన్సలుపంగ నాకు వేడ్కయ్యెడినేఁ
బ్రాతఃకాలమ వచ్చెదఁ
జేతున్మీయిష్టమట్లు చెన్నలరారన్.

వేగఁ దిరుగ జవాబులఁ గొనిరమ్ము.

వకీలు—చిత్తము. పోయివచ్చెదను రాజేంద్రా!

రాజు—(స్వగతము) నామనోగతంబగు నాలోచన నీమంత్రితోఁ జెప్పితినా వల దు
డుగుమనునేమో? హైదరుజంగు తనతో రహస్యమున ముచ్చటించుటకు సమయ
మొసంగకపోవునా? ఏలాగునసైన నీహైదరుజంగుం దోడ్కొనిపోయి యాబూస్సీ
లి గడీపైదింపవలె (ప్రకాశముగా) మంత్రివరా! హైదరుజంగు మిగుల మంచివాఁ
డుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు. అన్నిసంగతులు మన యిష్టమట్లే యొనర్చునుగా!

మంత్రి—మంచివాఁడుగనే చూపట్టెడిని రాజా!

రాజు—మనకిచ్చట నింకనెన్నిరోజులు పనియున్నది.

మంత్రి—మనవకీలు పనినంతయుచు సానుకూలపఱచుకొని వచ్చిన మనకిఁక నేమిపని
యున్నది.

రాజు—మనముచెప్పినట్లు వాఁడీకొనునో లేదో?

మంత్రి—ఇయ్యకొనవచ్చును.

రాజు—క. జాగయ్యె మనవకీలట
వేగి మరలిరాఁడు మంత్రి! యేమిది? కార్యం
బేగతి సభలో నెఱపెడి
నోగడ! దప్పింత గలుగకుండ మనయెడన్.

మంత్రి—అటుచూచి మహాప్రభూ ! వచ్చుచున్నాఁడు.

రాజు—ముఖము తేటగనేయున్నది. కార్యము సానుకూలపఱచుకొనియే వచ్చుచున్నట్లు గన్పట్టెడు (వకీలు ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

వకీలుగారూ ! ఇట్లు దయసేయుఁడు (కుర్చీనిచ్చుచున్నాఁడు)

వకీలు—కూర్చుండి సేదదీర్చుకొనుచున్నాఁడు.

మంత్రి—మేఖవిలసితవృత్తము. రాజేంద్రా ! చతురతమెయి యవనో

ర్వీజానిస్ఫని విశదపఱచి న

త్తేజస్సా ర్తిని దెగువమనవకీ

ల్రాజద్రూఢిని రయముగవచ్చెన్.

రాజు—అవును. నీవుచెప్పినది నిజమె. వకీలుగారూ ! ఏమిసమాచారము ?

వకీలు— రాజాగ్రణీ ! దేవగణ పరివేష్టితుండగు దేవేంద్రునివగిది నిఖిలరాజన్య పండిత లేఖక భృత్యనివహంబులో నక్షత్రమధ్యంబుననున్న నిశాకరుండువోలెఁ గూర్చుండి యున్న హైదరుజంగుం గాంచితిని.

రాజు—తరువాత.

వకీలు—క. నేవేగఁజని కళింగ

క్ష్మానవిభుని వకీలుననఁగ సన్మానంబు

గ్గావించి సేమమారసి

మీవచ్చిన కతమ్ముఁదెల్పుమీ మాకనియెన్.

రాజు—తగినమర్యాద సల్పినాఁడుగా ! తరువాత.

వకీలు—ముందుగఁ గళింగసర్కారుతోఁగల జమాబందీ విషయమైన సంగతులు తర్వాతఁ దక్కిన రాజకీయపద్ధతుల గుఱించియు వారడిగినవానికిఁ దగునుత్తరంబుల ముచ్చటించితిని.

రాజు—తరువాత.

వకీలు—క. ద్వాదశలక్షల రూప్యము

లేదగనెపుడిచ్చునన్న. ఇందునగంబే

ష్టీఁదలఁచితిమిఁకఁ గొదువను

గోదావరి మరలదాటకుండఁగ మీరున్.

ఇట్లంటిని

రాజు—హాయిదరేమనె.

వకీలు—వల్లెయనె. తారునుశ్రీకాకుళము వచ్చుచున్నారుగాన నచ్చట నియ్యవచ్చుననిరి.

రాజు—సరే! ఇంతమట్టుకు బాగుగనేయున్నది. మంత్రివర్యా! వారచ్చటికివచ్చి మఱలి పోవునంతలో మనము సొమ్ము నియ్యలేమా?

మంత్రి—ఇవ్వవచ్చును స్వామీ!

రాజు—తరువాత నాసంగతి యేమైనది.

వకీలు—తోదకవృత్తం. సలలితమౌగతి సాహేబుతోడ
న్బలికితి నే మృదుభాషల నాతోఁ
దెలిపినవార్తలఁ దెల్లముగావాఁ
డలరిసరేయని యానతినిచ్చెన్.

రాజు—గీ. నీవెటో వకీలన్నను నిముషయుక్తి
మందుఁగార్యంబువారితోఁ బొందుపఱచి
వచ్చితివి నీదుచతురత మెచ్చవచ్చె
డిని నిశాంతంబునందెల్లి పనివినియెదె?

నీవలనఁ గావలసిన కార్యమున్నది. హాయిదరుజంగుతో నేను మాట్లాడునప్పుడు నీవ హాయము నాకుఁ గావలె నొక్కతూరి తప్పకరమ్ము.

వకీలు—అట్లే వచ్చెదను స్వామీ! ప్రస్తుతము సెలవుఁగైకొనియెదను.

రాజు—పోయిరమ్ము. (వకీలరుగుచున్నాఁడు)

(అందఱును నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము:—హాయిదరుజంగు కచ్చేరీ,

విజయరామరాజు వకీలు మొదలగువారు ప్రవేశించుచున్నారు.

విజయ—సలామ్ సాహేబుగారూ!

హాయి—సలామ్ రండు కూర్చుండుఁడు. (కుర్చీలఁజూపుచున్నాఁడు)

విజయ—ఆసీనుఁడగుచున్నాఁడు. (వకీలునుఁ గూర్చుండుచున్నాఁడు)

హాయి—రాజేంద్రా! ఏమివిశేషములు?

రాజు—మీదర్శనముకంటె విశేషతరమైనవెవ్వి?

హాయి—గీ. మీవిషయ పరిపాలనా కోవిదత్వ
మంత నిర్విశేషంబుగా నాలకించి

మీవిషయమై నడిచె బుస్సి మెచ్చుకొనుచు
మీ వకీలంతయుంజెప్ప భూవరేణ్యా.

రాజు—నాయందుఁ బరిపూర్ణానుగ్రహ ముంచుటఁజట్టి మాక్షేమమారయుచుందురు.

హాయిదరు—నిన్నటిరోజున మీరు వర్తమానమంపి యుంటిరే?

రాజు—సాహేబుగారూ! అవును.

క. పనులెల్ల ముగిసెఁ దగమీ
పనుపున యవనావతంస! పదఁపడి పో మీ
యనుమతివడయుటకంటె నిఁ
కనుపమసత్కీర్తిధుర్య! యధికం బున్నే?

హాయి—రాజులందఱుఁగలసి పోయెదరా యేమి?

రాజు—క. ఈరాజమూళలందఱు
నోరాజితకీర్తిధామ! యురుదూరమునా
తో రా రందందుఁబ్రయా
ణారంభమునందు మధ్య నాగెదరుసుమా.

క. అంతంబువఱకు వచ్చిన
నంతా కాంతుండు రాఁ డనంతయశోవి
క్రాంతా! యింతదనుక మీ
యంతికమున కదియుమీకునవగతమె కదా?

హాయి—వా రెవరు?

రాజు—వారా? బొబ్బిలిరాజుగారు.

హాయి—ఎగ్లొట్లూ! రాలేదుగా! ఏమి? ఎందుకురాలేదు? సేవకా! నాగోజీరావు
గారిని బిలుచుకొనిరమ్ము.

సేవ—చిత్తము స్వామీ. (అనిపోయి తోడుకొని వచ్చుచున్నాఁడు)

నాగో—సలామ్ సాహేబుగారూ!

హాయి—అందఱురాజులు జమాబందీకరుగుడెంచిరా?

నాగోజీ—బొబ్బిలివారుతప్పఁ దక్కినవారందఱు వచ్చియున్నారు. వారితోఁగలపని స
ర్వము పూర్తియైనది.

హాయి—బొబ్బిలివారు రాలేదనియేల మాతో చెప్పలేదు?

నాగో—ఇఁకవత్తురేమో?

క. ఇప్పుడెవచ్చునొ లేకిం

కప్పుడె వచ్చునొ యటంచు నాత్మఁ దలఁచి నే

జెప్పకయుంటిని మీతోఁ

దప్పని మదిఁ దలఁప కుండఁ దగఁ బ్రార్థింతున్.

హాయి—వారికి మాతాఖీదు పంపితివా?

నాగో—పంపియున్నాను మంత్రివరా!

హాయి—మంచిది పొమ్ము. (నాగోజీరావు పోవుచున్నాఁడు)

విజ—సాహేబుగారూ! ఎందుచేతరాలేదో నేనెఱుఁగుదును.

హాయి—కారణమేమొ జెప్పుఁడు.

రాజు—శ్రీకాకుళపు సర్కారులోఁగల జమీదారులలో బొబ్బిలివారుతప్పఁ దక్కినవా రందఱు నీదస్తులోనికి వచ్చియున్నారు. వారుమాత్రమురాలేదు. వారు రారు.

హాయి—ఏమి కారణము?

రాజు—(తనలో) నాకిదేసమయము. బొబ్బిలిరాజు దివాణంబువారికంటె నెక్కుడు వాఁడని చెప్పినంగాని యీతురుష్కాగ్రణికి నుగ్రమైన కిన్క పుట్టదు. వైరిరాజు నెక్కుడుగఁజెప్పుట నాకుందగిన పని కాదు. అయిననట్లు జెప్పినంగాని నామంత్రంబు ఫలింపదు. కాని మేల్మైన సరే. (ప్రకాశముగా) సాహేబుగారూ! పద్మనాయకశిఖామణియగు రావుకులాగ్రణి దురాగ్రహచండదోర్దండ ప్రతాపప్రభూతగర్వావిలచేతస్కుండుగాన దివాణంబువారిని సరకుఁగొనఁడు. వాఁడెంత ధన్యుఁడో కాని యెంతటిఖాన్నిఘాలకుం జడియండు.

హాయి—గీ. సరకుఁజేయఁడె? కానిమ్ము తురకదెబ్బ

చవిఁగొనంగాక భూరిప్రచండకాండ

దోఃప్రభావాగ్నికీలల దొమ్మి గాఁగఁ

బడి సమయునప్పుడే మత్ప్రభావ మెఱుఁగు.

రాజు—ఇంతేగాక శిస్తువడవనీయఁడు. దస్తుఁగావియ్యఁడు. నిజమాడిన నిష్ఠురము. ఎందుకు?

హాయి—ఏమేమీ? ఇంకనెటువంటివాఁడు? ఇట్టిగర్వమునకుఁ గారణమేమి?

రాజు—సాహేబుగారూ! ఆరాజు బహుపరాక్రమశాలి. అదేకారణము.

హాయి—అంతపరాక్రమశాలియేమి ?

రాజు—శా. రంగారాయ వరాపరార్జునుఁడు దోఃప్రావీణ్యమేపారి తా
రంగత్తుంగదురాపగాండివనిభోగ్రాభీలకోదండ మా
భంగప్రౌఢిమఁ దాల్చి ఘోరరణభూభాగంబున న్నిల్వఁగా
గంగానందనుఁడైనఁ గావుమనుచుం గైచాపు లర్పింపఁడే ?

ఇంతేగాక పాండవేయుల భుజాబలంబును గార్తవీర్యుని పరాక్రమంబును విబుధాపగాసూనునిమహిమయు మహేశ్వరునిమాహాత్మ్యమును విక్రమార్కుని వీర్యాతిరేకంబును బరశురాముని పౌరుషంబును సంగ్రహించి విరించి మించి యీబొబ్బిలివెలమదొరల నిర్మించెనని తోఁచుచున్నది.

మత్తకోకిల. రంగదున్నిజఖడ్గరాహువు రాజమండలి గ్రింగ ను
త్తుంగశౌర్యవిభావసుం డలదోర్బలాంధతమంబులం
భంగపెట్టఁ దదాజ్ఞకూలము పౌఁజుసంద్రము నడ్డఁగా
సంగరంబున రంగరాయని నైఁచువా రెవ రుర్వరన్.

హాయి—రాజా ! ఈబొబ్బిలిరా జస్మదపారఘోరాభీలశతఘ్నీకారావంబెఱుంగఁడు సుమా ! ఈరాజులుగీజులు మదాగ్రహానలమునకు శలభమాత్రులుసుమా ?

పంచచామరము. అరాతివీరవారమెల్ల సాకులంబుఁబొరిదమా
ఫిరంగికాలుచిచ్చు వైరివీరసైన్యవన్యముల్
దురంతరీతిఁ జుట్టుముట్ట దుర్మదంబు వీఁడి మా
పరాసుఁజేని శక్తియుక్తి పౌరుషం బెఱింగెడిన్.

రాజు—స్వామీ ! అరిరాజన్యపుంగవహిరణ్యాక్షులు బొబ్బిల్యుర్వీధవమార్తాండసహస్రతేజోవిరాజన్నారసింహులకుఁ దృణప్రాయులుజుఁడీ మీరెట్లూహించుచుంటిరో ?

హాయి—విజయరామరాజుగారూ! మీది వట్టిపిచ్చియూహ. మాఫిరంగిమండలంబుల ఘుటికానికాయంబునకుసిఫహసరదారుగా రంతటివారే కాందిశీకులైపోవుచుండ నీబొబ్బిలిరాజన నెంతటివాఁడు ?

గీ. తురకదొరలము మాతోడి దురుసదేల ?
భూమిఁబ్రతుకంగఁగలయిచ్ఛ వాడమి యున్న
నస్మదాగ్రహవహ్నికీలాళి యందుఁ
బడక యుండఁగవలెసుమీ పార్థివేంద్ర !

రాజు—కాని యీబొబ్బిలిరాజన్య మూర్ధన్యులు చిన్నతనమునుండియు శౌర్యమే యు
గ్గుగాఁ ద్రావింపఁబడి పెంచఁబడినవారు. కానవారికంతశౌర్యము.

హయి—మేముతక్కువవారమా ?

సీ. క్షణమాత్రమునఁగాదె జడిపించి విడిచితి మాళవచోళ నేపాళనృపులఁ
జేరుదస్తకుఁగాదె జేర్చినవాఁడను శకసింధుఘూర్జరాశ్మంతపతులఁ
ఖయిదుఁ జేసితిఁగాదె ఖాన్బిరుదరుదార మరహాటకర్ణాటమత్స్యపతుల
శిక్షఁజేసితిఁగాదె శీలమేపారంగ నాంధ్రబర్బర పుళిందాధిపతుల

గీ. వీరికంటెను బొబ్బిలి విభుఁడు ఘనుఁడె
డక్కనుపఠాణి సేన నుద్దండ భీమ
ఖండనంబునఁ జెండాడు దండి తురక
దొరలమగుమాకు హిందువుల్బరమె ? రాజ !

రాజు—సాహేబుగారూ ! మీకాగ్రహమువచ్చునని జంకుచుంటింగాని నాయూహలో
రంగరాయనికిఁ జాలిన రాజన్యాగ్రిమణు లెందునఁగానరారు.

గీ. అతనిఁజేరిన తృణమైన నతిఘనమ్ము
నమ్మునామాట నిజముగ నమ్ముసేయ
రాదు రాజునకేగాదు రాజనమ్ము
జూడఁ దత్సేవకాళికిఁ గూడఁ గలదు.

ఇంతేగాక.

ఉ. బెబ్బులిమీసమైన వడిబెట్టియు నుయ్యేల లూగ వచ్చుఁ బె
న్నిబ్బరమైన నెమ్మది ఫణీంద్రుని కోరల నూడ్చవచ్చు లో
నబ్బురపాటుజెంద నిసుమందునఁ దైలముఁదీయవచ్చు న
బ్బొబ్బిలికోటపై విడిసి పోరఁగరాదిల నెట్టివారికిన్.

హై—ఇట్టిపిచ్చిప్రతాపంబులావర్ణించుట? మాసంగతిఁదెలిసియుండియుమీరిట్లువలుకనేల?

రాజు—అయ్యా ! మీరతనిఁజూచినంగాని నమ్మఁజాలరు.

హయి—గీ. ఏల వాగెదవ వాకోట నేలఁగూడ ?
వారిశౌర్యాతిరేకంబు వారిమహిమ
దెలిసియుండియు మావిభుతేజ మల్ల
మాశతఘ్నులవేగంబు మాబలంబు.

మాపరిభావం బాభూరమణుతోఁ జెప్పకపోతిరా ?

రాజు—అతనినిబల్లకీయెక్కి నాకోట చెంతనైనఁ బోనియ్యనే! వానితో నెట్లు మాట్లా డెదను ?

హయి—క. ఆరాజెప్పటికైనను
మాటాటము బూను మదిని మారాముమెయి
న్నోరామిదేల నాకుం
బోరితమున వాని పొలుపుఁబొలియింతు నొగిన్.

వాని నూరక పోనిత్తుమే ? రంగరాయనిదోశ్శక్తి యుఁ బరాసులజేని వీర్యాతిరేకం బుఁ జూతువుగాని.

రాజు—(తనలో) అదే నాయభీష్టము. వీనికి కోపానలము హెచ్చుచున్నది. చల్లా రకుండ నప్రియ వాగాజ్యధార గురియించితినా నాపని నెఱవేరును. (ప్రకాశము గా) ఒక రంగారావే యనుకొంటిరా ? అతని తమ్ముఁ డన్నను మించిన పరాక్ర మశాలిసుమీ.

మత్తకోకిల. రంగరాయనితమ్ముఁడెంతయు రంగదాహవకేళిలో
నింగిముట్టఁగ నార్వఁగా నివినిద్రవైభవమేర్పడన్
భంగపాటొదవంగ మీపటుపారసీకపు సైన్యమా
సంగరంబున నిల్వనేర్చునె సాహొబాగ్రణి! ధీరతన్.

హయి—ఇదేమివెర్రి ?

క. బూసినమానులు మీలో
బాసాడన్నలరె? వారిబారాది బలు
ల్లానూఖానుని యొక్కని
బాసలు వినినంతఁ గలనఁ బాఱరె చెపుమా.

గీ. ఇట్టిగర్వాతిరేకంబు నెదను బూని
మా కమానుమ మొనరించెగా కలుకుచు
మనదె మాయెద ? జూతువు మాబలంబు
వానిబలమును బోరాడఁ బార్థివేంద్ర.

మ. స్ర. దండిం దర్పొబ్బిలిత్మ్యూ ధవుల నిజభుజాదండ కోదండనిర్య
చ్చండాఖీల ప్రకాండచ్ఛదనగుణఘృణీచండరుక్కాండపజ్త్తిన్

ఖండాలంజేర్చి కాన న్గూరబడి తరుపు ల్సుక్కఁ జక్కాడు రీతి
న్బిండిఁగావించి వైతు న్బిరుదుమగల బొబ్బిల్గడీ నుండ కుండక.

రాజా! వీరిద్దఱేనా బొబ్బిలిలోనున్నవారు?

రాజు—తురుష్కాగ్రణీ! ఇంతేకాదు. రంగరాయాగ్రణి చెలికాఁడగు చెలికాని వెంకయ్య ప్రతాప మాధవుని చెలికాని దోర్వీర్యంబును మట్టువెట్టుననుటకు సందియములేదు. అందఱిని మించినవాఁడొక్కరుఁడు గలండు.

హుయి—వాని పేరేమి?

రాజు—వాని పేరా? తాండ్రపాపయ్య. వాఁడొక్కరుఁడు బొబ్బిలికోటఁ గాయఁ బెరవీరుండచ్చటఁ గాలుమోపఁగలఁడా?

క. ఉసురులకాసించిన నా
యసమాన ప్రతాపవంతుఁ డగునాతనితో
మసఁగుట పోఱ న్గానుచు
మసలుటయే యేరికైన మానిత మధిపా.

హుయి—(వేలుఁగఱచుకొనుచు నాగ్రహముతో) లాదూఖాక్, హుసనల్లీఖాక్, లాౘ్‌రాసు మొదలగు మేటివీరులఁ జూచియుంటిరిగాదా? వీరిలో వా రెన్నవవంతు?

రాజు—ఇంతటితో నేస్సైనది. దామర దమ్మన్న, కాకర్లపూడి వెంకటరాజ భూజానుల పరాక్రమంబా విన్వచ్చునికెఱుక. ఇంతెందుకు.

గీ. తెల్విఁవుత్తెఱ్ఱు లొకట హత్తించి నట్లు
బొబ్బిలి గడీని జేర్చెఁబో బెబ్బులితతి
నంతయుక్ బ్రహ్మ వారెంత యమితపుణ్యు
లహహా! బొబ్బిలి యెంత పుణ్యంబుసేసె.

హుయి—వీరందఱును గల్గిరను గర్వముచేతనే కాఁబోలు మదాజ్ఞోల్లంఘనంబా రాజా మూర్ఖుండొనర్చె. అందుకు ఫలమాతఁడనుభవింపక తీరదు. నీవును దుర్వార పరాక్రమశాలివేనే! ఏమియుఁజేయలేక యూరకుంటివే? ఆవేలమ నీకంటె బలాఢ్యుండోకో?

రాజు—క. వాఁడెంత నాకుఁ దలపం
బోడిమి మెయి నిముషముననె పొలియించెదనూ

కోడిగము కాదు పూనికఁ
జూడుమిపుడె వానిపురము చూరగొనియెదన్.

దివాణమువారి కారాజానర్చు దుర్మార్గములఁ జెవివేయకుండ నేమియు నొనర్ప రా దని యూరకుంటిని. సెలవిండు. ఆప్రైఁజూడుఁడు. వానినేమి సేతునో. దివాణమువారినెదిరించిన దివాణమువారే దండింతురు. నీకేలనని జనులు నన్నుఁ దూలనాడుదురు. కాకున్న నాకెంత. నాకుజడిసియే కదా నాకోట గుమ్మ మెదుర నడువనోడును ?

హయి—అట్లయిన మాలావుఁ జూతువు గాని.

రాజు—ఏమిసేయ నెంచితిరి ?

హయి—గర్విష్ఠియై మాయాజ్ఞలను లక్ష్యము సేయక తనలావుఁ జూపింపనేకదా బొబ్బిలి రాజు మున్నిట్లి మమ్మవమానపఱచె ?

క. హల్లాచేయుదు బొబ్బిలి
ఖిల్లాలోఁగల్గుదొరలఁ గీర్తివహింతున్
జిల్లాబొబ్బిలి నూడని
యల్లాచరణంబులాన యదినీకిత్తున్.

రాజు—ఆత్మను మిగులహర్షించి (తనలో) నాపుణ్యము బాగుగ నున్నది. ఈపఠాను లతేనికి నుగ్రమైన యాగ్రహముఁ దెప్పించితిని. నిర్మూలముగ బొబ్బిలి కోట నాశంబునొందించి యారాజ్యము నా వశంబు గావించుకొందును. ఈతురకలు ధనకాంక్షగలవారు. విశేషధనము నానపెట్టితినా నాకీ యుపకారముఁదప్పక యొనర్తురు. (ప్రకాశముగా) యవనావతంసా!

క. అటులైన నిత్తుఁజూవే
పటురభసముతోడ మీకు బాళి తుదంటన్
దటుకున లక్షలు పదిరెం
డటె నా లెక్కయము నెత్త నలవఱచిన చోన్.

హయి—మంచిది. ఆమాటలు నిలుపుకొనుము. (తనలో) ఈరాజు పన్నెండు లక్షల నిత్తునని వాగ్దాన మొనర్చుచున్నాఁడు. కానిమ్ము. ఆదేశము నీరాజునకిచ్చెదను (ప్రకాశముగా.)

క. నీకిచ్చెద నారాజ్యము

ప్రకటముగఁ దలను బుప్ప వాడక యుండక
శ్రీకరుని జేతు నట గో
త్రాకాంతా! యనుము మగుడఁ దగ నామాటక్;

రాజు—రంగరావుని గెల్చి బొబ్బిలికి నన్నభిషిక్తునిఁ జేసిన మీకుఁ బన్నెండు లక్షల నుపాయనంబిత్తు.

హయి—మంచిది. నీయభీష్టానుసారంబుగ నిన్ను బొబ్బిలి కధికారునిగఁ జేతు నాతమాషా దేఖో!

రాజు—(సంతోషించి)

మ. అలఘుప్రాభవ శౌర్యశాలివగుదీ వల్లెంతయు న్జేయ నీ
కిలఁ దుల్యుండు గలండె ధైర్యమున నేఖిల్లాలఁ గన్గొన్న? నీ
తులువ న్గెల్చుటదెంత మీకుఁ దలఁప న్దండంబుచేఁ దుంగము
న్తల వీఁక న్బైకలించివైచు మదభూదారంబు చందంబుగక్.

పారసీకాగ్రణీ! నీవట్టివాఁడవేగాని వారు సామదాన భేదోపాయంబులచే నజేయులు సుమీ. చతుర్థోపాయంబగు దండోపాయంబే కర్తవ్యము. దానిచే తంగానిసాధ్యుండు గాఁడు.

హయి—మమ్ము సరకుఁగొనక తిరస్కరించు వానితోనా మాకు సామ దాన భేదోపాయంబులు. నేనన్న మాటఁదప్పక జరిపి తీరువాఁడ. నానత్యసంధత నిరీక్షింతువు గాని.

రాజు—గీ. పలికి బొంకరు మీవంటివారు భువిని
నిగ్రహానుగ్రహంబుల నెలవుపట్లు
మీరు యవనావతంస! మీ మేటిగుణము
లెన్న వశమానె యావేల్పుమిన్నకైన?

అయిన నట్లుచేతుమని సమయం బొనరించుకొంటెందులకు మంచిది.

హయి—రాజా! సర్వదిఙ్మండలవిభ్రాజిత యశోధారేయుండ నగు నాయట్టివానికిరెండు నాల్కలు గల్గునా? అయిన నీవు కోరితివి గాన
మత్తకోకిల. కత్తిముట్టిచెప్పుచుంటిఁ గాన భీతిఁ దక్కుమా
రిత్తమాటగాదు భూవరేణ్య! నమ్ముమింక నీ
చిత్తమందు సంతసంబుజేర్పు మల్లబొబ్బిలిక్
సొత్తుగాఁగఁజేతు నీకుఁ జూడుమా లఘుక్రియక్.

రాజు—(తనలో) నాకోర్కె సమకూరునట్లున్నది. బుస్సీ యేమనునో. (ప్రకాశము గా) హయిదరుజంగు సాహేబా! బుస్సీ యీకొనునా?

హయి—క. మే మెంతచెప్ప నంతయు
భూమాన్యచరిత్ర! జరుగుఁ బోడిమి మీఁకం
గా మంత్రులు సెప్పఁగ వినఁ
బోమనియెడి నృపులు గలరె భూస్థలి నెందున్.

(రహస్యముగా) ఇప్పటి నరపతులను జూచుచుంటిరి గదా? వారు గొప్ప యుద్యోగస్థులన్నమాటయే గాని వ్యవహారవ్యక్తత పూజ్యము. వారు కచ్చేరీ మొగమే యెఱుంగరు. మే మెంతచెప్పిన నంత జరుగఁగలదు. వారుగారు ఖామందులు సేసు. నీ కెందుకు?

రాజు—సత్యము. ఇఁక నే నసుజ్ఞ వడయుదును గాక.

హయి—మంచిది పోయిరమ్ము.

రాజు—(తనలో) ఈసంగతిని బూసీతో హయిదరుజం గీరేయి జెప్పును. అర్థకాంక్షఁజేసి నాయుద్యమంబున కంగీకరించియున్నవాఁడు. నేను ముందుగఁబోయి పెద్దాపురమున నుండెదను. (ప్రకాశముగా) పారసీకాగ్రణీ! నాకీరేయిఁ బెద్దాపురముబోవ సెలవిండు.

హయి—అట్లనే జేయవచ్చును.

రాజు—సలామ్

హయి—సలామ్

రాజు—(నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)

(బుస్సీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

హయి—(లేచి) సలామ్. ఫరాసువంశాగ్రణీ!

బుస్సీ—సలామ్. మంత్రిపుంగవా! ఈమకామున జమాబందీ పూర్తియైనదా?

హయి—స్వామీ! విజయరామరాజాదిగా శ్రీకాకుళంబునంగల సమస్తదేశాధీశ్వరులు వచ్చియున్నారు. వారితోడంగల కార్యము లన్నియు ముగిసెనవి.

క. నీవడుగుకతనఁ జెప్పం
గావలసెను బొబ్బిలి భువికాంతుఁడు దక్కం

గావను భావరులంపటి
దే వచ్చిరి యాతఁడెట్టి దిట్టఁడో తలఁపన్.

బు—అదేమి ? కారణంబారసితివే ?

హై—ఏమని చెప్పుదును. ఈజమీదార్లలో బొబ్బిలిరాజు ప్రతాప వీర్యాతిరేకంబుల ఘనుండఁట.

గీ. నిష్ఫలంబయ్యెఁ దాఖీదు నింద్యుఁడయ్యె
వానియభిమతమేఁగంటి వాఁడె సర్వ
భూమిఁ బాలించునఁట నింకఁబూని కీర్తి నొడఁ
జెలఁగి రాపాడి పోరితములను మనల.

బు—ఏమీ ? ఆరాజునకిట్టి సామర్థ్యంబు కలదా ?

చ. ఎఱుఁగఁడో ? రంగరాయ నను సెల్లపరాసులతోఁడు బుస్సియం
చెఱుఁగఁడో ? మాపరాక్రమము లెంతయుఁ బావకమూర్తులంచు వాఁ
డెఱుఁగఁడో ? మాశతఘ్నిజబృన్నిచయోర్జితరావమేర్పడన్
బరిగత ధాంధమీ నినద ప్రస్ఫుటితార్భటి యాజిరాజిలన్.

హై—మన బాహుశక్తిఁ దెలియక యిట్టి వెఱ్ఱియూహఁజేసి యున్నాఁడు.

బు—మనబలం బాతనికిఁ దెలియఁజెప్పిన వచ్చి మన పాదాక్రాంతుండగునేమో ?

హై—అసందేహమును విడిపోయినది. తనవలెనే భుజపరాక్రమశాలులగు తమ్ముఁడు లోనగు ననేక వీరులు చెంగటనుంటంజేసి సామాద్యుపాయంబుల వశుఁడగు నట్లు లేదు.

గీ. నమ్మఁగారాదు సుమి యిట్టి నరపతులను
జేతురెప్పుడైనఁ గూడని సేతలిపుడ
గరువమడఁగించినంగాని కాలమురుగ
సాధ్యుఁడగునంచు నేనెంచ సామి ! నిజము.

బు—హా ? పరాసులతేని. కోపాగ్నియందు
దైవప్రేరేపణముచేత రాయ వంశ్య
శలభతతి మ్రగ్గఁగానుండ జగతిలోన
నన్యథా యెట్లు జరుగఁగ నౌను చెపుము.
ఇందుకు నీవేమి యాలోచించితివి ?

హాయి—నేసును సామ దాన భేదోపాయంబుల సాధ్యమగువఱకు రణముఁ దప్పింప నెంచితినిగాని వ్యవహారసరళి మీఁదుమిక్కుటముగ వచ్చినది.

క. మనదార్ఢ్యం బీవెలమలు
గనఁజాలరు దిట్టతనము గలదంచును నే
రినిగాని జీరికింగొన
రనవద్యచరిత్ర ! మన్నెయధిపులమనుచున్.

వీరును గేవలముదుర్బలులుగారు సుమా !

క. ఆమన్నీనిం గన్గొన
భీమభయంబొదవు మదిని వీరతతికినీ
సీమగలారికి నిక్కువ
మామన్నియ పులియటంచు నడరెద రధిపా.

వారు నిజముగ మనకుఁ జాలకున్న నితరులకు బెబ్బులిపాళియులనుటకు సందియము లేదు. వారిలోఁ దాండ్రపాపయ్య బహుబాహుబలశాలి.

బుస్సీ—ఆహా ! ఇప్పుడేమిసేయుదము? నిన్నడుగనేల. దండోపాయమె కర్తవ్యము అది తప్ప వేఱేమున్నది? ఇట్టి గర్వగ్రంథుల గంధమడఁగించినంగాని మనకు క్షేమము లేదు.

హాయి—విజయరామరాజు ద్వాదశలక్షల రూప్యంబుల బొబ్బిలిఁ దనకిచ్చిన నిత్తునని వాగ్దానము సేయుచున్నాఁడు. అట్లొనర్చిన నావీరుని గెల్చినవారమును బలవంతుని జేపట్టినవారము నగుదుము. ఇది యుక్తియుక్తముగ నుండునేమో?

బుస్సీ—బహుచక్కగనున్నది. పైగా ద్వాదశలక్షల రూప్యంబులు గూడ నమకూడె. హిందుస్థానములోని పరాసుదొరతనమువారికీసమయమున ధనముఁగూర్చితిమా వారు బహుసంతసింతురు.

క. ద్వాదశలక్షల రూప్యఫ
లోదయజయలక్ష్మి వలసి యూరక తనుదా
నాదటవచ్చిన మనమికఁ
గాదని త్రోయంగఁ బురుషకారమె చెపుమా.

గనుక నీయాలోచన గణ్యమైనది.

హాయి—నేనైన నిప్పుడే తొందరపడనుసుమా. ముందుమకాముకైన వచ్చి సకారణముగ క్షమాపణఁగోరిన విడుచువాఁడనే.

బుస్సీ—అట్లు చేయఁదగినదే. అయిన నింకొక యుత్తరుపునంపుము.
హాయి—అప్పుడును రాకున్న నేమిసేయవలె సెలవిమ్ము ?
బుస్సీ—అట్లైన మనమనుకున్నదే మార్గము.
హాయి—నాగోజీరావుగారూ! ఇటురండు.
నాగో—ఏమిసెలవు? మంత్రివర్యా!
హాయి—ఆజ్ఞప్తిపత్రికను వ్రాసి బొబ్బిలిరాజునకంపుము.
నాగో—అట్లనే చేసెదను స్వామీ. (అనివ్రాసి నౌకరుం జూచి) సేవకా! నీవుపో యి బొబ్బిలిరాజునకీపత్రిక నిచ్చిరమ్ము.
సేవ—చిత్తము దేవరా! (అనిపోవుచున్నాఁడు)
హాయి—బుస్సీగారూ!

గీ. విజయరామరా జను నిల విజయరామ
రాజు సుమి రాజవరులలోరా జితండు

బుస్సి—నిజము హైదర! నీమాట నేనెఱుఁగుదుఁ
బాదుసాతోడఁ బోరెడిపట్లవాని.
హాయి—హిందూరాజులలో మిక్కిలి యౌదార్యవంతుఁడును శౌర్యశాలియు బలవం తుఁడును.
బుస్సి—నిజము. (అని నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)
హాయి—సేవకా!
సేవకు—దేవరా! ఏమిసెలవు?
హాయి—నీవుపోయి చమూపతిం దోడ్కొనిరమ్ము.
సేవ—(పోయి వెంటఁగొనివచ్చుచున్నాఁడు)
చమూ—సలామ్ స్వామీ యేమి సెలవు?
హాయి—కొంతమంది సిపాయీలనంపి బొబ్బిలి నల్దిక్కులారసి వీథుల గొందుల సందు లనెమకి జంగల్ ఝాడీ మైదానంబులఁ గలయంగనుంగొని కోటత్రోవలఁ బరీక్షించి బురుజుల సేనల ఫిరంగులఁ జూచి కానల కోనల సీమల నవలోకించి వేగరమ్మని చె ప్పుము. పొమ్ము.
చమూ—మహాప్రసాదము స్వామీ. అట్లేయొనర్తును.
(అని పోయి సిపాయీలఁ బంపుచున్నాఁడు)
(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

శ్రీరంగారాయకదన సముపాకారము.

ద్వితీయాంకము.

రంగము :—బొబ్బిలిలోనివీధి.

(వేంకటసోమయాజులు, రామశాస్త్రి ప్రవేశించుచున్నారు)

వెంక—రామశాస్త్రి! విశేషములేమి? దివాణములో వివాహములంట యెప్పుడు? నీవు వారి పురోహితకోటిలోవాఁడవేగాన నీకుఁదెలియకపోదు.

రామ—సోమయాజులుగారూ! ఈనెలలోనే ముహూర్తమేర్పఱచినాము.

వెంక—శాస్త్రి! ఇదిగో. మహారాజవు. నామాట మఱవిపోకుసుమీ. ఈమధ్య యజ్ఞముచేసినాను నీవెఱుఁగుదువుగా.

రామ—జన్నమొనరించితిరా? ఇంకేమి? కాని మన మదృష్టవంతులముగాము. ఈ వైవాహికములలో మనదరిద్ర విచ్ఛేదమగును గాని దైవము వేఱుగాఁ దలంచుచున్నాఁడు.

వెంక—నీమాటలవలన నేదో యాటంకము గల్గినటులఁదలంచెద. చెప్పుము.

రామ—ఇంతెందుకు. పుట్టెడాసపెట్టుకొన్నందుకు నిష్ఫలమైనది.

వెంక—నేనేరితోడను జెప్ప నదేమో సెలవిమ్ము.

రామ—మనదేశాధిపతులైన బుస్సీదొరవారు రాజమహేంద్రవరమువచ్చి జమీదార్లకంట దఱకు వార్తలనంప నందఱికంటె ముందు విజయరామరాజుగారేగి పన్నెండు లక్షలు లంచమిచ్చి బొబ్బిలికోటం దనకుఁ గలుపుకొను విషయమై తనగిన యేర్పాటు హైదరుతోఁ జేసికొనెనఁట. ఈరోజుననో రేపో వారందఱిటకు యుద్ధసన్నద్ధులై వచ్చుచున్నారఁట.

క. కొండెములుసెప్పి మిక్కిలి
గండం డని రాజు మిగులఁ గార్పణ్యముతోఁ
జెండుకొనిమొగము వారికి
గండువిరోధునిగఁజేసెఁగాదే నృపతిన్.

ఏమిచెప్పను? ఈమాట వినినప్పటినుండియు నామనంబు స్థానంబు వాసె.

సోమ—క. నిర్భాగ్యుల మనఁదగుదుము
గీర్భామాధవుని వ్రాలు గేలియొనర్పన్
దుర్భరము. చూడుమీ రా
ట్స్వర్భూపతికెట్టికీడు సమకూడినదో?
విజయరామరాజే యొనర్చెనా?

రామ—సమస్త బాంధవులరుగుదెంచియున్నారు. కోటలోఁబెండిలిపనులు జరుగుచున్నవి. పురిజనులు నుత్సాహముమీఱియున్నారు. ఇంతలోనింతపుట్టినది.

వెంక—మనరాజుగారిమధ్య రాజమహేంద్రవరము చనుదెంచెదరని విన్నాము. ఏల పోలేదు?

రామ—ఈరోజుననే బయలుదేరనై యుండఁగా నీవర్తమానము యాతాయాత పథికజనవ్రజంబుచేఁ జూచాయగఁ దెలిసి మనఱేఁడు నాసికాగ్రంబునఁ గోపవేగ్రిలునునిచి యారాజొనర్చిన యోగ్యం బహుభంగుల నుగ్గడించుచుఁ బ్రయాణంబు మానినారఁట. నేను నాపాంథుల వలననే వింటిని.

వెంక—అయితే కార్యము లాపుదల కావలసినవేనా?

రామ—క. మునుమున్న పోరు సాఁగఁగ
గననెట్లగు నిఁకను బెండ్లికార్యంబులు నే
ననుకొంటి దైన్యమఱునని
మనభాగ్యము లిట్టులుండ మఱివేఱెట్లా.

వెంక—ఎన్ని పెండ్లిండ్లు గాఁదలఁచియున్నవి కోటలో?

రామ—దాదాపునూఱు. అన్నియు వారివి వారిబంధువులవి.

వెంక—విజయరామరాజునకెట్టి యపకారమొనర్చె మనరాజు?

రామ—మనరాజన్న నాయనకెప్పుడు నసూయయే.

వెంక—ఇంతేనా కారణము?

రామ—క. గిరినిర్ఝరములనాఁగఁగ
బిరబిరమనవారు, వారుబిరుసుఁదనంబుం
బఱపిన, వారినిమట్టిరి
చురచురమనఁబోలు రాజచూడామణికిన్.

వారిదేశమునుండి పాఱుకాల్వల వారడ్డముకట్టికొనఁగూడదా?

రామ—ఇదివఱకు నాదినుండియు నూరకున్నహేతువుచేఁ దప్పనిసరియైనది. ముందు

సందిచ్చినఁబర్యాయంబున " నేకుమేకైబిగియును" గదా.

వెంక—గీ. తనకుమాలిన ధర్మంబు దగునె యెట్టి
పనుల. మనకాల్వలేమి? యామనుజులడ్డ
గింత యదియేల? యాభూమికాంతుఁడెట్టి
కార్యమొగిఁజేసెఁ గూడని కర్జమనక?

అటువంటివైరుధ్యములున్న ముఖాముఖీని బొత్తుపఱచుకొనవలెఁగాని యిట్టిపనినా యారాజశేఖరుండు సేయవలసినది? పరశ్రేయము నోర్వవలదా?

రామ—సాధించు సాధనంబుఁ జింతించి చింతించి తుదకిట్టికార్యమాచరించె. కానిమ్మే మిజరుగునో చూతము. (అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము : బొబ్బిలిరాజుసభ.

(రంగారావు, బంధువులు, మంత్రులు, మిత్రులు నౌకరులును బ్రవేశించుచున్నారు)

రంగా—మంత్రులారా!

మంత్రి—మహాప్రసాదము స్వామీ.

రంగా—చారులు వచ్చిరా?

మంత్రి—ఇదె తమదర్శనమునకరుగుదెంచుచున్నారు రాజేంద్రా.

(చారులు ప్రవేశించుచున్నారు)

చారు—జయజయమహారాజ! రాజన్యానేకపసింహా! మహావైభవదేవేంద్రా! రావు వంశ కలశపాథోధి సంపూర్ణసుధాకిరణా! రంగారాయ కుంభినీ వల్లభా! పరాక్.

రంగా—వార్తలేమిరా?

చారు—మహారాజా! ఏమనిచెప్పుదుము. నుడువుటకు నోరురాకున్నది?

రంగా—నాకు నిప్పుడే తెలియవచ్చినది. మీకుఁదెలిసినది వాక్రువ్వుఁడు.

చారు—దేవరా! సరకారులభారంబు వహించి బుస్సీదొరవారును, వారిమంత్రిపుంగవులగు హైదరుజంగును గడచిన డిశంబరు నెల 19 వ దినంబున రాజమహేంద్రవరంబుఁబ్రవేశించియున్నారు. అచ్చటికి విజయరామరాజాదిగాఁగల నరపతులునువచ్చిరి. ఆరాచమిన్న హైదరుజంగుతోఁ దమపైఁ గొండెములుసెప్పి యాఖానున్దమకు బలవద్విరోధునిగఁజేసె. అంతేగాక యాతని వలన 12 లక్షలు లంచమొంది బొబ్బిలి కోట నిత్తునని విజయరామరాజుతోడఁ గట్టిముట్టి హైదరు వాగ్దానముఁజేసియున్నా

డు. వారందఱును బయలుదేరి మనకోటపై రేపో నేడో విడియనైయున్నారు. ఇది
య రాచకార్యము.

రంగా—ఏమీదురాగతము? చూచితిరా మంత్రులారా! మిత్రులారా! దీనినవలో
కించితిరా? చారులారా! వారిప్పుడెచ్చటనున్నారు?

చారు—స్వామీ! రేపు పెద్దాపురము వెళ్ళనైయున్నారు. అచ్చటనుంచి ఖాసింకోట
పోవుదురట

చె. వెంక—ఇట్టి కూ్రరకర్మమూరాజునకుఁదగదు.

రంగా— ఉ. తా్రఁచువిధంబునం విజయరాముఁడొనర్చిన నీచకృత్యము
న్జూచితె తమ్ముఁడా! తగదుసుమ్మిది ఛీ. యనకే తురష్కుఁడిం
తౌచితిలేక దాని విని యౌననిచేసిన యాప్రతిజ్ఞయుక్
స్సైఁచెదరే యధర్మములఁ జచ్చినఁజత్తురుగాని యుత్తముల్.

నరస—పౌరుషశాలియౌ రంగారావు వెనుకదీయునని యెంచేఁగాబోలు.

పాప—నాదోస్సామర్థ్యంబుసూపఁ గాలంబు తటస్థించినది.

రంగా—సభికులారా!

ఉ. రా జవినీతుఁడైనను బరాసులతేనికినైనఁ గల్గదే
పూజితమైనబుద్ధి? తగుపాత్తొనరించుట మేలుగాని య
వ్యాజముగాఁగ నిట్లుదగవా పగవారలతోడఁ గూడి యీ
యోజ మహాపచారముల నొప్పమి చేయుట? మెత్తురే జనుల్.

మంత్రి—కూడనిపని రాజా!

రంగా—అమాత్యశేఖరులారా!

గీ. చూడఁబోవుదమాఖాను జాడకనుచుఁ
దగిన జతనంబుమీఱ నందఱమునుండ
నింతలో నెంతవుట్టెనో నేర్పరింపుఁ
డయ్య యటకేగుటది యిప్పుడగునో కాదో?

మంత్రి—రాజా! అట్లుపోవఁజనదు. వకీలు నేరినైనఁబనిచి తెలిసికొనినంగాని పోరాదు. శౌర్యమున్నమనతోఁ బోరవలెఁగాని మునలిమానుతోఁ జెప్పుకొనవలెనా? తనంతటఁ దాజయించినఁబౌరుషము పరాసులశరణు వేడుటేటినడువడి? ఏమిప్రతాపనిధి విజ యరామరాజు! ఇంతతగవు మాలినయుద్ధంబునకుఁ దొడ్పడుట కాబుస్సీ యెట్టికొనె.

గీ. తగవుఁదప్పక నీతివర్తనము చేత
మనల వారల సమదృష్టిఁగనిన సరియె
మనదివాణంబువా రట్లుమదినిఁబూన
రేని సమరంబుదప్పదుపో నిజంబు.

రంగా— అదినిజము మంత్రిపుంగవా ! మనమేనా తీసిపోవువారము. హైదరడ్డుపడని మ్ము. పురారియడ్డుపడనిమ్ము. గెల్చిరావలె చచ్చిపోవలె. (మీసముపైఁజెయివైచికొని తలపంకించుచు.)

శా. రేచెర్లాంచితగోత్రసంభవులు నిర్నిద్రప్రతాపక్రియా
వ్యాచష్టాత్ములు రావువారు హరుఁడేనన్యాయయుద్ధంబునం
కోచంబొందకజేయవచ్చిన మహాఘోరాస్త్రవిద్యాధిక
ప్రాచుర్యంబునుజూపకే మగిడిపోవం జూడ రొక్కింతయున్.

కానిమ్ము కానున్నదికాకమానదు వట్టిబీరములిప్పుడేల?

కం. వైవాహికకార్యములీ
సావి ననేకములఁదలఁపఁ జాగయ్యెనుగా
పోవంగనటకు సచివా!
యావసుధాజాని యెట్టి యపకృతిఁజేసెన్.

ముందేవండోపాయమునకుఁ గడఁగుటకంటె మఱియొకరీతిఁజేసిన నాపరాసులకేఁ
డిట్టియుద్యమంబుమానునేమో ?

మంత్రి— మొదటనేయుద్ధముకంటె సామదాన భేదోపాయంబులఁ గార్యంబుల నమహా ర్చుకొనుట బహుశ్రేయోదాయకమును, రాజనీతియు గడుసుఁదనమును గాదా ? అదేమో సెలవీండు.

రంగా— అమాత్యవరా ? ప్రస్ఫుటధృత్యట్టహాసనిరస్తసురాలయ హిమవద్వింధ్యాద్రి రా ణ్మందరుండును, పరాసుగోత్ర క్షీరసాగర క్షపాకరుండును, దేశరక్షక సైన్యాధ్య క్షుండు నగు గోరుదొరవారు బృందావనపురంబునఁ గలఁడు.

గీ. మున్నుపనివిని యారాజుసన్నిధికిని
మావిరోధంబు లతనికి మనవిఁజేయఁ
గూర్చె సఖ్యంబు మాకిరుగురకు వైర
భావ మెంతయుఁగూడని పనియటంచు.

మఱియును నన్నాదొరగా రన్వయనామగోత్రంబులతోడ నెఱింగి యున్నవాఁడు ఇంతేగాక.

క. ఈరాజునకు న్నాకు
న్పోరాటము గలదటంచుఁ బుయిలోడమటం
చేరాయిడిలో నైనను
గోరుం దొర యెఱుఁగుఁజుమ్మి కూరిమితోడన్.

గనుక మైహైదరుజంగుతోడఁ బ్రసక్తి లేకయే వారిచెంతకరుదెంచి వీరిపేరట నుత్తర్వు లవ్రాయించి పంపించుటమంచిది.

గీ. వారిపేరట లేఖలవ్రాయఁజేయ
హారికరంబుల నీహారమడఁగుకరణి
భూపుదుర్బోధ నీరదబుద్బుదం బ
టంచు బుస్సికిఁ దెలియక డక్కునొక్కొ.

మంత్రి—రాజేంద్రా! ఇంతకంటె వేఱాలోచన యేమి? బాగుగనాలోచించితిరి.

రంగ—ఆపని కెవరిని బంపినబాగుగనుండును?

మంత్రి—ఈపనికిఁబంతెన బుచ్చెన్నగారిం బంపిన బహు యుక్తియుక్తము.

రంగా—మంత్రివరా! మంచివానింబేర్కొంటిరి. బుచ్చెన్నగారూ?

బుచ్చె—మహాప్రభూ! ఏమిసెలవు?

రంగా—మత్తకోకిల. పంతెనాన్వయవార్ధిచంద్రమ! భవ్యరాజవరేణ్యకా
ర్యాంతరంబులఁదీర్ప నంచితమైన వాఙ్నిపుణత్వమం
దింతయంతని నిన్ను నేనుతియింపనేర్తునె సాటి గో
రంతయేనియు నీకు నిజ్జనులందు నెందొకఁడుండునే?

గనుక నీవేగి యాగోరుందొరకును, వారి దుబాసీయగు మద్దాల రెడ్డినాయనికి నీయు దంతంబాద్యంతంబు విశదపఱచి వీరియుద్యమంబు మానుటకుఁ దగిన యుత్తరముల వ్రాయించి బుస్సీదొరగారికిఁ జూపించిరమ్ము. నాకిదేయుపకారము.

బుచ్చె—గీ. ఈశరీరంబునీయది యీశ! యిట్లు
వేఁడగానేల? మీపన్పుఁ జేర్మిఁజేయు
కంటెఁ బరికింప ముఖ్యమౌ కార్యమెద్ది?
పనివినెదఁగాక రాజేంద్ర! పంపుమిపుడ.

రంగా—మిగులసంతసంబయ్యె. బుచ్చెన్నా. అట్లయిన నీకిదే యాజ్ఞ.

బుచ్చె—మంచిది రాజేంద్రా! ఇదే పోయివచ్చెద (అని నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)

రంగా—మంత్రివరా! సైనికనికాయంబును దగిన యుద్యమంబున నుండఁబంపుము.

మంత్రి—చిత్తము స్వామీ!

రంగా—వెంగళ్రాయఁడా! చూచితివా. ఎంత జరిగినదో.

వెంగ—అన్నగారూ! కానిండెట్లుజరుగునో చూతము.

(బంట్రోతులు ప్రవేశించుచున్నారు.)

బంట్రో—సలామ్ మహారాజ్ మాయేలికయగు హైదరుజంగుసాహేబు తమకిమ్మని లేఖనిచ్చినారు ఇదిగో. (అనియిచ్చుచున్నారు.)

మంత్రి—(పుచ్చుకొనిచదివి) రాజా! మనలఁదక్షణమ వారివద్దకురమ్మని లేఖవ్రాసిరి. ఇదియవర్తమానము.

రంగా—మంత్రివరా! ఈబంట్రోతులకు బహుమతులనొసఁగి పంపివేయుము.

మంత్రి—చిత్తము స్వామీ! (అని గుప్పెడురూపాయీలఁ దీసియిచ్చుచున్నాఁడు.)

బం—సెలవుపుచ్చుకొనుచున్నారు.

రంగ—అమాత్యుఁడా! పత్రికధోరణిమెట్లున్నది?

మంత్రి—లేఖఁజూపుచున్నాఁడు.

రంగ—(చూచి) నరసాగ్రణీ! ఈపత్రికఁజూడుము వ్రాంతలోనేయింత దురాగ్రహము కన్పించుచున్నదే చూచినసెట్లుండునో? ఏమైననుసరేపోవుదమా?

నరస—అంగుడుదుడిపి యగురాజచ్చటఁజేరి మనపైకొండెములుసెప్పి ఖానునిమిగులనంకాపొంకముగలవానిగానొనర్చె. అట్టివానిచెంగటకెట్లు బోవనేర్తుము ఇంతేగాక.

గీ. ఖానుసర్వాధికారి నిష్కారణంబ
దిట్టినందిట్టఁగలవాఁడు ధీమసమునఁ
బూనిపోయినఁదొసఁగులు పుట్టునేమొ
వైరిరాజుండుటంబట్టి వారికడను.

గనుక నిచ్చటికి నొండువకీలునంచి తెలుసుకొనుటమంచిది.

రంగా—అట్లైన నేరిని బంపుదము?

నరస—క. భూమిప! బుచ్చెనకెన యీ
దామర దమ్మన్న గానఁ దగునీపనుపున్

సేమముగఁజేయ నొరులిల
భూమహితచరిత్ర! వీనిఁబోలఁగలారే?

ఇదివఱకు బుచ్చెనను బంపియుంటిమిగాన నిప్పుడీయనన్నంపుట యుక్తమని తోఁచెడి
ని. చెలికాని వెంకయ్యగారినిగూడ సహాయమిచ్చుటమంచిది.

రంగా—అవును చక్కఁగఁజెప్పితివి. సేవకా! దమ్మన్నవెంకయ్యగార్లనుబిలువుము.

సేవకు—మహాప్రసాదము రాజేంద్రా! (అనివెంటఁగొని వచ్చుచున్నాఁడు)

దమ్మన, వెంక—దేవా! ఏమి సెలవు?

రంగా—మీరు మాకొక్కయుపకారమొనర్పవలెను.

ద, వెం—అట్లు నుడువకుఁడు మేము తమ బిడ్డలము. తండ్రి తనయుల నిట్లనునె?

రంగా—సరసాగ్రేసరులారా! మీరేగి యీయుత్తరమును హైదరుజంగునకిచ్చినిష్కా
రణము వైరమూని వ్యదీకంబుల నాచరించుట పాటిగాదని వలసితిరేని యారాజి
చ్చినదానికినుమడుఁగుల రజతంబు సమకూర్తుమని, కాదంటిరా మన్నుల(?)బోరనిచ్చి
యాపైని జయమందినవారికీ నేల నిచ్చి యసంబుఁబొందుమని యట్టి యటమటకాఁడు
నుడువు టకుటొంకుమాటలచే మనంబున గాంతాళంబుబూని మాకు విప్రలంభమొ
నర్పఁజూచుటదెంతయు నన్నైకాండ్రపనిగాని మీవంటి వారికిఁ దగినది గాదనియుఁ
జెప్పుము. మఱియు

గీ. న్యాయహీనంబుగా దివాణంబువార
లిట్లుచేయుట దగవుకా దిరుదెఱఁగుల
వారినొక్క సమముగ నిప్పక్షపాత
బుద్ధినరయుట మేలని బోధసెఱవు.

ద, వెం—అదెంతపని రాజాగ్రణీ! ఇదిగో పోయివచ్చెదము.

(అని వెడలి పోవుచున్నారు)

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము :—బందరు.

(గోరుందొర, మద్దాల రెడ్డినాయఁడు, సేవకుఁడు ప్రవేశించుచున్నారు)

గోరు—రెడ్డివరా! లష్కరిప్పుడెచ్చటనున్నదో వర్తమానము వచ్చినదా?

రెడ్డి—రెండుమూఁడు దివసంబులలో ఖాసింకోటకుఁ బోవనై యున్నదఁట.

గోరు—వారచ్చటనుండి మరలివత్తురా? లేకింకను ముందునకేగెదరో?

రెడ్డి—పైకిఁబోవునట్లేయున్నది. ఇంతటితో వెనుకకు వచ్చునట్లులేదు.

గోరు—కారణమేమి?

రెడ్డి—నాకును బోధపడకున్నది. దొరగారూ!

సేవ—స్వామీ! ఎవ్వరో తమదర్శనంబునకు వచ్చియున్నారు.

గోరు—సేవకా. ఇటుదోడుకొని రమ్ము.

సేవ—చిత్తము దేవరా! (అని తీసుకొని వచ్చుచున్నాఁడు)

(బుచ్చెన ప్రవేశించుచున్నాఁడు.)

బుచ్చె—సలామ్ దొరగారూ!

గీ. నేనుబొబ్బిలికాశ్యపీజాని రావు
వంశనీరధిరాజుగోపాలకృష్ణ
రంగరాయవరుండంప రయముమీఱ
వచ్చినవకీలు నయ్య! నన్బుచ్చెనందు్రు.

గోరు—అయ్యా! ఇటుకూర్చుండుము. (అని కుర్చీచూపుచున్నాఁడు)

బుచ్చె—కూర్చుండుచున్నాఁడు.

గోరు—రంగారావు సుఖియైయున్నాఁడే?

బుచ్చె—తమయక్షీణకటాక్షవీక్షణంబుల నతిక్షేమంకరుండై యింతవఱకున్నవాఁడు స్వామీ!

గోరు—ఏమి యట్లనెదవు? కంఠంబునఁ బ్రాణంబులుండఁగ వానికి నసుఖం బొనరించువారుగలరా? (మంత్రింజూచి)

క. ఆతనిధైర్యస్థైర్యము
లాతనిశౌర్యాతిరేక మారయ గణనా
తీతములుగావె రెడ్డీ!
యాతనినీవెఱుఁగవొక్కొ? యలఁతియెచెపుమా.

రెడ్డి—ఉ. ఆయతశౌర్యహేళి సుగుణాయుతశాలి యశోస్తశాలి వి
ద్యాయనపాళి సంచిత మహాహవకేళి యరాతికీలి యా
ధీయుతరంగరాయనృపతి స్ఫుటవిక్రమ మెందు డాపనో
నాయిను తేజ మెవ్వరికినైనను మూయవశంబె తెల్పుమా.

గోరు—రెడ్డివరా! నీవుచెప్పినది బహుబాగుగనున్నది. పంతెనవంశాగ్రణీ! నీరాకకుఁగా
రణంబేమి?

బుచ్చె—దొరగారూ! పరాసువతంసంబగు బుస్సియును మంత్రిపుంగవుండగు హైదరు
జంగును శ్రీకాకుళపు జమాబందీ నిమిత్తమై యరుగుదెంచివిజయరామరాజుదురుపదే
శంబున ద్వాదశలక్షల ఋభ్రములకు భ్రమించి బొబ్బిలికోటం గొట్టి యారాచ పట్టి
కిఁగట్టిపెట్టు గట్టిపట్టున నున్నవారు. మారాజెట్టి దుష్కార్యంబు నాజ్ఞోల్లంఘనంబు
ను వారికిఁజేసియుండలేదు. రంగరాయ విజయరామరాజ క్షమావల్లభులకుఁ గల దీ
ర్ఘవైషమ్యంబులు దమకెఱుంగనివిగావు. అట్టియెడ నరిసీరుని వెనుక వైచుకొని ని
ర్నిమిత్తంబుగ నిట్టియపకృతిని మారాజునకొనరించి దుర్యశోపంకిలంబునఁ బడసంకిం
చుచున్నారు. ఇదియ వర్తమానము. మీతోఁజెప్పిరమ్మని రంగారావుగారు నన్నంపి
యున్నారు.

గోరు—ఆహా! (ముక్కుపై వ్రేలునుంచుకొని) ఏమీదురాగతము? ఆరాజు నీతురక
యుంగలసి రావు కులాగ్రణియగు రంగరావుపై కరుగుచున్నాఁడా? ఎంతపని?
రెడ్డివరా!

సీ. బుస్సియేమయ్యె నిస్సిరో భూధవులకు
నిందుసఖ్యంబుఁ జేయఁగా నేర్పులేక
కొసరు విమతక్ష్మాధవుఁగూడి రంగ
రావుపైఁబోవ నిదియేటి రాజనీతి? మఱియును

ఉ. మానితకీర్తివంతు లభిమానధనుల్ ధరరావువారు దు
ర్మానవమానభంజను లమానుషవిక్రము లట్టివారితో
నానెఱి దండయాత్రల నొనర్చుట? సంధియె లెస్సగాని య
మ్మానవనాథహైదరుల మాటలచే నటుచేయవచ్చునే?

రెడ్డి—మీరు సెలవిచ్చినది బహు న్యాయపథము. అయిన నారాజునకేమి కొదువ?
అన్యులసొమ్ములకాసించి యాముసలిమానవునకు మనంబునఁగినుక వొడమ నెట్లతికెనో
గదా! ఆహా యేమి యాతని తెలివి? ఇంతేగాక.

సీ. విజయరామోర్విపునకెంత వెఱ్ఱిబుట్టెఁ
గొఱవిఁజేపట్టి తలగోఁకికొన్నరీతి
రావువారలతోఁబోరి రాజవంశ
మెల్లనడఁగింపనుకట్టె నెట్టివింత?

గోరు—రెడ్డివరా! వెనుక నీరంగరాయత్రమావల్లభుఁడును, విజయరామరాజుం దమ తమ వైరుధ్యంబుల నిచ్చటికివచ్చి నాకు నివేదింప వారికట్టి వైరభావంబు తగదని వా రిన్నివారించి కినుకలణఁచి మృదూక్తుల వారింగారవించి యనిచినాఁడ. ఆరావు వారిమహిమ నేనెఱుంగుదు.వా రభిమానధనులు, చావం జంప వెఱచువారు గారు. అధర్మయుద్ధంబులకుఁ బోరు సుమా!

రెడ్డి—ధరాసువతంసమా! సత్యము. నేను వారిసంగతి నెఱింగినవాఁడనే. గర్వితా రాతివీరవార కంఠలుంఠన నిర్గళితకీలాల ప్రవాహ మజ్జన ప్రతాక్షీణదీక్షా పరాయణు లు రావువారు. వట్టివారా?

గోరు—రెడ్డిగారూ! సత్యము వాక్రుచ్చితిరి. తమకాపకంపైన నపకారమెడఁ బలంచిన విమతులపైఁ దమదర్పంబులఁ జూపుటది యుత్తమమగు రాజనీతి. లోకు లితరేతర వైషమ్యంబులంబూని కలహించు నెడ నష్టమువచ్చి కాఁచుటలు క్షత్రియధర్మంబులు.

గీ. వీరిపోరాటమున కేమి కారణంబు?
కలుగనేజూడు వారిష్టులలమికలనఁ
బోరన్యాయంబు జయమందుఁ బుడమిలోన
వినమె "ధర్మోజయతి" యను వేదవాక్య.

గీ. కాని బుస్సికి నిడియేటి మానిలంపు
నడత? యెన్నంగ విమతుని గడకుఁ జేర్చి
విదితకకుబంత విశ్రాంత విమలకీర్తి
శాలితోఁ బోరసమకట్టె సాహసించి.

రెడ్డి—నిజము. దొరగారూ! మీకుఁగోపమువచ్చునని జంకుచుంటినిగాని

గీ. తురకసరదారు లారయ దుర్మదు లిఁక
నర్థలుబ్ధను లెవరిపైనైనఁగాని
కినుక వహియించి తెగువలఁ గొనఁగఁజాలు
రయ్య! చనదిట్టి యాఱడి కియ్యకొనఁగ.

గోరు—ఔనుగాని సేరమున్న నెట్టిహాత్రాత్మునైనను వంచనఁజేయుట ప్రఖ్యాతిగాని నిరపరాధులగు నీరావువారలతోఁ బోరు టెంతమాత్రము నీతియైనపని గాదు. అద టుండనిమ్ము.

గీ. రాచవారంప వెనుకీ పరాసువారు
రావువారిగడీమీఁద రభసమునను
నడచినారను దుష్కీర్తి వొడమకున్నె ?
వారికేగాదు మాకునవారితముగ.

రెడ్డి—బాగుగ నాలోచించితిరి. అట్టి యపఖ్యాతి పుట్టకమానదు. జయించినను, జయింపకున్నను వారిశౌర్యగుణోపార్జితంబగు నఖండయశంబటుండనిమ్ము. నిష్కారణము పరాసులచేత నధర్మయుద్ధంబున నోడిరను నపఖ్యాతి మీకుఁజెందనై యున్నది. యిది వారించుటే యుక్తము.

గోరు—ఏమిసేయను ?

రెడ్డి—ఇట్లు చేయఁగూడదని సకారణంబుగ నొక జాబువ్రాసి బుస్సీకి నేరిచేత్తనైనం బంపుము. అది లెస్స.

గోరు—అట్లే యొనర్తును.

బుచ్చె—చక్కఁగఁజెప్పితివి. నేను గోరెడిదియు నంతియ.

గోరు—అటులైన వ్రాతుంగాక. (అనివ్రాసి ముగించి)

సేవకా! లూయిమర్టెనును బిలువనంపుము.

సేవ—చిత్తము. (అని పిలుచుకొని వచ్చుచున్నాఁడు)

(మర్టెన్ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

మర్టె—సలామ్ దేవరా! ఏమిసెలవు ?

గోరు—మర్టెనూ ! నీవేగి యీయుత్తరమును బుస్సీకిచ్చిరమ్ము తక్షణమపొమ్ము.

రెడ్డి—మహాప్రభూ ! తమరు వ్రాసినదీవకీలుగారు వినెదరట చదివించెదరా !

గోరు—అట్లేచేయవచ్చును. మీరేచదివి వినుపింపుఁడు. (అని యిచ్చుచున్నాఁడు)

రెడ్డి—బుచ్చెన్నగారూ ! చదువుచున్నాను వినుఁడు.

బుచ్చె—మంచిది. రెడ్డివర్యా ! (సావధానముగ వినుచున్నాఁడు)

రెడ్డి—ఉత్తరము. దండకము :—శ్రీరస్తు. మాన్సీరు ! బుస్సీ ! వరా ! మిత్ర ! మీరాజమాబందిలోఁజేయు ప్రారంభముల్దేటతెల్లంబుగా వింటి. మాయావియా రాజు కొండెంబులంజెప్పి పండ్రెండు లక్షల్సమర్పింప మీమంత్రి హైదర్మదిన్నంతసంబంధచుంయుక్తియారీతి వాక్రుచ్చి మీకెంతయున్గిన్కపుట్టంగఁ జేసెంగదా వారిపై రావువారింతయుఁన్ దోషముల్జేయలేదాయె ముస్సెప్పుడా పూనపాట్యన్వయుల్

రావువారన్న లోవైరమే పూనియున్నారు. మీరాధరాధీశుతోఁ గూడుటల్లాన్య
యమే? రావువారెన్న సద్ధైర్యషంధాద్రు లట్లౌట వారిప్డు మిమ్మారకేపోవనీ
రాజిఁకై పెచ్చు దుష్కీర్తిపాలౌదు మారాజుతోఁగూడి విధ్వంసము జ్జేసిరా సాల
ముల్ ఫ్రాంసువారన్నెకాంద్రంచుఁదప్పన్న దండించుటల్యుక్తమే గాని నిర్దుష్టులౌ
వారితోఁబోరభావ్యఁబుగాదెంచగాఁ జాలియుండేనిసఖ్యంబు గావింపుమా వారి
కిల్ లేదా పోరంగనిమ్మిద్ధటిల్ ముస్లమానాీజులూహింప సద్ధర్మమున్వీడి రీపట్ల స
త్యంబుసుమ్మింతయుల్ వారుసెప్పంగ వింటేమియుల్ లెస్సగాదింకనీయుద్యమం
బాత్మఁద్రోయంగమేల్ వారలత్యంత రోషాగ్ని నేత్రుల్ ప్రతాపాగ్నిహోత్రుల్
స్ఫురద్దివ్యగాత్రుల్ జగద్వ్యాప్తకీర్తుల్ ప్రభామిత్రమూర్తుల్ భవత్ప్రేమపాత్రుల్
మదిన్నమ్ము.

మిక్లింతయున్వేడుచున్నట్టి,
మిత్రుండ,
గోరుందొరల్.

మఁలుమకాము బందర్
* 7-1-1757.

బుస్సీ—అంతే నాకుఁగావలసినది. బహుచక్కఁగనున్నది. రెడ్డివరా! ఆదైని దైవగ
తి యెట్లున్నదో యట్లుజరుగక మానదు.

గోరు—లాసూ! నీవీవకీలుతోఁబోయి బుస్సీగారికి దీనిజూపింపుము.

లాసు—స్వామీ! ఆజ్ఞఁగొనెదను. (అని వెళ్ళిపోవుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—(సెలవుఁగైకొని వానివెంటవే పోవుచున్నాఁడు)

రంగము:—ఖాసింకోట.

బుస్సీ కచేరీ.

బుస్సీ—మంత్రివరా! రాచకార్యములెట్లున్నవి? బొబ్బిలిరాజు పెద్దాపురమైన వచ్చి
యుండెనా?

హాయి—పరాసు వంశాగ్రణీ! ఏలవచ్చును.

బుస్సీ—భళీ! ఈమకాముననైనవచ్చునా?

హాయి—గీ. అట్టిసరసుఁడుగాఁడిప్పుడైన రాన
ధిపుడ! మన్నింప నర్హుఁడే తీవ్రరోష

* A probable date of the letter.

మెదను ఘటియించి రాఁడయ్యె మేదిని విభుఁ
డయ్యె! యిఁక నేమి సేయఁగాసా నోగాని.

బుస్సి—ఎంత పెంకివాఁడు రంగరావు ?

సేవ—స్వామీ ! బందరునుంచి లాసూపుర్టెక్ వచ్చె.

బుస్సీ—సేవకా ! వెంటనే పిలువనంపుము.

సేవ— (పోయి వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చుచున్నాఁడు)

(మర్టెక్, బుచ్చెన్న ప్రవేశించుచున్నారు)

మర్టెక్—సలామ్ పరాసుకులావతంసా! బుచ్చెన్న. సలామ్ స్వామీ !

బుస్సీ—ఇటుకూర్చుండుఁడు.

మర్టెక్—బుచ్చెన నాసీనుంజేసి తానునుగూర్చుండుచున్నాఁడు.

బుస్సి—మర్టెక్ ! గోరుందొరవారుసుఖులే ?

మర్టెక్—క్షేమము దొరగారూ !

బుస్సీ—నీరాకకుఁగతంబేమి ?

మర్టెక్—మీకిమ్మని గోరుదొరవారుజాబునిచ్చియున్నారు (ఇదిగోఅనియిచ్చుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—తిరిగితిరిగి చదివి చూచుకొని.

గీ. ఎంతవాఁడవు హైదర యిట్లుచేయఁ
దగవె యీపట్ల ? నమ్మంగఁదగునె నిన్ను ?

హై—ఏమి యిట్లంటిరయ్య ? నేనేమిజేసి
నాఁడ నపకార్యములువేగ నాడిరయ్య

బుస్సీ—ఇంక నపకృత్యమేమనుచున్నావా ? ఇప్పడొనరించినదికాదే ?

హాయి—ఖిన్నుండై తల వాంచుచున్నాఁడు.

బుస్సీ—మన స్నేహితుఁడును వయోబుద్ధి సామర్థ్యంబుల నెక్కువవాఁడును ధైర్యమం దరుండునగు గోరుదొర వ్రాసిన జాబు వినుము.

(అని చదివి వినిపించుచున్నాఁడు)

హాయి—(తనలో మాగుట్టు తెలిసినది. ఈపట్ల ధైర్యము వదలుట దగవుగాదు. అయిన దేమో యైనది. సమర్థించిగెల్చుట శక్తి. కానిమ్ము. నాతెల్వినంతయు నుపయోగిం చెదనుగాక).

బుస్సీ—ఛీ నీమాటవిని నేనుంజెడిపోతిని.

హాయి—అట్లు సెలవొసంగకుఁడు. తమకాగ్రహమువచ్చినది. ఇప్పుడేమియుననఁజనదు.
నిజమువల్కిన నప్రియముగఁదోఁచు. ఆగ్రహస్వభావంబట్టిదియెకదా?

బుస్సీ—ఇంకనేమి చెప్పవలసియున్నది? తలఁచినదాని నిదివఱకే చెప్పియుంటివిగదా?

హాయి—క. నుడివితినేబద్ధుల? నే
గడుసుఁదనంబలరఁ బనులఁగావించితినే?
యొడయని యానతి లేనిది
బుడిబుడిసన్నిట్లు పల్కఁబోలునె? యధిపా!

అఖండధరాభారంబూని కార్యనిర్వాహకత్వంబున మీకావంతయు నొప్పిఁదగులనీక
చిరకాలంబునుండి యమాత్యకృత్యంబు నిర్వర్తించుచుఁ దప్పన నేమి యెఱుంగక
కాలంబుగడుపుచుంటింగదా! నేటికిట్టిది పుట్టె.

బుస్సి—అపవాదము గలుగుకాలము సంభవించినది.

హాయి—బహుదూరంబునంగల గోరుందొరకే శ్రీకాకుళము వృత్తాంతము తెలియవచ్చిన
దఁట! ఇచ్చటఁబనిసేయుచున్న మనమువ్యక్తులమఁట.

క. మన మొనరించెడుపనులకు
జనులొండ్లభ్యంతరముల సరవిని బెట్టన్
మనయధికారము చెల్లునె?
జననాయక! యగడుగాక జగతిని నెందున్.

బుస్సీ—అది నిజమేగాని రంగారావును మన్ననసేయుట యుక్తంబనియును విజయరా
మరా జుదితక్రోధబద్ధుండై యొర్వకఁ జేయు కుయుక్తి నీరదబుద్బుదంబనియు మనకి
ట్టియుద్ధంబులఁ బ్రవర్తిల్లుట యపకీర్తియనియును వ్రాసి యున్నాఁడుగదా. అతని హి
తోక్తి మెచ్చవచ్చు.

చ. హితుఁ డనుజన్మసన్నిభుఁ డహీనగుణార్జవకీర్తిశాలి సం
తతము మదీయగౌరవనిధానము కెట్టనుగోరు వానిదౌ
హితమొనరించు టెంతయును హెచ్చటుచేయక యున్న నాపయిన్
మతినలుకల్జనించును సమాహితసైన్య విభుత్వవర్తికిన్.

హాయి—అట్లైనఁ దమయిష్టమువచ్చినట్లే చేయవచ్చును.

బుస్సీ—మనకింక బొబ్బిలికేగఁ బనిలేదు. శ్రీకాకుళము మీఁదుగ మనరాజధానిఁ
జేరుదము.

హాయి—గోరుదొర వ్రాసినంతమాత్రమున మనప్రయత్నంబు మాని పోవలసియున్నది అధికారుల యెడఁ దాజేదారులొనరించు నక్రమంబులు సహింప మీరోర్తురుగాని మావంటి తురక బిడ్డలమోర్వఁజాలము.

బుస్సి—ఏమట్లంటిరి ?

హాయి—గీ. ధీరులన్నను వారెపో ధీమనమున
ఖాన్నిఘాలను ఖాదరుగైకొనకను
జంకుబొందరు మదిలోనఁబంకమూని
యట్లుజేయఁగలారె ? యేయన్యనృపులు ?

తెలియుచునేయుండఁగా వేఱుజెప్పనేల ? జమాబందీకి రమ్మని యుత్తరువు జేయ లక్ష్యముచేయరైరి. పోనిమ్ము దివాణమువారిప్రాంతములకరుదెంచి చాలాకాలమైనను దర్శనమైనఁజేసిపోరైరి. పైగా మనమన్యాయము గావించుచుంటిమని బందరులోఁ బితూరీచేసిరి.

బుస్సి—అవును. నీవు నుడివినదియును సబబుగానే యున్నది.

హాయి—గీ. రాజునేనును బహుళదుర్మార్గులమఁట
బొబ్బిలివిభుండుమాత్రమె బుద్ధిమంతుఁ
డఁట విశేషధనముగొని టక్కుమాట
లాడు నారెడ్డి మాటలఁ బాడిగలదె ?

క. ఆరెడ్డినాయకుండిదె
యారంగారాయనృపతి యద్భుతగుణవి
స్ఫారుండని యెటుదెల్పెనొ ?
గోరుందొరగారితోడఁ గూరిమి పుట్టన్.

బుస్సి—ఆరెడ్డి లంచము దినెనేమి ? కనుకనే చక్కఁగనతుకునట్లు చెప్పి మనల నందఱిను దూలనాడించె. కాకున్న సర్వాధికారినై నేనుండ గోరుందొరకేమి ? శ్రీకాకుళము వ్యవహారమేమి ?

మట్టె—(బుస్సీచదువ నుత్తరమును సాంగముగవిన్నవాఁడేగాన సంగతినంతయుందెలిసి) తమ రట్లాలోచింపఁజనదు. ఈవిషయమై సైనాధ్యక్షునికందఱికంటె నెక్కుడు దెలియుననుటకు సందియములేదు.

హాయి—ఎటుఁగుదుననినం గాని మన నోరు మూయుటకవకాశముండదు. ఏమెఱుఁ

గుదురు? దేశముపై సర్వాధికారమూని వచ్చి పనిచేయుచున్న మాకింక నీ మనుష్యుల యానుపానులు బోధపడలేదుగాని సౌధాంతరంబున హుక్కా పీల్చుచుఁ బొర్లెదఱుంగక పోతుటీగకైనఁ జొరరాని పారాలోనుండి తనయొడలే తానెఱుంగని గోరుందొరగారికిఁ దెలియునఁట మనకుఁదెలియదఁట. ఎంతపిచ్చిమాట.

బుస్సీ—అవును. లాలోచీపనిగానే కనుపించుచున్నది.

గీ. నిజము నీమాట హైదర! నేలఁతేఁడు
బహుళ దుర్వారగర్వ సంప్రాప్తవైర
భావమెదఁబూని యున్నాఁడు వానిగర్వ
మడఁపఁగావలె నెల్లైన నాఁగఁజనదు.

మట్రై—పరాసువంశాగ్రణీ! మీధీసచివుని యాలోచన నీపట్ల వినఁబాడిగాదు.

హయి—మీరెడ్డినాయకుఁడు మెచ్చకున్న మాకుఁజెడునదిలేదు.

మట్రై—ఒకరికొక్కనివలనఁ గీర్త్యపకీర్తులు జెందఁగారణమగును.

హయి—ఆలోచించి మాట్లాడుము లేకున్న నీగౌరవముంచువాఁడనుగాను.

మట్రై—నీకేమి. యశంబపయశం బాయనివిగాని.

హయి—ఎవ్వరికి నపకీర్తి జెందనీయకుండ నీవుంటివి చాలదూ?

మట్రై—"అధికారాంతమునందుఁ జూడవలదా యాయయ్య సౌభాగ్యము" లన్నట్లిప్పుడు తెలియదు, తరువాత మీరేయనుభవింతురు. మేము పోయి వచ్చెదము బుస్సీ దొరగారూ!

బుస్సి—మంచిది.

(మట్రైను, బుచ్చెన్న వెడలి నిజనివాసంబుల కరుగుచున్నారు)

హయి—బుస్సీదొరగారూ!

క. మీకపకారముఁ దలఁతునె?
యాకాశ్యపినాథుచెయ్వు లవిసరియగునే?
యాకరము గొనరె దొర లిల
నీకైవడిఁబనులుసేయ నెచ్చటనైనన్?

ఆరాజానర్చినది సరియేనా? మనకు వీరితోఁగల పనికై యెన్నిరోజులు కనిపెట్టుకొనియుండవలెను. మనయందింతపాటి గౌరవమైననుంచకున్న మన యుద్యోగము లేల? తాఖీదునైనను లెక్కచెయ్యనిచోట నుద్యోగము చేయుటకంటె హైన్యములేదు.

గీ. ఛీ! నిజాలేని నౌకరీ చేయుకంటె
నడుగు టడిమేలు చూడ నీయుర్వియందు
నధిపు గౌరవ మొందని యపుడుకొల్వుఁ
గొలుచుకంటెను మడిదున్నుకొనుటమేలు.

ఇదిగో మీ మొహరు. నాకీయుద్యోగమక్కఱలేదు. (అనిబుస్సీకాళ్ళవద్దఁ బాఱ వే
యుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—సచివాగ్రణీ! తొందరపడకుము. గోరుదొరవారి ధోరణి నీతోఁజెప్పితిం గాని
నీవు సేయుపని తప్పని యంటినా? నీయిష్టమువచ్చినట్లొనరింపుము

(సైనికులు ప్రవేశించుచున్నారు)

సైనికు—మహాప్రభూ! చచ్చిపోతిమి

హాయి—ఏమది? ఏమది?

సైని—మహారాజా! తనురంపఁగనేగి సమస్తముం గలయఁజూచుచుండ వారి ప్రదేశ
మం దొండు వనంబునఁగొంతసేన హఠాత్తుగ మామీఁదఁబడి నలువదిమందిని హతు
లంజేసె, కొంతమందికాయంబులు గాయంబులుగాఁగఁబలాయనులైరి, మిగిలినవా
రలమీవార్త మీకుంజెప్పఁబఱలెంచి వచ్చినారము.

హాయి—దొరగారూ! చూచితిరిగదా యారాజు సేసినపని? సైనిక నికాయంబుల
కాయంబులు గాయంబులుచేయుటయేగాక కొంతమంది ఫరాసులఁ బరాసులఁ జేసి
రఁట సైఁచెదరా!

బుస్సీ—ఆవనమెవరిది?

హాయి—బొబ్బిలిరాజుది, సందియమేల? విజయరామరాజిట మనవద్దనే యుండియు
న్నాఁడుగదా!

బుస్సీ—అబ్బా! ఎంతపని జరిగినది! నలువదిమందిని జంపించెఁగా! వీనిపొగరడఁ
పవలసినదే, ఇఁకజాలిఁదలఁపరాదు,

హాయి—ఎంతఘోరకార్యమొనరించెనో చూచితిరా?

బుస్సీ—అవును. ఇట్టిదుర్మార్గుని నేమిచేసినను జేయవచ్చును నేనుపోవుచున్నాఁడ.

(అని నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)

హాయి—సైనికులారా! నేనాసంగతిఁ గనుఁగొనెద. మీరు భీతిదక్కియుండుఁడు.

(సైనికులు నిష్క్రమించుచున్నారు)

సేవకు—స్వామీ! ఎవ్వరో తమదర్శనంబునకు వచ్చియున్నారు.

హయి— (కోపముతో) రప్పింపుము.

(దమ్మన్న, వెంకయ్య ప్రవేశించుచున్నారు)

దమ్మన్న—వెంకయ్యా! ధూమ్రాక్ష, విరూపాక్షాది రాక్షస వీరాకృతిగల యీపాశ్చాత్యుండెట్లాఁబోలు హైదరుజంగు? ఊరకనే కన్నులనుండి క్రోధాగ్నికీలావిస్ఫులింగంబులెగయునిట్టి వీనితో నెట్లుపలికి సమాధానంబులఁ గొనవగు?

వెంక—గీ. వీనిఁజూడంగ భయ ముద్భవిల్లుచునికి
యమునితో మాటలాడుట యని దలంతు
వీనితోనాడ నైనను వీఁడుమనల
నేమి సేయు నడుగుదము సామరీతి.

దమ్మన్న—కానిమ్ము. ముందు నేనే మాట్లాడెదను. సలామ్. సాహెబ్ మెహర్బాన్!
బొబ్బిలినుంచివచ్చిన వకీళ్ళము. దమ్మన్న, వెంకయ్య యను పేర్లుగలవారము.

హయి—మా సేనంజంపించెనుగా మీరాజు? జాగ్రత.

శా. ఏలారాఁడు భవత్ప్రభుండు మదిలో నేమంచు భావించెనో!
జ్వాలోత్తీక్షణ మత్ప్రతాపహుతభుక్చండస్ఫులింగార్భటిన్
ఖాలీచేయుచుఁగోటఁ బొమ్మనుచు మీఖామందుతోఁ దెల్పు పో
వేళాకోళమె ఖాన్నిఖాలిల హుసేన్వీరాది సంబాధముల్.

దమ్మ—స్వామీ! కొంచెము శాంతింపుఁడు. తమ్మునే దైవముగాఁ దలంచుచు రంగారావుగారు మీకెట్టియపకారమును జేసినవారుగారు, కోటవదలి వెళ్ళిపొమ్మను టేటి సబబు?

హయి—ఎట్టిసబబా? కోటవెడలఁగొట్టి చెప్పెదను.

దమ్మ—అంత నేరమేమిచేసినాము? తురుష్కాగ్రణీ! తమదయకుఁ బాత్రులము.

హయి—మాసైనికులఁజంపుటదేమి దురాగతము? (అని కత్తితో జళిపించుచున్నాఁడు.)

దమ్మ—గీ. ఇట్టిపని నెన్నఁడును జేసి యెఱుఁగమయ్య
వాదులాడుట మేలె మీపాదమాన
వైరిరా జిట్లుజేసి మావారిపైని
ద్రోసెనో గాని మీకెట్లు దోఁచఁదగునె?

మీసైనికుల కంటఁజూడనైన లేదు. మారాజట్టితోఁ వలఁబోపువాఁడుగాఁడు

హయి—మేమా యట్టితోఁవలఁ బోఫువారము ? (పండ్లుపటపటఁ గొరుకుచున్నాఁడు)

దమ్మ—గీ. నిరపరాధుల మమ్మిట్లు నిందపాలు
పఱుపఁగారాదు మీవంటివార లహిత
రాజుపలుకులకలుకూని రాయిడించి
పక్షపాతంబు బూనుట పాటియగునె ?

హయి—మాయాగ్రహము సంగతి నీకెందుకు ? మాయెడల నంతభయభక్తి యుక్తులుగా ?

దమ్మ—ఉ. రాదొకయింతయైన నపరాధము మీయెడనాచరింపఁగా
మీదగుదర్శనంబునకు మేకొని రానయియున్న యత్తఱిన్
మేదురవైరిభూమిపుఁడు మిమ్ముఁజేరిన దానఁజేసి కా
దే దురమావహిల్లునని దేవరఁజూడఁగరామి రావుకున్ ?

కాఁబట్టి మాయందట్టి తక్సీరు మాపుచేసి యెప్పటియట్ల బొబ్బిలిని రంగారావుగారికిఁ గవులు దయచేయింపుఁడు. ఇప్పుడే రంగారావుగారికి మీదర్శనంబునకు రాఁగ బురుపంపెద.

హయి—ఏమీ? అట్లయినంగాని రాఁడుగా ? మాఋమనలి మాతోఁ బోరఁగా నున్నాఁడు. మాకుఁదెలిసినది బహర్ బిత్తర్ జల్లీల నెందు నిట్టిరాజునిం జూచియుండలేదు.

దమ్మ—అట్లుగాదు. మహాప్రభూ !

హయి—గీ. మేము కొలును వ్రాయము మీదొరయును
రానవసరంబులేదు. పో రయమెసంగఁ
బోఁలుపై ల్వెళ్ళి జాగాను బూటలోన
ఖాళిఁజేయింపుమని చెప్పు ఖండితముగ.

దమ్మ—ఎంతనుడివిన దాఁబట్టిన కుందేటికి మూఁడే కాళ్ళని చెప్పుచున్న నేమనఁగలవారము. మీయిష్టము వచ్చినట్లొనరింపుము.

హయి—అట్లే జేసెదములే.

దమ్మ—మీకిట్టి దురాగ్రహవృత్తి మాయెడల నేల కలుగవలె ? స్వామీ !

హయి—మీకీ పెంకిబుద్ధి యేల ?

దమ్మ—మావల్ల గోరంతయుఁ దప్పులేదు. ఖావిన్ వర్యా.

హయి—గీ. భూమిఖామందులము మేము పోటులాట
దగునెమాతోడ నిలగుత్తదారులకును ?

బుద్ధిహీనపుఁ బోకిళ్ళ బోవఁజనదు
గ్రుడ్డు పిల్లను భ్రమియింపఁగోరినట్లు.

గనుక తక్షణమ బొబ్బిలివిడిచి లేచిపొమ్మని మీరాజుతోఁచెప్పు. పో.

వెంక—(తనలో) ఏమిది, వీఁడు కోట విడిచి లేచిపొమ్మనును? (ప్రకాశముగా) త మకీ దురాగ్రహమేల? రమ్మని తెల్పెదు కొలుఁజూచినఁ దక్షణమే రాజు రానై యున్నాఁడు.

హయి—రానక్కఱలేదు. లేచిపోవునా లేదా?

వెంక—గీ. రావువారలతో మీకు రావుగలదె
యెప్పుడైనను? సాహేబ! యేటికింత
వింతకార్పణ్యమూన? మేమెంతవార
మయ్య మీరల్కఁ జేసిన నాఁగఁగలమె?

హయి—అవును. కార్పణ్యమే?

వెంక—క. నడిచితిమే దుష్పథముల
ముడిచితిమే పరధనముల మూర్ఖతతోడన్
విడిచితిమే నయగతులను
గడిచితిమే యాజ్ఞ తతులగంధము మీలన్.

ప్రోలువిడనాడి పొమ్మనుటేటి నడువడి తురుష్కాగ్రణీ?

హయి—గీ. తప్పుగల్గియు మఱుమాటఁ జెప్పఁదగునె?
రమ్మనంగనురామి పరాసు పార
సీకులెంతయు ద్రోహవిచింతనులని
చేరిబందరు చెప్పుటల్జేయుపనులె?

అన్నిటికంటె నెక్కుడుగ మాసైనికులఁజంపు టేల? చూడుమిమ్ములనేమి సేతునో?
మీవిషయమై యింతయుఁ జాలిఁదలఁపరాదు.

వెంక—క. మీకపకారము గాదటి
మా కుపకారంబుగాని నూన్యవర! మహా
నీకమును జంపనెఱుఁగము
మీకేటికిఁ గోప? మేల మిథ్యావాక్కుల్?

ఇవియా మీయాగ్రహకారణంబులు. ఎంత తప్పుజేసితిమి?

హాయి—వట్టి పరిహాసము చేయకుము. జాగ్రత. (అని కత్తితో జళిపించుచున్నాఁడు.)

వెంక—మీవంటి సాహేబుసుబాలవద్ద శెబాసు గేలుపొంది యుంటిమి. కౌలుగావలె నన్నఁ గంటకమే?

హాయి—అట్టివారైన నిట్టి యవ్యక్తులేలయ్యెదరు? అందుకు మీరు దగరు. ఒక్కనిముషమైనను మాపట్టణంబున నుండఁజనదు.

వెంక—క. మీరట్లువాంఛజేసితి
రా రాజును వీడిరందు రభసము మీఱన్
పోరామినేగెదము పాలు
పాఱన్ వసియింత్రుగాని హైదర! వీటన్.

హాయి—మమ్మాజ్ఞవెట్టు దార్ఢ్యముకూడఁ గలదా? నాయిచ్ఛవచ్చినట్లు చేసెద. అతనికే యిచ్చి వేసెద. ఏమిసేతువో చూచెదను.

వెంక—"మీరులేచి పొండి. మీవిరోధులను బ్రవేశపెట్టెద" నన్నమాట మీరనరానిది మావంటివారు వినరానిది.

హాయి—మీపౌరుషము తెలియ బోవుచున్నదిగా.

ఉ. చూచెదఁగాక మద్బలము చూళికలంగొని చెంపవ్రేతలన్
బీఁచమడంచువేళ నిఁకప్రేలుటమానుము భీతిదక్కియా
నీచుఁడు మాబలంబు గననేర్చునె బొండముగల్గినంత సం
కోచములేక నేనుఁగును గోడిగమాడెడి దంశమట్టులన్.

వెంక—ఉ. ఎంతబలంబుచేకురిన నెంతటి పౌరుషమున్నఁ గాలమ
త్యంతము చెంతయైనఁ గనఁబోలునె మీబలపౌరుషంబులున్?
దంతి యఖండవిక్రమము దార్కొనఁ గానఁ జరించుచుండఁగా
నంతమునందుఁ బట్టువడునోఁగద జాలరిపన్ను త్రాళ్ళకున్.

హాయి—ఏమా కాఱుప్రేలాపన? నోరుమూయింతుఁజుమీ నౌకర్. నికాల్.

వెంక—మాప్రాణంబులనైనఁ గోల్పోదుముగాని బొబ్బిలిమాత్రము విడువము. అన్యాయయుద్ధమునకు రాము. న్యాయయుద్ధంబునకు వెఱువము. ఇప్పుడు మీరు రణంబు దప్పదన్న వెనుకదీయము. దైవము వ్రాసిన రీతిగ జరుగఁగలదు. మీతోవాద మెందుకు?

ధర్మ—ఖాన్ వర్యా! మేము చెప్పినదానిం దూరమాలోచింపుఁడు. చేయిజారినఁ జేయునది లేదు.

హాయి—అట్టిది మీరే యాలోచించుకొనవలదు.

పమ్మ, వెంక—సెలవు గైకొనెదము. సాహేబుగారూ ! సలామ్. (అని నిష్క్రమించుచున్నారు.)

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు.)

రంగము:—బొబ్బిలి రాజు సభ.

రంగా—తమ్ముఁడా ! వెంగళ్రాయఁడా ! మనము గోరుం రారవాకిపట్టకంపిన బుచ్చెన్నగారురాలేదా ?

వెంగ—అగ్రజా ! ఇదెవచ్చె.

బుచ్చె—మహాప్రభూ ! తమరాకకైనిరీక్షించుచున్నాఁడ.

రంగా—మీరేగినపనియేమైనది ?

బుచ్చె—మహారాజా ! పయనంబై పోవు నాటి దినంబున పెద్దాపురంబున విజయరామరాజుం జూచి ముచ్చటించితిని.

రంగా—ఏమనిముచ్చటించితివి ?

బుచ్చె—గీ. మాటలాడితిఁ బ్రకృతోద్యమంబునరణి
విముఖుఁడై రాజుగన్పట్టె వెల్లడాటి
మనమున నసూయ యెంతయు మానుకొల్పి
నట్లుగనిపెట్టిపోతి నేనలఘుగతిని.

రంగా—చూపోవమింజేసిరే గాని యిట్టియధర్మంబున కొడిగట్టుకొనుటకుఁ గారణమేమి ? అట్టివాఁడు భూతలంబున బాగుపడునె ?

గీ. పూసపాట్యాసురాన్వయాంభోనిధిబడ
బానలసిభ విజయరామ పార్థివవిశ
లసుఁ డిలఁబరక్షేత్రాప్తి లయముఁగనఁడె
రంగరాయని నిశితశస్త్రాళిఁ గలన ?

తరువాత

బుచ్చె—దేవా ! తరువాత నచ్చోటు వాసి మనఃమానసని చిత్తవృత్తి నరయఁగోరి రాణ్మహేంద్రవరపురంబుఁ బ్రవేశించి తురుష్క పరాసు దుష్టజనాభ్యంచిత వధాంతరంబున గుదమిళిద్ధూమనిచయప్లూత్కార వక్త్రసంగుండును, తాపంబు పానావేశ పరంతనితాంతాగ్రహారుణ కరాళ వదనోదిత సింహశ వాహ్నిల్లోన సిరియుపిత సఖ్యాంతరంగుండు నగు హైదరుజంగుం గాంచితి.

రంగా—వానితో ముచ్చటించితివా?

బుచ్చె—మనకును వారికిని బుత్రజనకభావంబుఁ గల్పించి యనేకభంగుల మనవలనఁ ద ప్పొకించుకైనను లేదని ప్రియవాక్కులఁ బ్రార్థనపూర్వకముగ మనవిచేసితినిగాని

గీ. రంగరావిప్డు మముఁజూడ రా నవసర
మెంతయును లేదు మేమయే లెంతమటకు
నంచుఁ జెప్పెసుగాని యొకించుకైన
సంధిమార్గంబు నోటితో జారదయ్యె.

రంగా—అట్లనెనా? కానిమ్ము. తురకల శౌర్యంబును రావువారి శౌర్యంబును జూ చుసుగాక. తరువాత.

బుచ్చె—దేవా! నిజమార్గంబువట్టి కతిపయదివసంబులకు బందరు పట్టణంబునకుం బో యి చిరత్నరత్న నూత్నాయతనంబునఁ బేరోలగంబున్న గోరుందొరను జెంగటముచ్చ టించుచున్న మద్దాల రెడ్డినాయనిం గాంచితి.

రంగా—వారేమనిరి?

బుచ్చె—గీ. వారును మనపక్షమునసే వాదమొనరఁ
జేసి బహుభంగులను వారి సేఁతలుగ్గ
డించి యొకలేఖ వ్రాసిపంపించిరటకుఁ
గార్మిమీఱంగ నిటుచేయఁగూడదనుచు.

ఆమట్టైనాహ్వాయునితో నేనుగూడ నరిగితి.

రంగా—ఆహా! నాయందలి వాత్సల్యత. గోరుందొరయంతపనిఁజేసెనేమి? బుచ్చెనా! నావిషయమై యెంతపనిఁజేసితివోయి. తరువాత నేమైనది?

బుచ్చె—వానివెంటఁగొని యెట్టకేలకు ఖాసింకోటఁబ్రవేశించి బుస్సీకిఁజూపింప

"గీ. దొనపు దొరలె నీకతనను దొరయఁజేయఁ
దగునె యొగ్గుల? నావెల్మ ధరణిపతికి
దొరకు దొరకొన దొరలకు దొరలు దొసఁగు
లనుచు హైదరుకా దూలంగనాడె దొరయు."

రంగా—తూలనాడఁడో? బుస్సీ యిందులో నిరపరాధి. దీనికంతకుఁ గారణమా హైద రు. నీఁడు రావున్నను బుస్సీ యీకొనకున్న నిట్టి కథకవసరమే లేదు గదా. తరువాత.

బుచ్చె—హా దరేమీ విరుగుడులఁ గల్పించి వా క్రుచ్చెనో గాని. బుస్సీ వానికెదురాడ లేకపోయె.

రంగా—ఇవంబయు వీనివలనఁ బుట్టినదేగదా. వాఁడు సౌఖ్యములఁబాడఁనీఁడు.

గీ. రాజు దుర్యోధనలచేతఁ దాఁడుపారి
యెవరుచెప్పిన వినకుండె నెట్టిమూర్ఖు?
తొల్లివినలేదె తురకలు దుష్టవర్త
నలను సామెత వల్కుట యిలవకీల!

బుచ్చె—అటుతరువాత మర్టెనాహ్వాయుఁడును గొంతవడ ముచ్చటించెను గాని వినఁడాయె. ఇంతెందుకు? యుద్ధంబు కర్తవ్యంబు.

రంగా—పాపము నీకు వృథాప్రయాసము గల్పించితినే. ఈతురక సంధి పొనఁగనియ్యఁడని తెలిసియుండియు వెళ్లిపొమ్మైతిని. ఎట్లైనను సంధియగుటు భూజనులకు సౌఖ్యము గదా.

గీ. మేముమేమును బోరాడ మేదినిగల
ప్రజలకత్యంత మసుఖంబు ప్రాప్తమౌ న
టంచుమదినెంచి సంధిపాటించినాను
గాని వినఁడయ్యెను మొఱకు కఱకు తురక.

బుచ్చె—ఇంతియ నావర్తమానము రాజేంద్రా!

రంగా—వెంగళాయుఁడా! ఏమి యీతురుష్కాగ్రణి దురాగతము? ఆబుస్సీ యెట్టి బుద్ధిహీనుఁడో.

గీ. గొప్పవారనుకొగాని గొప్పదొరలు
మంత్రులాడించు కీలుబొమ్మలు నిజంబు
నిజపరిజ్ఞాన శూన్యులై నెగడుకతన
వారిమహిమంబు భువి నేతి బీరకాయ.

వెంగ—అన్నయ్యగారూ! అది నిజము. ఇంతేల? యుద్ధంబునకుఁ గాలు దువ్వుచు సంధిమాటలన్నఁ జెవిఁబెట్టక పరిపంధిరాజు దుర్యోధనా క్రోధావేశ పరవశత్వంబున మిన్నుమన్నెఱుంగక యాపరాసు రాయసైనం జీరికింగొనక పైపై రానెంచుచున్నాఁడు. మనము భయపడుకుమని యెంచెఁగాఁబోలు.

రంగా—బుస్సీ బుద్ధిమంతుఁడనియు స్వతంత్రశక్తియుక్తుండనియు నామది సెంతయునం తసించితిని గాని హైదర్జంగాభిధేయ పాపిష్ఠ గ్రహావేశ శరీరుండౌట యెఱుంగను. అట్టిది గాననే గురూపమానుండగు గోరుంబోరను నిరాకరించి వాని మాటలఁ బెడ చెవింబెట్టె.

వెంగ—క. ఎవరేవిధమునఁ జెప్పిన

నపునంచును దలసు ద్రిప్పి నధిపలిగలుగన్

భువిజనుల కెట్లు గల్గును

ప్రవిమల న్యాయంబు దీనిఁ బాటింపఁడొకో.

అయిన నిట్టినీతి యిక్కాలంబున నేబోరలయందుఁ గలదు. ఇప్పటి యధికారు లంద ఱట్టివారే.

రంగా—గీ. న్యాయయుద్ధంబుచేపూర నదియులెన్న

వ్యాజహీనంబు కలహంబు పాప్తమాట

యహితరాజందుఁ జేరి యప్రియములాడు

టయునుగూడంగ నెటువారి డాయనగును ?

వెంగ—అగ్రజా ! అయిన నేమి ? అన్యాయయుద్ధంబున రాజవకుఁ బరకు రాముఁడ స్నిహామిత్రుఁడు శిపుఁడు తోడ్పడనిమ్ము మనము యుద్ధముఁ జేయకుందుమే ?

రంగా—మాననేల ? అట్టియపఖ్యాతి వారినే చెందుఁగాక. కీర్తికామ్యంబులనొందశా ర్వథనంబును దాచుకొందుమే ? గాని రాజన్నివిధంబుల సంపన్నుఁడై యున్న వాఁడు.

వెంగ—శా. అన్నా ! యుద్ధమటన్న సందియము లేదావంతయున్వారి సం

పన్నాంధత్వము మత్ప్రతాపరవిరుగ్వ్యాప్తిం బటాపంచలై

బన్నంబొందదె ? ఘోరవీరరణభూభాగంబునం జైత్రరా

ట్సాన్నిధ్యంబునకంపనే రిపుల ? మత్సామర్థ్యమేపారఁగన్.

రంగా—అట్టిసందేహ మొంతయును లేదు.

వెంగ—కానిమ్ము దైవ మెట్లూహించెనో యట్లు జరుగకమానదు కానజరుగుదాని కొ హాటించుట మనపని. అనుమానించుట వెఱ్ఱి.

రంగా—అపును భాగుగఁజెప్పితివి. మనము దినాణమువారి కడకంపిన వకీళ్ళిద్దఱును వచ్చియున్నారా మంత్రివరా ?

మంత్రి—వచ్చినారు రాజా!

దమ్మన్న—మహాప్రభూ! వచ్చియున్నాము. తమసందేశమును ఖానతో వాక్రుచ్చినాము.

రంగా—వాఁడేమనె?

దమ్మ—వాఁడెంతయు రోషభీషణ నేత్రాగ్నికీలల నేరసైనను సహించలేకున్నట్టె.

రంగా—వాఁడట్లుంటకుఁగారణమేమి?

దమ్మ—గీ. వారిసైనికులిటకురా వైరమూని
యందుఁగొందఱు యమియించిరఁట యితరులఁ
గాయములు గాయములుపడఁ గాందిశీక
తనువెనంబాఱఁగా మీరుతరిమితిరఁట.

రంగా—తమ్ముఁడా! మంత్రులారా! సఖులారా! చూచితిరా? ఈదుష్కృతము ను మనమెఱుంగముగదా. ఇది మన విరోధిరాజు పన్నినపన్నాగముగాఁ దోఁచుచున్నది. ఆహా! ఎంతకార్పణ్యము వహించియున్నాఁడు. మనభూమిలో జరిగినది గాన మనమేచేసినామని తలంచుటకు వీలుగనున్నది కదా.

వెంగ—వాఁడెన్నిటిసైనంజేయును. మనమొనర్చితిమని వారితోఁజెప్పను. మనమేమిచే యఁగలము?

రంగా—వాఁడేమనె?

దమ్మ—క. అర్థాపేక్షను హైదరు
స్వర్థక్ష్మాప్రోల్వాడి మనలఁ జనుమనియెనుగా
వ్యర్థాలాపములేటికి
సార్థకవాహులమె? పోవఁ జయ్యన ననుజా!

రంగా—మనల బెదరించుటకు నిట్లాడుట వారికి నైజమే.

వెంగ—మనమట్లింతయుం దలఁపఁగూడదు.

శా. అన్నా! యెంతటివెఱ్ఱివాఁడవు. గడీనన్యాయమే వీడిపొ
మ్మన్నాఁడాతఁడు ఖానుఁడన్న మనలన్ మర్యాదలేకింతయున్
ఖిన్నంబొగతి నెంచఁగూడదు. సుమీ భీమాహవక్రీడకే
సన్నాహంబుదలంచె హైదరెద నిస్సందేహమేపాఱఁగాన్.

రంగా—కోరిన ధనమిత్తుమంటిమి. మనవలన నపరాధమేమి? పిల్లల మేకలతోనున్న మనలను లేచిపొమ్మనుట మాటలా? అట్టిపని వారేల చేయుమందురు?

వెంగ—క. ఉత్తమధార్మికులగు మీ
రిత్తెఱఁగున నాచరింప నీకొనరు. కృథా
చిత్తుఁడగు హైదరిత్తఱి
నెత్తెఱఁగునఁ బాటిఁజేయు నీధర్మంబుల్.

వెంకయ్య—వెంగళ్రాపుగారు సెలవిచ్చినది నిజము. మనము వేఱుగాఁ దలఁపఁగూడదు అఖాసుండెన్ని మాటలఁ జెప్పిన యుద్ధమను మాటయేగాని సంధిమాట నొక్కటైన నుడువలేదు.

వెంగ—సోదరా! మీరింకను బెడత్రోవనేయున్నారు.

మత్తకోకిల. వైరిభూపతి దుష్టవాక్తతి బాడబాగ్నిజనింప లోఁ
బారసీకపు సైన్యకంధియపారమై మనభూమి దు
ర్వారమాగతి ముంపవచ్చెడి రావువంశ్య భుజాబలో
ద్ధారుణీధరరాజినడ్డము దార్పనక్కరలేదొకో.

రంగా— మనమిప్పుడేమిచేయవలసియున్నది?

వెంగ—గీ. భానుమ్రింగఁగవచ్చు స్వర్భానుపగిది
హైదరుగ్రుఁడై సంగ్రామ మూదమెనఁగ
నున్నవాఁడింకఁ దగుప్రయత్నోత్కరంబు
మెఱయ సిద్ధముగానుంట మేలు మనకు.

రంగా—ఎందుకైనను మంచిదే. తమ్ముఁడా! అలాగే చేయుదము.

వెంకయ్య—గీ. సమరమిఁకమీదఁ దప్పని సరియెగాన
రేకపల్లివనాళిలో రేపకడనె
వనజవదనల నభిమానధనల నెల్ల
దాచ మేలగునని యెంచెదను విభుండ.

వెంగ—గీ. అడవిపాలు సేయుటది యెంతయును క్రూర
కర్మమెంచ వారుకడను లేని
దుఃఖమాత్మలోన దురటిల్లు మఱికొంత
యట్లు సేతకొప్ప నాత్మలోన.

రంగా—అరి రాజును వెంటఁగొని పరాసులజేఁడు మనపైఁగ్రుమ్మరునెడ మనము పాఱిపోయి దాగియుండుట మంచిపనియే? మేటిమగంటిమిగల పోటరులనేకులు మనకుండ నిట్టి భయమేల?

గీ. సమరమునఁబోరి యాసూర్యచంద్రముగ న
ఖండవిజయముఁ బొందుట ఖ్యాతిగాని
గత్వరంబగు ప్రాణముల్ గాచికొనఁగఁ
గాన దాఁగుట తగవేది ఖ్యాతియగునె ?

వెంగ—అన్నయ్యగారూ! బాపురే! బాగుగఁజెప్పితిరి.

మ. స్ర. వెంగళ్రాయోగ్రదోర్భృత్పృథులవిశిఖదర్వీకరంబాజిజిహ్వా వర్
జంగాభీలాయుధీయోచ్చయహృదయనభస్స్వంతముల్జగ్ధగాఁగన్
గ్రమింగన్ రంగప్రభుండున్ ద్రిభువనములనిర్నిద్రశుంభత్ప్రతాపా
భంగశ్రీమించఁడే? నాబలము నెఱుఁగవే? చూపనున్నాఁడఁగాఁడే ?

పాపయ్య—నేనుండమీ కెట్టిసంశయముగలుగఁగూడదు. ఏలనన

గీ. వైరిదుర్వారగాంభీర్యవారివాహ
పంక్తిఁజెల్లాకుచెదరుగాఁబాఱఁదోలు
తాండ్రపాపయ్యకల్పాంతధార్ష్ట్యజంఝ
యబ్ధులనుదాటిమాయమౌనట్లుగాఁగ.

చె. వెం.—గీ. మున్నురాజాముకోటనుముట్టడింప
బాదుషాయంతవానినిబాఱవోలి
జయము చేకొంటిహాయిదరుజంగనంగ
ఖ్యాతియేనాకుఁ? గరము సంప్రీతి గాని.

దమ్మన్న—గీ. గోత్రనాయక! దమ్మనగోత్రభిదుఁడు
గోత్రమదరఁదంచదామెరగోత్రమఖిల
యశముబొందంగ నిజశితాస్త్రశనిధార
శత్రుగోత్రాచలంబులశాత్రవమునఁ
జెండిచెండాడునుద్దండభండనమున.

రంగా—మేటిజోదులారా! మీపరాక్రమముల వర్ణింపనలవిగాదు.

వెంగ—మీకుమేమందఱముకావలెనా? మీబలంబుమీరెఱుంగరు. అనిమొనకుమీరొక్క-రేగిన రిపుసైన్యములు పంచబంగాళమై పారిపోవే?

రంగ—ఇట్టిదుర్గ మిట్టసైన్య మిట్టి వీరులుఁ గలుగఁగనాకుభయమేల?

మత్తకోకిల. ప్రాణముండిన నేలెదక్ భువిరాజ్యమెల్లను భోరునక్
ప్రాణమేగిన నేలెదక్ దివిరాజ్యమెల్లను భోరునక్
జాణనై సకుటుంబినౌచును శాశ్వతంబగు కీర్తి చే
రాణువన్నను జంక నేలకు రంబు చేయగఁ బోవుచుక్.

వెంగ—సోదరాగ్రణీ! నిజము. చావునకు రెండు చావులుగలవా? జయాపజయంబులు దై వాధీనంబులు వారికెంతబలముండిన నేమి?

రంగ—తమ్ముఁడా! సంధియొనగూడు నేమోయని యాలోచించుచుంటిని గాని సంగ్రామంబున మకూడ వెనుకకడుగిడెదమా?

వెంగ—మీరు చెప్పినదే పౌరుషము.

రంగ—బంధువులారా! మిత్రులారా! మాతో పాటు యుద్ధము చేయ నిష్టమున్న రండు. లేకున్న మానుఁడు. ఏదో యొకవిధముగఁ గృతనిశ్చయులరగుఁడు.

వెంగ—రాజా! మీ రేసంగ్రామంబున కరుగ నొకరింటివద్ద హాయిననుభవించువారలుగ లరా?

వెంక—అందఱము మీవెంట నరుగుదెంచువారమే రాజేంద్రా.

రంగ—మంత్రివరా! అట్లయిన సంగ్రామసన్నద్ధులమై యుండవలయునుగదా! విజయరామరాజునకెదురొడ్డగు రాజాంకోటను ముందు సంరక్షింపవలసియున్నది. ఏమి మీయభిప్రాయము?

మంత్రి—నిజము రాజాగ్రణీ! రాజాముకోట బహుబలశాలి యురుబలంబుతో నుండవలసినస్థలము.

రంగ—ఎవ్వరి నటకుఁ బంపిన బాగగు?

మంత్రి—మన తాండ్రపాపయ్యకంటె సమర్థులెవ్వరు స్వామీ!

రంగ—అవును. పాపయ్యా! మీరు వెంట నే చతురంగబలసమన్వితులై చని రాజాఁకోటను సంరక్షించుచుండుఁడు. ఆకోటపోయిన మనసర్వము నుబోయిన దేసుమా.

పాపయ్య—మహాప్రసాదము స్వామీ! పాపయ్యనారసింహమచ్చటఁ గావలియుండఁ బెరజంతువువచ్చి ప్రాణముతోఁ బోవనేర్చునే? ఆకోటపూచీనాయది కాని యిక్కడ బహు జాగ్రతతో నుండుఁడు. మఱియు.

గీ. ముమ్ము విడిచిపోవ మేకొనకున్నది
నాదు డెంపముహహా! నరవరాజ

దప్పినడచుటయునుదగవుగాదియ్యెడ
నేమి సేయువాఁడ నీశ్వరాజ్ఞ.

రంగా—పాపయ్యా! మాయందుఁగల ప్రేమాతిశయముకొలందిని మమ్ము విడనాడుటకునీ మనసొల్లమి నేనెఱుంగుదు. ఆపనియైన నాదేగదా!

పాప—అయిననుమిమువీడిపోవుటకు నాడెండంబుగడుఁగుందుచున్నది, నామనంబునం గల విచారలహరి వెల్లువయైపాఱుచున్నది. నేనేగఁజాల.

(అనికంటఁదడిపెట్టుకొనుచున్నాఁడు)

గీ. ఇప్పుడేమమ్ము నెడబాపనెంచితేకట
దైవమా! యెంతపాపిష్ఠి జీవినైతిఁ
బ్రాణములతోనరాజును బాయవలసెఁ
జేతనగుదానిఁజేయలేనైతినింక.

రంగా—ఏమియీవెఱ్ఱి పాపయ్యా! ఎందుకిట్టి సంతాపము. ఇప్పుడునీకుఁగల్గు భయమేమి?

శా. రంగారాయ నిశాతఖడ్గ మరివీరారణ్యము న్గెండ నం
తుంగాభీలరిపుప్రతాపజలము ద్దుర్వారకల్పానిలా
భంగప్రౌఢిని మక్కరాసి మెఱయన్ బాపయ్య! నీకిప్పు డే
భంగిన్ జేకురునయ్య యాపదలు? సద్భావంబుతో నుండుమా.

పాప—చిత్తము మీగంభీరవాక్కులచేఁగొంత ధైర్యముగల్గుచున్నది. ఏమైననసరే. పోయి వచ్చెదను. (అని సేనతోఁగదలిపోవుచున్నాఁడు)

రంగా—మంత్రివర్యా! ఘూనఘోంతరాళంబులు ఘోరుకొల్పు మునలిమానులాసంగినమన నిశానీ నౌబత్తును బజాయింపుమని నియమింపుము. మఱియు మనగడీలంగముచుట్టును దగుసైన్యములఫారాయుంచి గస్తుతిరుగఁబంపుము. బురుజులపై మనశతఘ్నికాసంతతిని గుదురుపఱుపుము. బిరుదువస్తాదులఁ గొందఱిని రాజామార్గములో గొందఱిని గోటగుమ్మమువద్ద గొందఱిని బురుజులసన్నిధినిగొందఱిని బురీద్వారంబున నుండఁబంపుము.

మంత్రి—అట్లనేయొనర్చెదను రాజేంద్రా! (అనిపోయియట్లొనరించివచ్చుచున్నాఁడు)

రంగా—శూరాగ్రేసరులగు దమ్మన్నప్రభృతి మిత్రవరులారా! మీరందఱును బాహువులను సారించుకొని జన్యంబునకోహటించుఁడు.

దమ్మ—సిద్ధముగనున్నాము స్వామి.

రంగా—సచివాగ్రణీ ! తక్కిన సేనలకు యుద్ధంబు దెలిపి సిద్ధముగనుండఁబంపుము. పరశుపట్టిసముసలకుంతతోమరభిండివాల ముద్గరంబులకుఁ గరకువెట్టింపుము. బాణములఁ జికిలీచేయింపుము.

మంత్రి—మహాప్రసాదము భూవరా.

రంగా—శా. కల్పాంతోద్భవమేఘగర్జితమహాగాఢారవాఖీలమై
కల్పవ్యాకులరోదసీకుహరమై కాష్ఠేభబాధిర్యసం
కల్పానల్పసమర్థమై భయదమై ఘంటారవాక్రాంతమై
పొల్పొందగా వినవచ్చెడిన్సచివ ! యాభూరిస్వనంబేమొకో.

మంత్రి—ఆలకించుచున్నాఁడు (అందఱునద్భుతపడుచున్నారు)

(చారులుప్రవేశించుచున్నారు)

చారు—రాజేంద్రా పరాక్. రావువంశ క్షీర పారావార రాకా సుధాకరా ! పరాక్. వార్ధిగంభీరా పరాక్. గోపాలకృష్ణ రంగారాయత్నమావల్లభా పరాక్.

రంగా—ఏమిరావార్తలు?

చారు—పారసీకసైన్యమపారమైవచ్చుచుండఁగా నేమనియడుగుచునా, రా!

రంగా—వచ్చినదా? ఎచ్చటనున్నారురా?

చారు—వచ్చినదిస్వామీ ఇచ్చటికిక్రోశద్వయదూరమునున్న కాసారతీరంబున విడిసినారు.

రంగా—మంత్రిపుంగవా! మనమువిన్నధ్వనియిదేసుమా. ఏదోయనుకొంటిమి.

మంత్రి—వేఱేలగు? వారుయుద్ధముచేయుగట్టితలంపునవచ్చినారు రాజా!

రంగా—చారులారా! వారిసేననుజూచితిరా?

చారు—మాఱువేషంబునఁబోయి చూచివచ్చినాము రాజేంద్రా.

రంగా—అద్దిరా! చారులారా! ఎంతపాటిది?

చారు—దేవా విజయరామరాజుసేన పదునొకండు వేలజోదులు.

రంగా—మంత్రివరా! చూచితే! మనసేనకు మూఁడురెట్లదేయున్నది.

మంత్రి—రాజేంద్రా! వీరందఱు సేవకులుగాని సైనికులుగారు సారములేనిది గంపెడేల?

రంగా—చారులారా! బుస్సీసైన్యమెంత.

చారు—రాజాగ్రణీ! ఇన్నూటయేబండ్రుగుఱ్ఱపురౌతులు నాలుగుఫిరంగులు, ఏడువందఅయేబదిమ్మంది లా, రాసు మొదలగు తెల్లవారును. బుస్సీసైన్యము మహాప్రభూ !

రంగా—అబ్బా! రిపుసైన్యార్ణవంబుదీర్ణంబై పెల్లుబ్బెడిని. మంత్రి పుంగవా! మనసైన్యమెంత?

మంత్రి—రాజేంద్రా! మనబలము నాలుగువేలు మాత్రమే.

రంగా—ఈకొద్దిబలముచే రిపుల నోర్వఁగలమే?

మంత్రి—అదెంతపని? మనలో నొక్క శూరునికి వారందఱుఁ జాలుదురా?

రంగా—గీ. భారమంతయునిల్పి దైవంబునందె
గెల్చినను గెల్వకున్నను నిల్చియుండి
యాలమందున శత్రుల నోలమాన
గొనకపోరుటయే లెస్స, కొంకులేక.

చారులారా! ఇంకను విశేషములేమి?

చారు—రాజేంద్రా! అచ్చట సేన విడియఁగానే మన నౌబత్తానా హైదర్జంగు కర్ణపుటభేదనంబుగా వించినది-

రంగా—ఆపైని

చారు—ఆమీఁద హైదరుగ్రుఁడై విలయకాల రుద్రుని పగిది దండతాడిత మృత్యువుకరణి జగజ్జాలంబులాక్కుమ్మఁడిఁ గబళింపగమకించు కాళరాత్రివలె లేచి రోషభీషణానల కణంబులు నేత్రంబులఁ బొటపొటరాల రోషంబు గ్రక్కుచుఁ బండ్లు పటపట కొరుకుచు నౌకరుతో నిట్లనె

రంగా—ఏమనెనో చెప్పుము.

చారు—గీ. « రణితభీషణ రోదోంతరాళకంబు
ప్రళయదిష్టాబ్ధి నిర్ఘోషవారకంబు
భీమవీరారి హృద్గ్రంథి భేదకంబు
భీమనాదంబు వినవచ్చెఁ బెలుచనెచట? ” అని.

రంగా—నౌకరేమనె?

చారు—మహాప్రభూ! నౌకరా.

గీ. « అయ్య! సాహేబువర్య! మీరాలకించు
నాఘునాఘన భీమగర్జారవంబు
రణముసాగింప బొబ్బిలి రంగరాయ
ఘనుఁడు మ్రోగించు నౌబత్తునినద ” మనియె.

రంగా—ఆపైని ఖానుండెట్లనె.

చారు—రాజేంద్రా! సేవకునితో నిట్లనె. "సాహేబు సుబా యిచ్చటకనతిదూరంబున దండు దిగియున్నాఁడు. నీవిల్లెంతయును భయంబులేక నౌబత్తును బజాయించుచున్నావు. ఈపని మాని వెంటనే కోటవిడిచి లేచిపోయెదవా? లేదా? లేని యెడల తేపుదయమున యుద్ధప్రారంభమగునని చెప్పు" మని పంపియున్నాఁడు.

రంగా—మంచిది. చారులారా! మీరు పోయిరండు. (చారులు నిష్క్రమించుచున్నారు)

(హసనల్లీఖానుఁడు ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

హస—రాజేంద్రా! సలామ్. మాయేలికగు హైదరంపఁగా వచ్చిన హసనల్లీ యనువాఁడ.

రంగా—మిగులసంతసంబయ్యె. ఖానుఁడా! యిట్లుకూర్చుండుము. (అని కుర్చీయిచ్చుచున్నాఁడు)

హస—భూమివరా! క్షేమంబే?

రంగా—మీదయచే నింతవఱకు సేమమే.

హస—రాజా! మీవంటి యౌదార్యసద్గుణ గరిష్ఠుండు గలఁడె? మీప్రఖ్యాతి నేమువినుచుంటిమిగదా. అట్లనియెదరేల!

రంగా—మంచిది. ఖాన్‌వర్యా. నీరాకకుఁ గతంబేమి?

హస—భూకాంతా! మీరు మ్రోగింపఁజేయు నౌబత్తు మానివేయుమని బొబ్బిలివిడిచి లేచిపొమ్మని మీతో మా ఖామందు చెప్పుమనె. ఇదియ సందేశము.

రంగా—గీ. పాదుసాగారు మున్ను మాపౌరుషమ్ము
మెచ్చియిచ్చెను నౌబత్తు మేలువింప
దొంగతనముగ మ్రోగించుదుమె యిటాడఁ
దగునె నాగుమటంచీరు ధర్మమెఱియ?

ఇంతేగాక. బలవంతముగ నితరులందరిమి యీసాలంబుఁ బట్టికొనియుంటిమా? మా తాతముత్తాతలు మొదలీస్థలంబున బంధుమిత్రకళత్రంబులతోఁ గాపురములఁ జేయుచుంటిమిగాని నిన్న నేఁడువచ్చినారమా? వెళ్ళిపొమ్మనుటేటిన్యాయము?

హస—గీ. నిజమరి వినుఁగాని యిటుల నిజమరి యిపు
డెటుల విననేర్చు హైదరు చటులదురుష

దేశమును బొంది యీసంపె దేశమునకు
దేశరూపంబు వోనాడి దేశమెల్ల.

రాజు—ఖాసవర్మా! వానిమాటలు విని యిట్లనుట తగునా?

హస—మా సైన్యములో బుస్సిదిమందిని జంపిలవని మిగుల రోషావేశపరవశుండై యు న్నాఁడు. అదేమి?

రంగా—నిజము దైవమెఱుంగు. నీవెట్లనుకొన్నను సరే. ఆసంగతి నేనెఱుంగ .

హస—రాజా! అట్లే కావచ్చును. సముద్రమేఖలాపరీత భూమికధిపతియయ్యును దర కబిడ్డండయ్యును నీవైరిరాజు కొండెములు విని నిప్పుదొక్కిన క్రోఁతివలె మండిప డుచున్నాఁడు. నేనేమిచెప్పినను వినఁడు.

రంగా—పంద్రెండులక్షల శుభ్రములు లంచము గొని కాకెని గొట్టి గెంటుట వేయుట మంచిదియే?

హస—రాజా! ఆతురక యట్లుచేసెనేని కత్తిముట్టి సమయంబానట్టేనఁట. ఎట్ల మానును?

రంగా—గీ. మమ్ము యుద్ధమంను మార్కొని జయమొంది
పురముచేకొనంగఁబోలుఁగాని
తరమె పోరకుండఁ బురమును జేకొన
హరునికైన గోత్రహరునికైన?

హస—అదిన్యాయమే రాజేంద్రా! వలదని నేమెంతజెప్పినను వినఁడు

రంగా—పోనిమ్ము. వినకున్న నేమి? నలువదివేల సేన వారిది. నాలుగువేలు నాది. చూతువుగాని బలాబలంబులు పౌరుషాపౌరుషంబులు.

హస—రాజా! నామాట వినుము. ఎట్లైనను వారు దివాణమువారు. మీరుజమీందా రులు. అధికారము వారిది. అహంకారము మీది. ఈపట్ల నామనవి వినఁదగు.

రంగా—అట్లంటివేని.

క. ఆరాజును నన్నిప్పుడు
పోరామి యొనర్పనిమ్ము పోడిమి మిగులన్
మారాజ్యము మాకొసఁగుము
మీరట్లానరింప మాకు మేలొదవుఁగదా.

హస—అది నిజమే. అట్లీకొను నాథుఁడేఁడీ?

రంగా—అట్లుగాదేని !

గీ. జనులకెల్ల నీతి సత్యమాడుటగాని
తురకదొరలనీతి దుడ్డెగాన
కొనుము వలయునంత కూర్పుము నాకిల
విజయరామరాజు వీడు ఖాన !

హస—ఇంతెందుకు. వాఁడట్టి నీతుల వినువాఁడుగాఁడు. నీవు వినినను వినకున్నను నేను జెప్పవలసినదానింజెప్పెద. తురకననుకొంటివేమో జాతిందురకనుగాని మనస్సునన్నట్లుగాదు. పలువర్ణంబుల తెఱంగెనెఱుంగుదు. దయాసత్యశౌచంబుల హిందువులంబోలినవారు లేరు. అందులో బ్రాహ్మణు లగ్రగణ్యులు.

రంగా—చెప్పుము ఖాన్ వర్యా వినెదఁగాక.

హస—దండకము :—శ్రీరస్తు శ్రీరాఘు వంశాగ్రణీ ! రంగరాయక్షమావల్లభా ! సావధానుండవై విందువంచెంతయున్నమ్మెదన్ గైకదుర్బోధచేఁ దండ్రిపంపంగశ్రీరామచంద్రుండరణ్యస్థలింబెక్కుకాలంబు కష్టంబులన్బొందఁడే ? ధార్తరాష్ట్రుండుగల్పింప నిక్కట్టులన్ బెక్కులంబొందఁడే ధర్మసూనుండు ఘోరాటవిందమ్ములంగూడి ? యయ్యో ! నలుండుగ్ర కాంతారసీమన్ బ్రియంబాసి దుర్బాధలంజెందఁడే ? గాధిసూనుండువెట్టన్ హరిశ్చంద్రభూపాలకుండొందఁడే చెట్టలన్ ? భూమిలోనెంతవారైన దుష్కాలమానన్నహా వేళఁ గష్టంబులం బొందఁగాలేదె ? తర్వాత సౌఖ్యంబులంజెందరే మంచిరోజుల్సమీపింప ? నారీతినే రాజచంద్రుండ ! యీదుష్టుఁడౌ ముల్లమాన్ ఖానుతోఁ బోరఁగా రాదు. ధర్మంబుశూన్యంబు నీతెన్నఁగాసున్న యేమంచుభావించితో ముల్లమాన్సీజనంభూతులన్ ? బ్రాహ్మణద్వేషమే ధర్మమన్యాంగనాసక్తియే యాత్మసంశుద్ధి యన్యాయమే నిష్ఠ దుర్వర్తనంబే తపం బెంచఁగా క్షోభమే నిత్య కర్మంబు సద్ధార్మికవ్రాతముస్నస్తిపాల్జేయుటే సద్వ్రతం బిష్టదైవస్తుతుల్ దుష్టభాషల్ గనన్ మ్లేచ్ఛగోత్రోద్భవశ్రేణికిన్ వారిలో ఖ్యాతిఁగన్నట్టి దుర్మార్గుఁడీమంత్రి యీదుష్టుతోఁబోరుటల్మాను టేయుక్తమౌ నిత్తఱిన్ బొబ్బిలిన్వీడి యెందేనిఁ గాలంబు సంప్రాప్తమౌదాఁక నుంటే కడున్ శ్రేయ మామీఁద మీయిష్టమౌనట్లు రాజ్యంబునర్వంబు మీదౌను నిక్కంబు నామాటపాటింపుమీపట్ల రాజన్యచంద్రా ! యశస్సాంద్ర ! రంగాధిపేంద్రా ! జయమ్.

రంగా—ఆహా! ఎట్టి సలహా జెప్పితివి? అరాతిభూపతి స్వాహైదరంబున కరుడెంచు చుండ నన్నడపులఁ బ్రాణంబులు దాచుకొనుమనుచున్నావా? ఇంతకంటె రాపు వారికి దుష్కీర్తి కలదా?

హస—అట్లైన మీయిష్టమట్లు యొనరింపుఁడు.

రంగా—క. ఇంతిమ్మని చెప్పిన ధన
మంతయు నీఁగలను విడువ మాహానపువీ
డంతకుని పురముజేరు ట
దెంతయు మేల్మాకు బిరుదు నీఁగుటకంటెన్.

పోనిమ్ము క్రీస్తుశకమునందు బదునేడువందల యేఁబదియేడవ సంవత్సరమున జనవరి నెల నిరువదిమూఁడవదియగు నీదివసంబ నాయాయుష్కాలంబునకుఁదుది రోజని యనుకొనియెద. అర్థమెంతైననిత్తు నక్కఱలేకున్నఁ బ్రాణముల విడుచువారమే కాని యిట్టిపౌరుష హీనంబులగు పనులొనర్చువారముగామని చెప్పుము ఇంత కంటె నేననవలసినదిలేదు.

హస—అట్లయిన తేపుదయముననే యుద్ధము ప్రారంభమగునని హైదరు మీతోఁజెప్పు మనె. తయారుగనుండుము రాజా!

రంగా—మంచిది హసనల్లీఖానుఁడా! మేమీరోజుననే నౌబత్తును మ్రోగింపఁజేయించు చుంటిమిగదా!

హస—రాజేంద్రా నేనుబోయివచ్చెదను.

రంగా—మంచిది పోయిరమ్ము.

(హసనల్లీ నిష్క్రమించుచున్నాఁడు).

మంత్రివరా! వింటివిగదా? రేపుదయమున నేయుద్ధమారంభమగునని హసనల్లీచెప్పి పోయె మనమును దయారుగనుండవలెను సమస్తమును సిద్ధముగనుండెనా?

మంత్రి—సర్వసిద్ధముగ నున్నది రాజా!

రంగా—అట్లయిన నేనుముందుగ సంగరంబునకేగెద మీరందఱును వేఁకువలేచిపోయి బురుజుల సంరక్షించుచుండుఁడు.

మంత్రి—ఆయేర్పాటంతయును జేసెదను స్వామీ!

రంగా—ఇప్పుడేబొబ్బిలిరాజ్యమున వెంగళ్రాయనికిఁ బట్టముగట్టి యుద్ధంబునకుఁ బో యెదను సచివా! సమస్తమంగళ ద్రవ్యంబులఁదెప్పింపుము!

మంత్రి—జాగ్రత చేసెదను రాజేంద్రా! (అని సమస్తమును దెప్పించుచున్నాఁడు)

రంగా—వెంగళ్రాయని సింహాసనంబునందునిచి.

గీ. ధరణి నేలెద వాచంద్రతారకముగ
రిపులనోరిచి తమ్ముఁడా! విపులకీర్తి
సందుఁగాపుత రావువంశాంబురాశి
నీదురాజత్వమహిమచే నిత్యవముగ.

(అని యాశీర్వదించి యక్షతలఁ జల్లుచున్నాఁడు).

వెంగ—(కన్నులనీరునిండ) అన్నగారూ! మీరిట్లేలచేసితిరి?

గీ. అన్న నీవిట్లు చేయుట యిదియమంగ
ళముగఁదోఁచెడి నాకిట్టిసమయమునకు
నీదుపజ్జ నెచనుదెంతు నేనుగాని
రాజటంచును నన్వీడరాదుసుమ్ము.

రంగా—తమ్ముఁడా! రాజుసంగరంబున కరుగుతఱి సింహాసనంబున నేరినైన నునిచి పోవలె. అట్టిదరాజ్యనీతి గనుక నిట్లుఁజేసినాఁడఁ గానిసంగ్రామ రంగంబున భంగంబునకు మదిఁగలంగి కాదుసుమీ.

వెంగ—అట్లయిన సరే. (అని కన్నీరు దుడుచుకొనుచున్నాఁడు)

రంగా—సేవకా! చినరంగారావు నిటుల నెత్తుకొని రమ్ము.

సేవకు—చిత్తము స్వామీ. (అని పోయి తీసికొనివచ్చుచున్నాఁడు)

రంగా—(పిల్లవాని నెత్తుకొని) తమ్ముఁడా వెంగళ్రాయఁడా! ఈపిల్లవానిని నీయధీనము సేయుచున్నవాఁడ. వీనిని నీయన్నగా భావింపుము.

వెంగ—దుఃఖమాపుకొనలేక దుఃఖించుచు.

గీ. అన్నగారని యాపిన్నయన్ననెంచ
నేల యన్నయ్య! నీకేమి యెగ్గుగలుగు
యుద్ధమందున? నట్లైన నుర్వియేల?
రాజ్యమేలయ్య? నాకిట్టి పాత్రిణమేల?

రంగా—తమ్ముఁడా! సంగరంబున జయాపజయంబులు దైవాధీనంబులు గదా. ఎటువచ్చి యెటుబోవునో! గనుక యిట్లుచేసితి. విరుద్ధమేమి? అని

(వేంగళాద్రియనిపై మంగళాక్షతలఁ జల్లుచున్నాఁడు.)

మంత్రివరా! నే నిదే యుద్ధమునకుఁ బోవుచున్నాఁడ.

(రంగారావుపై దేవతలు పుష్పవృష్టి గురియుచున్నారు)

ఆకాశవాణి— (శబాస్. భూమియందు రంగారావే వీరుఁడు. జగద్విఖ్యాతకీర్తిఁ బడయును గాఁత)

రంగా— బ్రాహ్మణుల కనేక దానంబులఁజేయుచున్నాఁడు

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

శ్రీ రంగారాయకదన సమవాకారము.

తృతీయాంకము.

విష్కంభము.

(నాగోజీరావు లత్మన్న ప్రవేశించుచున్నారు,)

నాగో—లత్మన్నగారూ! వింటిరా. రాత్రిసమాచారము? హసనల్లీఖానుఁడు రంగారావు సన్నిధానంబున కేగి తనమాటలయందు నమ్మకముపుట్టించి తనపంపుఁజేయింప నెంచి యసంగతంబగు నాత్మీయ కులదూషణంబు నరాతి కులభూషణంబును గావించి నిజముట్టిపడునట్లునటించి పోరిల్ప్వాడియేగుమని యనేకవిధంబులవాక్రువ్వ నారాజు కోట వదలనని సౌబత్తు మానననని యన్యాయంబుగఁ బైనెత్తివచ్చినఁ బ్రాణములైనఁ గోల్పోవ నిశ్చయించుకొన్నారమని వర్తమానమంపఁగ హైదరుగ్రుఁడై విలయకాల దహనునిభంగి మండిపడుచు వానినీక్షణమునఁ బోరిలుబైల్వెళ్ళఁగొట్టైదనని గగ్గోలు చేయుచుండఁగా నెంతధైర్యశాలియోగాని మన హసనల్లీయెదుర్కొని హైదరుతో “ ఇట్లునీతిలేక మాట్లాడుట న్యాయంబుగాదు. అడిగినంతపైకంబీయమని యనిరా ? రావువారు దివాణముపై నయముదప్పి ప్రవర్తించిరా ? రాజు దుర్బోధనచే మీరిట్టిదుర్ణయమునకొడిగట్టికొనుట న్యాయంబుగాదు. రావువారభిమానధనులు. శౌర్యాన్వితులు. ఆపైని నిరపరాధులు. వారిపై నిష్కారణము దండెత్తుటలధికార మదోన్మత్తతావిశేషములు. గాని వేఱుగావు. తప్పులేనివారిపైఁదప్పు సంఘటించి సమరంబు చేయనెంచితిరి. వారెందఱిని మట్టుబెట్టెదరో యోచింపుఁడు. తాతలనాటినుండి గ్రామము వదలక కనిపెట్టుకొని శిశుబాలవృద్ధులతోఁ గాపురమున్న వారి కొంపలకగ్గిముట్టింప నెంచితిరిగదా! ఆపైని ఖుదా మిమ్మెట్లు చేయనున్నాఁడో? ఎదిరి చావును దమచావు నెఱుంగక పోరు రావువారల నెదుర్కొను వెట్టులుగలరా? ఆబుస్సీ యెట్లోకొనె. ఇప్పుడైన ధర్మంబుదప్పక నడచుట మంచిది. అడిగినంతధనము నిత్తుమనుచుండ వారిని జంపనుంకించుట మిక్కిలి పాపకృత్యము. ఆపాపము మనలఁ గట్టికుడుపకపోదు. న్యాయము చెప్పితిని. మీరేమి చేసినను సరే” యని యనేక విధంబుల నధికారియని యింతయుసందేహింపక మిగుల ధైర్యముతో వాక్రువ్వ వాఁడలిగి ఖానునిమాటలు లత్ష్యముచేయక వానిం జేయునదేమియు లేక

బుస్సీతో రహస్యమున ముచ్చటించి బొబ్బిలిరాజుపైఁ గొండెములు నూరిపోసి యె ట్టకేలకు యుద్ధమునకు సెలవిచ్చునట్లు చేసె. బుస్సీయు నుదయముననే సమరం బునకుఁగడంగుఁడని యాజ్ఞనొసఁగె. ఇదియనసమాచారము. మనమును యుద్ధస న్నద్ధులమై పోవలెను. పద. సమస్తము దైవాధీనముగాని మనవలన నయ్యెడు నదేమియులేదు. కానిమ్మెట్లుజరుగునో చూతము.

(అని నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము :—యుద్ధరంగము.

(ఉదయముననే యిరువాగు సేనలు సెదురుగ దార్కొనఁగా)

హైద—లాసూ! మీసైన్యముతోఁ బోయి బురుజుల స్వాధీనము చేసికొనుము. వీర భటులారా! మీధైర్యంబులఁజూపుటకిదే సమయము.

భటు—ఖాన్‌వర్యా! మాకు రంగారావన నెంతటివాఁడు? ఇదేపోవుచున్నాము.

రంగా—వెంగళ్రాయఁడా! మీరందఱెచ్చటనున్నారు?

వెంగ—మహాప్రభూ! మేము తక్కిన మూఁడు బురుజులమీఁద నున్నారము కొంత మంది కోటక్రింద సమరంబునకుఁ దూఁగియున్నారు.

రంగా—మంచిది జాగ్రతగ నుండుఁడు.

(రణభేరి మ్రోగుచున్నది. యుద్ధమారంభించుట. ఘంటానాదముప్రవర్తించుచున్నది)

(రంగారావు లాడూఖానుల యుద్ధము)

లాడూ—ఓరీ! మాతో నేలబోరెదవురా? ప్రాణములపై యాశలేదా? నీవా మ మ్ములను గెల్చువాఁడవు?

రంగా—శా. ఓరీ మూఢుఁడ! క్రూరచిత్త! వినుము జన్యోర్వీస్థలిన్ బోరి నీ
దారాపుత్రులు శోకమంద మడియందర్పించుచున్నావు రం
గారాయోగ్ర నిశాతమార్గణ భుజంగంబేచ్చి యుగ్రాకృతిన్
గోరల్గోరుచునున్న దిప్పుడిటిగో గ్రోలున్ భవత్ప్రాణముల్.

లాడు—వట్టిదంభములనేల పేలెదవురా? చూతువుగాని నాశక్తి.

(అని తుపాకీ కాల్చుచున్నాఁడు)

రంగా—తప్పించుకొని వానిపైబాణవృష్టిఁ గురియించుచున్నాఁడు.

(లాడూ మృతి. పారసీక సేనాకలకలము)

సైని—(హయిదరు వద్దికిఁబోయి) మహాప్రభూ! మన లాడూఖానుండు రంగరాయని

నిశితబాణపరంపరల కోర్వఁజాలక కాలధర్మంబునొందె. తత్సైనికనికాయంబును గాందిశీకులై పాఱిరి. ఏమి సెలవు ?

హైద—గీ. ఊడెఁగాలాడు ! రంగరాయోగ్రనిహతి

లాసూ ! నీవేగి తత్క్షణంబ రిపులనోర్చి విజయంబుఁ జేకూర్పుము.

నీవుగలుగఁగ నాకిల నిర్భయంబు

మున్ను జరిగినయుద్ధములలో నీవలననేకదా మాకుజయంబు చేకూరె.

రంగరావెంత నీకుసంగ్రామ సీమ

జయము గైకొనిరమ్ము నీజవము మెఱయ.

లాసూ—అదెంతపని ? స్వామీ ! చూడుము నాబలము. (అనిపోవుట)

(రంగరాయ లాసూఖానుల యుద్ధము.)

లాసూ—గీ. లాడుఁజంపితి నంచు నీవాడఁబోరు

షంబె ? నన్గెల్వు మింక నీశక్తితెలియు.

రంగా—గంతుగొనియెదు నాకాండ కాండములను

నిల్చిపోరుము నాతోడ నిముష మిచట.

లాసూ—ఓరిరాజన్యాధమా ! ఏమి డంబములురా ! ఏదీ ! నిలువఁబడితి. చూపుము నీశక్తి ?

రంగా—ఓరీ పారసీకాధమా ! నీకుఁ గాలావసానంబగుటనే నాతోయుద్ధంబు సంభవమైనది. ఇదెకాచుకొనుము (అని బాణమును వదలుచున్నాఁడు)

లాసూ—సైనికులారా ! బురుజెక్కుఁడు. ఎక్కుఁడు. ఇదేసమయము. పైనుంచి యీ రాజాధముఁ డపరిమిత కాండములనేయుచున్నాఁడు. ఎక్కినంగాని వీనిమట్టుపెట్టఁ జాలము.

సైనికు—ఎక్కుచున్నాము. ఎక్కుచున్నాము. (అని యెగఁబ్రాకుచున్నారు)

(రంగారావు బాణములచేఁ గొందఱు నేలఁ గూలుచున్నారు)

లాసూ! ఎక్కడనున్నావు ? నీవెక్కవేమి ?

లాసూ—ఇదే నేనును వచ్చుచున్నాఁడ. (అని సైనికుని భుజములపైఁ గాల్మోపిచి యెక్కుచు రంగారావు బాణహతిచే నేలఁగూలుచున్నాఁడు.)

సైని—(హాహాకారంబులు పెలంగ హాయిదరుంజేరి)

సాహేబా ! సైన్యమంతయు నంతంబునొందె. లాసు గతాసుండయ్యె. ఇంకేమి

సేయుదుమయ్యా ?

హయి—ఓహో హో ఘుకురల్లీఖాన్ ! సిద్దిబిలాల్ !. జానుఖాన్ ! హసనల్లీ ఖాన్ !

ఏలచూచెదరు ? లాడూలాసులను మట్టుపెట్టి రంగారావుమిక్కిలి మిగిలియున్నాఁడఁట

తత్క్షణము మీరేగి యాశూరుని బరిమార్చిరండు.

ఘుకు—తమసెలవుకొఱకు నిరీక్షించుచుంటిమిగాని యిదెంతపని ?

(అని రంగారావునెదుర్కొనుచున్నాఁడు)

రంగా—గీ. ఔర ! నెయ్యుర లాడుఖానాళిఁగూడఁ

బోవనున్నాఁడవే ? భళీ ! నీవస్నేహి

తుండ వన్నఁబో ని న్దురదుర మదీయ

యాజవంజవ బాణౌఘ మనుచు నటకు.

ఇదేమదీయాశుగము ప్రవర్తిల్లెడిని. (అని వదలుచున్నాఁడు)

ఘుకు—లాడూలాసూలనుకొంటివేమో కాదుసుమా. నేను ఘుకురల్లీఖానను జాగ్రత.

(అనియొక తుపాకీని గాల్చుచున్నాఁడు)

రంగా—(తప్పించుకొని మూఁడుబాణముల నేయుచున్నాఁడు)

ఘుకు—బిలాల్ ! రా. జానూ ! ఎక్కవేమి ? హసనల్లీ ! చూచెదవేల ?

జానూ—ఎక్కుచున్నాము. గాని.

క. పైనుండి దేహమెఱియఁగఁ

గోణంబుననిల్చి రాజు కోపోద్దీప్తిన్

బాణానలంబు గురియఁగఁ

బ్రాణంబులఁ జిక్కఁబట్టి ప్రాకఁగ నెట్లా ?

కానీ ! ఏమౌనో ఎక్కివచ్చుచున్నాము.

రంగా—ఉగ్రుఁడై (తనలో) ఆహా ! వీరు బురుజులపై కెక్కుచున్నారు.

శా. ఓరీ ! మిమ్ములనెక్కనిత్తునె ? గడీ నోహో ! యముంజేరి మీ

వీరాలాపములుగ్గడించి వరము ల్వే పొందిరం డిమ్ములన్

(అనుచు నిస్త్రింశత్రయమూకొని వారివెడందయురంబులపై గురికొనియేయనేలఁ

గూలుచు)

బిలాల్—ఓరంగావనిభర్త ! చంపితివె మమ్ముగ్రాశుగౌఘంబుచే

దారాపుత్రులకేమిదిక్కిఁక ఖుదా ! ధాత్రేయి నల్లానబీ.

(అని ప్రాణములు వదలుచున్నాడు. ఈ కేకలువిని సైనికులొక్కుమ్మడిc దెగువc దెచ్చుకొని పైకెగ (బ్రాకుచున్నారు)

బుస్సీ—యోధవీరులారా ! ఘటికాద్వితయంబు కాలంబు సమరంబుచాలింపుడు.

(అందఱు నాయుధములు నేలవైచి శ్రమలc దీర్చుకొనుచున్నారు)

రంగా—(తొందరతో) ఆహా! నలుమొగంబులం దురకలు దండోపతండంబులుగ నె
గcబ్రాకి పైకెక్కుచున్నారు. అదె కొంతసైన్యమిదివఱకె యెక్కివచ్చె. ఓహో
వెంకయ్యగారూ ! వెంగళ్రాయcడా ! దమ్మన్నగారూ ! ఎక్కడనున్నారు ? వేగ
యిటురండు.

వెంక—చిత్తమేమి సెలవు ? అందఱమిక్కడనే యున్నాము.

రంగ—వీరు లగ్గలకెగcబ్రాకిరి. వీరినొంచుట శక్యముగాc గన్పించుటలేదు. అందఱు
నెక్కిరా కోటcదీసికొన్నవారే. కోటపోయెనా వైరిరాజు దుర్వృత్తివల్లనైననేమి
మఱేకారణమువల్లనైననేమి స్త్రీల నమానుషపఱతురు. గనుక

గీ. ప్రాణములకంటె నెక్కుడు పౌరుషంబు
గాన శుద్ధాంతకాంతల మానుషమ్ము
నిల్వcగాసాధనంబీరు నేర్పుమీఱc
జెప్పుcడిప్పుడలేకున్నc జేటుబుట్టు.

వెంగ—అన్నా ! మునుమున్న వారియభిప్రాయంబెఱింగి తదనుకూలముగc బ్రవర్తిల్లుట
మనకావశ్యకమైయుండ నిప్పుడాలోచనకేమున్నది.

గీ. సంభవించెనుమనలకు సంఘమరణ
కాలమిప్పుడు శంకింప నేలయన్న !

రంగ—సత్యమదితమ్ముcడా ! యింక సంశయింప
నేల కృత నిశ్చయుcడనైతి నింక నేను.

చెలికాని వెంకయ్యా ! కోటబురుజులపై వేనవేలు యవనులు పారసీకులెక్కి
నాదిక్కునకు కదెవచ్చుచున్నారటు జూడుము. మనము యుద్ధము తిరిగి ప్రారంభ
ము సేయునంతలో వీరందఱును బైకివచ్చెదరు గాన నీవుతక్షణంబేగి శుద్ధాంతకాం
తల నబంధు మిత్త్రింబుగ శిశుబాలవృద్ధులతోc గరవాల నిర్కృత్త కంఠల నొనర్చి వేగ
రమ్ము. ఆలోచించినం బ్రయోజనము లేదు. త్వరగాcబొమ్ము. ఆలోచింప
కుము.

వెంక—(కత్తి దీసికొని పరుగెత్తుచున్న సమయంబున సైన్యభూమి కంపమొందుచున్నది. తారకలు డుల్లి నేలవ్రాలుచున్నవి.) (తనలో) ఆహా! దైవమా! ఎట్టిపాపిష్ఠ జన్మ మెత్తితిని? ఎట్టిపాపకృత్యము నావంతు జేసితివి? పురాకృతంబున నెట్టి దుష్కృతం బొనర్చితినోగదా! కేవలము కటికివానిపనికంటె నెక్కుడు పాపకార్య మొనర్పవలసి వచ్చినదే? ఇట్టిపనికై ముజ్జగంబులఁ దగినవారు లేక నన్నారసితివా?

శా. ఆహా! దైవమ? యెట్లుచంపుదును నేనంతఃపురస్త్రీతతిన్
బాహాసిన్ హరిణాంక బింబముఖులన్ బద్ధాత్ములన్ బాపము
త్సాహంబెంతయు మీఱనుండు నజపోత వ్రాతమునంబోలె న
ద్గేహంబందున నుండువారి కెటులన్ గీడెంతు నే నక్కటా!

గీ. ఆడువారిని జంపుట కూడదంచుఁ
దెలిసి యపకృత్యమున్ జేయవలసె నాకు.
నిట్టిపాపిష్ఠ కార్యంబు నెఱపు కొఱకె
జన్మమెత్తితిఁగాఁబోలు జగతియందు.

ఇందుకై సిద్ధముగానున్న యీబాహువును ఖండించుకొనిన బాగుగనుండును.
(అని తెగవేసికొనఁ బోవుచున్నాఁడు).

కంచుకి—(చేయి బట్టుకొని) వలదు. వలదు. ధైర్యమూనుము. (అనియాపుచున్నాఁడు)

వెంక—ఛీ! భార్యయనక బిడ్డలనక రాణియనక వృద్ధులనక యందఱిని జంపుట కెట్లు చేయివచ్చును? హా! దైవమా!

ఉ. ఎంతటివాఁడ వైననగు దీవిదె దైవమ! నీదుచేతలున్
వింతలు ముజ్జగంబున దివిన్ భువి నీతలక్రిందు సేయు సా
మంతము మెచ్చవచ్చును సుమా యపరాధము లేని వెల్మస్త్రీ
లొంతులఁ జెట్టుకాయవడి దుంచెదునట్టులఁ జేయ నెంచితే?

అనుచుఁ బరుగెత్తి దూరమున మల్లమ్మాదేవిం జూచి

ఉ. మల్లమదేవి! సర్వజనమాన్య చరిత్రి! సుశీల! సాధ్వి! సం
పల్లలితాంగి! దీనజన పాలక కల్పకవల్లి! లోకులన్
జల్లని చూపుచూచు విలసత్కృప గల్గినతల్లి! నీక య
బ్బల్ల! పొసంగుటిట్టి దురవస్థ? యిదెక్కడి కర్మమక్కటా!

(అని గోలుగోలుననేడ్చుచు వెంకయ్య మల్లమ్మాదేవి చెంతకరుగుచున్నాఁడు)

రంగము :—రాణివాసము.

(మల్లమ్మాదేవి కూర్చుండియుండఁగా వెంకయ్యయేడ్చుచుఁ బ్రవేశించుచున్నాఁడు)

*మల్లమ్మ—వెంకయ్యా! నీవువచ్చినపని నాకుఁదెలిసినది. చెడువార్తలు చెవినిబడకుండఁగనే నీకత్తి నాచేతికొక్కసారి యిమ్మ. (అని లాగిపుచ్చుకొని చెంతనున్నదాదింజూచి) దాయీ! నీవీపిల్లవానిం గొంపోయి సామర్లకోటలోఁ బినతల్లివద్ద దిగవిడిచి రమ్మ. (పిల్లవానింజూచి)

హా ముద్దులకుట్టా! చిన్ననాటినుండి యింతవఱకు నాచనుబాలఁ బెరిగితివి. ఇంక నీకుఁ బాలియ్యనోచనైతినా తండ్రీ? నీజనకుండు రణరంగంబునంగల్గిన యధైర్యముచేత శుద్ధాంతకాంతావ్రజంబు నాబాలగోపాలమ్మను జంపుమని యిదే పంపియున్నాఁడు. అమానుషముకంటె నిదేమంచిది. కాని

శా. కట్టా! ముద్దులపట్టి! చెట్ట చెడుగుబ్గానంగలేకున్నని
న్నెట్టీ పట్టునడించిపోయెదను? నీకేదిక్కు? ఇంకెవ్వరి
కృట్టుల్ ద్రోయుదు? లేమిసేయుదు? నిదేకర్మంబా నీపాలికిఁ
బుట్టెఁ దైవముకంటికింతబరువైపోతే కుమారోత్తమా?

ఇంకను యువరాజ్య పట్టాభిషేకముఁ బొందెదవు. బొబ్బిలినేలెదవనుకొంటింగాని దాదికినొప్పగించి ప్రాణముల దక్కించుకొనని యనుకొనలేదు. హాపుత్రా! నాభాగ్యరాశీ!

ఉ. తెక్కలురావు. ఆకలినెఱింగెడివాఁడవుగావు. మిక్కిలిఁ
బొక్కెదు తల్లియొక్కక్షణమున్గనిపింపనిపట్ల. బిడ్డ! యిం
కొక్కెడఁబాలుద్రావ, వెటులుండెద, వెవ్వరుపెంచువారు, ని
న్నక్కట దిక్కుమాలిన దురాగతుఁజేసెనె? దైవమిత్తఱిఁ.

హా ముద్దులకుమారా! తల్లిలేక యెంతయేడ్చెదవో. పాలులేక యెంతపొగిలెదవో. హా కుమారా! ఈశ్వరుఁడు నీయెడల నెంతదారుణము వహించెనురా! కన్నబిడ్డా! చిన్నిపుత్రా! చినరంగరాయా!

ఉ. చిన్నికుమార! వెల్మకులశేఖర! యోచినరంగరాయ! మా
యన్న! యనుంగుఁగుఱ్ఱ! లసదానన నిర్జితచంద్రబింబ! వి

* The Ghosha of Mallamma Devi should strictly be observed by placing a screen in front of her so that her person alone may not be seen by the audience.

ప్రస్నుత ధైర్యధుర్య! సముదారగుణోదయ! తండ్రి! యేలరా!
చిన్నతనంబునందె సలుచిక్కుల పాలయిపోతి వయ్యయో..

నావంటి నిర్భాగ్యురాలికి నిన్నుఁజూచి యానందించు భాగ్యమెక్కడిది? దిక్కు మాలిన పక్షివైతివే? (అని పలుమాఱు మూర్ఛాఘూర్ణ మొనర్చుచు)

ఉ. మామక శత్రుసంతతి యమానుషమున్ గని హీనబుద్ధియై
నీమొగమున్ గనుంగొనిన నిక్కము హానిగబుద్ధిపుట్టి దీం
కేమి యొనర్చు హాన విధి యెటులఁజేయఁగనున్నవాఁడొ? నీ
భూమిని నొంటిగా విడిచి పోవుచునుంటివి సుత్ర! నిర్దయన్.

కుమారా! చినరంగరాయా! తండ్రిశౌర్యము నిలువఁబెట్టుము. తొల్లి శ్రీరామచంద్రుండడవికిఁ జనుచున్న లక్ష్మణకౌసల్యామహాదేవి తనతనయునకిచ్చిన దీవనలే నీకగుఁగాత. తొల్లి తల్లిచెరఁబాపనమృతంబునకై మాహేంద్రపట్టణంబునకుఁ జనునప్పుడు వైనతేయునకు వినతామహాదేవి యొసంగిన వరములే నీకును మేలొనగూర్చుఁగాక. సవతితల్లిచేఁబెక్కుకట్టులంబడి ధ్రువుండడవికేఁ జనుతఱిఁ దల్లి యాబాలున కిచ్చిన యాశీర్వచనములే నిన్నోముఁగాక. సూర్యచంద్రాది గ్రహంబులు భూగగనంబులు త్రికాలసంధ్యలు త్రిమూర్తులు నిన్నాచంద్రార్కము రక్షింతురుగాక. ఇంకొకసారి ముద్దిడ్తు

హా తనయా! హాకోటిసూర్యప్రకాశా! హాసుకుమారా! హాబొబ్బిలిశౌర్యాకారా! హాపసిబిడ్డా!

ఉ. కాలముతీరియుఁగావశమె? కన్నులనిండఁగఁగన్నబిడ్డ! నీ
మేలునుగాంచి మోదమునమించెడిప్రాప్తము లేదు నా కిఁకన్
బాలక! చాలవృద్ధిగని పౌరుషకీర్తుఁబఁజెందె లోకమున్
బాలనఁజేయు మివ్వయినఁ బ్రస్తుతిపేరుఁగఁబెట్టకాలమున్.

హా! కుమారా! (అని గోలుగోలున నేడ్చుచు ధైర్యముతెచ్చుకొని) దాయీ యీపిల్లవానిని క్షేమముగఁగొనిపోయి యొప్పగించిరమ్ము. వెంకయ్యా! నీకాలస్య మగుచున్నదా? (మోముపంచుకొని యేడ్చుచున్న వెంకయ్యంజూచి) బొబ్బిలిబెబ్బులీ యింతవఱకు క్షేమంబుగ నున్నవాఁడా?

వెంక—ఏడ్చుచు క్షేమముగనున్నాఁడు తల్లీ!

మల్లమ్మ—అట్లయిన బహుధన్యురాలను. అలివలను భూతలంబున భర్తృవియోగంబు కంటెహైన్యమునుబలికెమున్నసఁభ నించునరణంబుకంటెభాగ్యమునులేదు. పురాకృత

జన్మసుకృత పరిపాకంబునంగాని పుణ్యస్త్రీమరణంబుసంభవింపదు. చిరకాలము కలియుగదేవేంద్రుఁడైన రంగారాయోర్వీపతికి భార్యనైయుండి వీరబొబ్బిలికిరాణినై మల్లమ్మాదేవియనిఖ్యాతినొంది తుదకు శత్రురాజుల యమానుషంబునకులోనుగాక చెడుమాట చెవినిబడకుండ నాభర్త చిరాయుష్యకాముఁడైయుండ నేనుముందుగా స్వర్గపథంబుపట్టి పోవుటకంటె సుకృతంబేమిగలదు ? వెంకయ్యా ! నీకాలస్యమగుచున్నదా ? సూర్యచంద్రాదిగ్రహంబులారా ! అష్టదిక్పాలులారా ! జాయానహిత త్రిమూర్తులారా ! బొబ్బిలిపురీవాసా ! యీశా ! ఈదివసంబున వీరబొబ్బిలి రాణియగు మల్లమ్మాదేవి విజయరామరాజు తురకలంగూడి యొనర్చునమానుషంబునకు వెఱచి నిశితకరవాలధారచే ప్రాణంబులఁ దొఱంగుచున్నది.

ఉ. ఏను బతివ్రతామణినయేని ధరాసురభక్తిలోనఁబెం
పూనితినేని సచ్చరిత నొంది చరించితినేని నావిభుం
డేనయశౌర్యశాలియగునేని దురాగతె మెంచినట్టి దు
ర్మానితుఁడైన యావిజయరామునివంశము భ్రంశ మొందుతన్.

అనిపాడుచుకొని భూమిపై నొరుగుచున్నది.

(ఆకాశవాణి) "ఇమ్మహావీరపతివ్రతాశాపంబున నట్లుకాఁగలదు. ఆధాత్రీకళత్రుండు సపుత్రమిత్ర కళత్రంబుగ మల్లమ్మాదేవి శాపవశంబున మూఁడవదినంబున గంతుగొనఁగలవాఁడు. (ఘోరమగు కలకలము) *

వెంక—(తక్కినివారినిజూచి) అయ్యో ! పెనుభూతమువలె నన్నెట్లుచూచుచున్నారు! (వడంకుచు నేడ్చుచున్నవారినిజూచి) హాదైవమా !

ఉ. మాటలురానిపిల్లలను మాటికిలేవఁగలేని పెద్దలన్
నీటులుమీటుబోటులను నిక్కుపుఁబోటరిబోలెఁజంపనే
నేటికిఁబుట్టినాఁడనొకొయీశ్వర ! యక్కటికంబులేక యె
ప్పాటున మేకలన్ గటికివాఁడుదలద్రుసుమాడ్కు నైవడిన్.

మత్తకోకిల. తప్పుసేయ రెదుర్ప రెవ్వరి దౌష్ట్యమింతయుఁజూప రొ
క్కప్పుడేనియుఁ బిల్లదంబులనాడఁబోవరు వీరి నే

* The screen to be removed covering the corpse of the Queen with a cloth.

నిప్పుడెట్టులుఁ జంపఁబోవుదు నీశ్వరా! యిదియంతయుఁగా
నుప్పఁ దెచ్చె నమానుషంపడి పోదుమంచను బుద్ధియే.

భార్యయుఁ బిడ్డలును వగఁగూరి నిశ్చేతనులై యుండ

గీ. ప్రాణనాయక! నాముద్దుబాలులార!
నేటితోఁ దీరె మీబుణం బేటికింక

హా! సఖీమణీ! హాతనయులారా! చిరకాలమునుండి మీతోడఁ గలసి మెలసి మెలంగిన ప్రేమానుబంధము నిదె నిర్దయయను ఖడ్గధారఁ గఠినహృదయుఁడనై తెగవ్రేయుచున్నాఁడ. నాకంటెఁ గ్రూరతముఁడుండునా? హాతరుణీమణీ! పుత్రులారా!

ఇట్టిగతిమీకువచ్చునంచెప్పుడేని
స్వప్నమందైనఁ దెలియఁగఁజాలనైతి.

(అని యందఱిని దెగవ్రేయుచున్నాఁడు) తరువాత మూర్ఛిల్లి కొంతవడికిఁ దెలిసి హా! మల్లమాంబదేవీ! ప్రతివ్రతాశిరోమణీ! నీవేయంతశయ్యాపాలుగాఁగ మేమందఱ మెందుకు? అంత వీరబొబ్బిలికి రాణివై యుండి ప్రాణములందావంతయైన ధ్యానఁజేయక కత్తిపాలైతివే! తల్లీ! నీకేమిదురవస్థ తటస్థమైనది? దైవమెంతయు నీయైశ్వర్యముంజూచి యోర్వలేకపోయెనే? నిన్నటిరోజునఁ గలకలనాడు బొబ్బిలిసాలంబు నీనిమేషంబున నిరామనుష్యంబగు శ్మశానవాటికగా మార్చివేసితివే. నీకెట్టియపకారంబొనర్చితిమి దైవమా? హాప్రారబ్ధమా! ఎంతసేసితివి? ఛీ! నాబ్రతుకు కాల్పనే! పుత్రమిత్ర కళత్ర బంధు వర్గంబు, నందఱికంటె నెక్కుడుగ రాణిని నాశంబునొందించి యీజన్మమును గాపాడుకొననా? (అని తెగవేసికొనఁబోఁగా)

నౌకరు—అయ్యా! వెంకయ్యగారూ! రంగారావుగారు తక్షణమ మిముఁ దీసికొనిరమ్మనె వేగరండు.

వెంక—అయ్యారె! అచ్చట నేమివింతలు బొంతమయ్యెనో? పోయి రాజునకీవధప్రకారంబు సెప్పిమఱి చచ్చెదను గాక. (అని రాజువద్దకుఁ బోవుచున్నాఁడు)

రంగా—పనిజరిగినదా?

వెంక—(కన్నుల నీరునిండ) అయినది రాజా!

రంగ—హా దేవీ! హా! తనయా!

చ. అనికరుదెంచువేళ మిమునందఱఁజూచినదెంతొ గాని నేఁ
గనుఁగొననోచనైతిఁగద కన్నులనిండఁగ, నిన్ను! హా! ప్రియా

మణి! సురిపెంపు రాశి! సుకుమార! కుమార! యింకేమి సేతు? నే
మనియనువాఁడ? దైవగతి, యక్కట! యెంతటిపాట్లుగల్గెనో!

బుస్సీ—యుద్ధము ప్రారంభము సేయుట కపవాదమొసంగుచున్నాఁడ:
(అని భేరీమ్రోగింపఁ జేయుచున్నాఁడు. అందఱును సంగరంబునకుఁ గడఁగుచు
న్నారు.

అల్లీఖాన్—సుగంధి. చాలు, చాలు, బీరమింక శాత్రవప్రతాపముల్
డీలు సేయఁజాలువాఁడ డీకొనుండుమమ్ములన్
గేలిగాదు పోరిలోనఁగేలుకొన్ననైపుణిక్
గాలుద్రువ్వియేయుచుంటిఁ గాచికొండుప్రాణముల్.

(అని యనేకుల సైనికులంగూడి శతఘ్నీకానంతతిం బఱపుచున్నాఁడు)

రంగా—(విచారమును దిగమ్రింగి ధైర్యము తెచ్చుకొని క్రోధావేశుండై రెట్టించినశౌ
ర్యంబు మైఁగ్రాల) ఓదుష్టులారా! చండాలులారా! మీపిరంగులరంగులు నేనె
ఱుంగుదు. నన్నేమియుంజేయఁజాలవురా! నాబాణములఁ గాచికొండు. (అని యం
పవానఁ గురియించుచున్నాఁడు)

జంద్రాల్—హుస్సేనూ! ప్రళయకాలరుద్రునివలె యవనపానీకసైన్యముల నొక్క పె
ల్లునమ్రింగవచ్చు మహాశక్తివలె నీతురష్కఘరాసు వరూధినీమహారణ్యంబును గాల్ప
ననేకజిహ్వాలతోవచ్చు దావానలంబుకరణి నీరంగరాయండొప్పారెడి. వీనితో మన
ము గెల్వఁగలమా? పోరకుంటిమా హాయిదరుచేతిలోఁజావవలె. అంతకంటెనిదేమే
లు. రంగరాయఁడా! ఏల ప్రాణంబులఁ గోల్పోయెదవు? మాశక్తి యెఱిఁగియుండియు
నిట్టివెట్టిపాటేలయ్యెడు. ఇప్పుడైన మాటేనిశరణువేడుము. అట్లయిన మేలగు.

రంగా—వట్టిబీరముల నేలపల్కెదవురా! ఇదె నాయాశుగంబు నీశరీరంబుఁ దెశ్శ్ర నే
యుచున్నది. (అని వదలుచున్నాఁడు)

జంద్రా—(తప్పించుకొని) అల్లీఖానుఁడా! రాజుకోటపైనుండి బాణాసారంబుగురియ
మనవరాసులు పరాసులై నేలఁగూలుచున్నారు. మనమెన్నిపిరంగులఁ బఱపినను వాని
నింతైన గాసిచేయవుకదా! కానిమ్ము మనమందఱము బురుజులపై నెక్కవలె.
(అని యెక్కుచున్నారు)

రంగా—వారివుత్తమాంగంబులపై గురిపెట్టి హారులం బఱప జండ్రాల్ నేలఁగూలు
చున్నాఁడు.

హుస్సేన్—ఔరా! రాజాధమా! నీకారణంబుగావించితివిగదా! ఇఁకఁజూడుము నాశక్తి. నిన్నింతవఱకుఁ జౌలుకనగా భావించుచుంటిని. ఇప్పుడినిన్ను యమసన్నిధానంబునకంపుచున్నాఁడ.

రంగా—ఓరీ. ని న్నుద్వాసనంబు గావించినంగాని నేనేగనురా.

(అని యమ్ములవాన గురియింప)

హుస్సేన్—(క్రిందఁబడుచు)

శా. ఓహో సైనికులార! కూలితిని మీరుద్వేగులైకినితో
బాహాబాహినిబోరిపట్టుఁడితనిన్ బంధించి హింసింపుఁడో
హోహో హోహో హైదర! దుష్టవర్తనుఁడ నీహోదా మమున్ జంపెరా
ఛీ! హీనప్రభుఁగొల్చువారికరు పేచెట్టల్ ధరిత్రిస్థలిన్ ?

సైనికులు—(ఆమాటలువిని ధైర్యస్థైర్యంబు లినుమడింపఁ దెగువఁదెచ్చుకొని వేనవేలభియాతి వీరవరుల నగ్గళప్రజ్ఞావిశేషంబున నొక్కుమ్మడి బురుజులపైకి నలుప్రక్కలనుండియెక్కి సంకులసమరంబుగావించి "పట్టుఁడు! పట్టుఁడు కొట్టుఁ" డంచు బొరంబువల్కుచు రంగారావుం బొదివిరి.

రంగా—ఓహో తమ్ముఁడా! వెంగళ్రాయఁడా! ఎచ్చటనున్నావు. వేగరా!

(అని కేకవేయుచున్నాఁడు)

సైనికు—(ఇంతలో రంగారావును వధియించుచున్నాఁడు.)

(సేనాకలకలము. హాహాకారంబులెసంగుచున్నవి)

బుస్సీ—సైనికులారా! ఇరుదెఱఁగులవారు నీరోజు యుద్ధంబు చాలింపుఁడు సాయంత్రమైనది. (అందఱు నాగుచున్నారు.)

వెంగ—(సైనికులవలన రంగరావు లెఱంగెఱింగినవాఁడై పరుగెత్తుచువచ్చి)

శా. అన్నా! పోవుచునుంటివేదివికి? నన్నా! తమ్ముఁడాయంచునీ
వన్నా! సోదరుఁబిల్చుచుంటివె? తగన్ వాక్రుచ్చి పోవంగనా?

(అని యన్నశరీరంబుజేరి సోదరుఁడు దివి కేగెననిశ్చితనిశ్చయుండై)

అన్నా! రంగనృపాలశేఖర! ధరిత్రీఖండలా! శౌర్యసం
పన్నా! మమ్ములనీడిపోయితివె! భూపా! రంగరాయాగ్రజా?

శా. అన్నా! యెన్నఁడొ వైరులఁ గెలిచి నీవత్యున్నతిన్ బొబ్బిలిన్
జెన్నారంగనుగన్నులారఁగగన నేఁజేతో ముదంబందఁగా

నున్నాఁడక్కీరణరంగమందుఁబడఁగానున్నాఁడవంచెన్న లే
దన్నా! భారవి! యస్తమించితివె? వప్రాస్త్రాద్రిపై నగ్రజా!

శా. అన్నా! సోదరవత్సలా! పురుషసింహా! ధైర్యమంథాద్రి! యో
పున్నాగా! శతభాస్కరాభ! ధరణీభూభృజ్జయా! యిస్సిరో
యన్నా! యెంతటిభాగ్యహీనుఁడను నేనన్నన్న! నానోటితో
నన్నాయంచునుబిల్వనోచనయితిక్ హారంగరాయాగ్రజా!

(అన్నశరీరముపై వ్రాలి)

గీ. అస్తమించెనుబొబ్బిలి యస్తమించె
నవనిశూరత్వమంతయు నస్తమించె
నపురవెలమకులంబెల్ల నస్తమింప
రావురంగావనీనుండుపత్రిభఁదక్కి.

సోదరా! యీయటమటకాఁడు చేయఁబూనిన విప్రలంభమునకు వెఱచి యీలువు గోల్పోవుకించచేఁదూపిల్లి గోడాడి ప్రాణంబులఁదొఱంగిన నీప్రియామణి మాకు రాణి యగు సాధ్వియందుఁగలమోహంబు విడనాఁడఁజాలక యన్యాయయుద్ధంబున మెలంగుత లంపుఁజాలించి దివంబున కరిగితివే! మమ్మేమిచెయునన్చిపోతివి? నీవులేనిబొబ్బిలి చంద్రుఁడులేనిరాత్రి. జ్వాలలేనియగ్ని. జలంబులేనికాసారంబును. గదా! నీమృత్యువువిని వలుదెఱంగులఁ బోరుచున్నయోధవరులెల్లరు నిఁక నేరికైపోరవలెనని నిజకరపరికర కరవాలంబుల నసుతులఁ దొఱంగుచున్నారు. వీరినిజూడుము. అయ్యో! చూడలేవా?

(అనియేడ్చుచు)

గీ. పవిత్రుఁడెన్నంగఁదాఁగర్మసాక్షియయ్యు
నాజిలోనీవు రంగరాయాగ్రజన్మ!
తెఱుగఁజూడఁగ లేకనోచరమగిరికి
నరుగుచున్నాఁడుకాఁబోలుఖరకిరణుఁడు.

(అని దుఃఖించుచున్నాఁడు)

దమ్మన్న—(చూచి) వెంగళ్రావుగారూ!

గీ. మీరె ధైర్యంబువదలినమీఁదికార్య
మెట్లు నెఱవేరుఁగష్టముల్ మించుతఱిన
ధైర్యమున్వీడకుండుట చేతగపుసుమిత్ర
లవినఁగాలేదె? సాహసేలక్ష్మియనఁగ.

తమవంటి ప్రతాపశాలులే యిట్లు వెఱ్ఱిచింతపాలౌట యుచితమా ?

వెంగ—(విచారించుచు) ధమ్మన్నగారూ! నిజదారాపుత్రులు సమసినను సోదరుం డు సజీవుండైనచో నాకువిచారములేదు. అట్టియనుజన్ముండు తరుగఁగ నెంతకఠిన హృదయుండనోగాని ప్రాణముల విడువఁజాలనైతి.

ధమ్మ—అయ్యా! ఇప్పట్లు ధైర్యమువదలుట పనిగాదు. మేమందఱమింకను బ్రతికి యుండ మీకువిచారమేల? ఎట్లయిన నాయభియాతివర్గంబు నొంచుట పౌరుషంబు గాని యీరీతిం ధైర్యంబువోనాడుట కూడునే ?

వెంగ—క. జగదేకవీరుఁడంచును
జగతినిబ్రఖ్యాతిఁగన్న చటులోత్తేజుం
డగు సోదరుఁడే గతియిం
పఁగ నేటికి భూమినాకు? భాగ్యమదేలా?

(అనివెండియు దుఃఖించుచున్నాఁడు

ధర్మారా—ఊరడిల్లుము రాజా! విచారించినఁ బ్రయోజనమేమి ?

వెంగ—(కొంతవడికి ధైర్యముఁదెచ్చుకొని) అవును. దుఃఖించి యన్నను దేఁగలనా ? అయినదానిగుఱించి చింతించుటేల? నాశక్తికొలఁదిని బోరెదనుగాక. మీరందఱు ను మీమీసైన్యంబుల సినుమడించికొని యెదిరింపుఁడు. దైవవంచనకు మనమేమి సేయఁ గలము ?

ధమ్మ—అదియ పౌరుషము. రంగరావుగారు కాలధర్మమునొందినగాన గెలిచితిమని విజయరామరాజును హాయిదరును విఱ్ఱవీగుచున్నారు. వారిపొగ రణంచి విఖ్యాతిఁ గాంచుఁడు.

వెంగ—అటులనా నేనున్నానని యనుకొనలేదా ?

మ. అలఁతిఁ బోవఁగనిత్తునే రిపుల? నన్యాయంబుగానగ్రజుఁ
బొలియింపఁ బగఁదీర్పనే ? వెఱతునే బోరంగ? భీతిల్లిబొ
బ్బిలికోటన్ విడనాడియేగెదనె? మద్వీర్యాతిరేకంబు వ
ర్తిలనాజిన్ విమతాళిఁగూల్పనిది యుర్విన్ బౌరుషంబేతగన్ ?

ధమ్మ—భళీ! నీదేపౌరుషము. ఆపరశురామునిదే పౌరుషము. ఉభయసైన్యములు ను గోటబురుజులపైని యుండుటంజిట్టి బాణయుద్ధం బసంగతంబు. తూణీరకోదండ

కాండంబుల నొక్కెడ గుప్తంబుగావింతము. అగ్నియంత్రశస్త్రాధారంబుగ నెదిరింతము. కాకున్న నంకులసమరంబు దప్పదు.

వెంగ—అట్లనేతోఁచుచున్నది. దమ్మన్నగారూ ! కుక్కుటంబులు దిక్కులు పిక్కటి లురవంబున మొరయుచుండుట విన నిశాంతంబగునట్లు తోఁచెడిని.

ధర్మ—రాజువెడలం బుండరీకంబులు తేజోవిరాజమానంబులగుక్రియఁ బుండరీకంబులు కాండనిధులనిండె సజ్జనకార్యంబులకుఁదోడ్పాటువడుట మిత్రకృత్యంబనుకరణిఁ బ్రభాకరుండు పూర్వాశాభాగంబునఁ దేజరిల్లె. మనమిఁక జవ్యంబున కుద్యమించుట కర్తవ్యంబు. (అదె బుస్సీవచ్చుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—యోధవీరులారా ! యుద్ధంబు ప్రారంభముఁజేయుఁడు.

(రణభేరీమ్రోగుచున్నది. అందఱును యుద్ధమునకుఁ గడంగుచున్నారు)

కుప్పి—ఓరీ ! దమ్మనాన్ననీచా ! హిందువా ! ఇదె నాకరవాలంబు నీశిరంబుఁ ద్రెళ్ళనేయుచున్నది. (అని కత్తిఁ ద్రిప్పుచున్నాఁడు)

దమ్మన్న—ఓరీ ! బుద్ధిహీనుఁడా !

ఉత్సాహ. బిరుదులెన్నియేనిఁబల్కి బీరమే ? రణంబునన్
దిరముగాఁగనిల్వు నాదుతీవ్రభిందిపాలన
త్వరముఁజూతుగాని యేలపారనీకపేలెదౌ
నిరయమొందఁజేతునిన్ననీచ ! చూడుమిత్తఱిన్.

(అని గుదియఁద్రిప్పి వైచుచున్నాఁడు కుప్పి కూలుచున్నాఁడు)

కుప్లాము—ఛీ ! నీచేతనేమానురా. పలుయుద్ధంబులలో జయంబంది మించిన నాతోనా నీవుపోరెదవు ? ఇప్పుడైనను మరలిపొమ్ము.

దమ్మ—హనుమంతునిముందటనా కుప్పి గంతులన్నట్లు కుప్పిగంతులువైచి గంతుగొనె. ఎఱుఁగుదువా ? నీపనియంతియ. మూర్ఖ ! నీగర్వమణంచెద. (అని ముద్గరంబును వైచుచున్నాఁడు)

కుప్లా—(తప్పించుకొని పరిఘాతంబును గిరగిరంద్రిప్పి వాని యుత్తమాంగంబుపై వేయఁగా దమ్మన్న కూలుచున్నాఁడు)

వెంకయ్య—నీచా ! నీపొగరిట్లున్నదిరా ! (అభిగమనంబుగావించి కృపాణంబుచే వాని కంఠంబుఁ దెగనరుకుచున్నాఁడు)

లా.—ఓరీ. నీపీఁచంబణంగించెద జూడుము. (అని కరవాలికం ద్రిప్పుచున్నాఁడు)

వెంక—ఓరీ! పలుగాకీ! ఇదెవచ్చె. కాచుకొనుము. (ఘనంబును ఘనంబుగఁద్రిప్పి వైచుచున్నాఁడు. లా కూలుచున్నాఁడు)

రాసు—నీబ్రతుకెంతరా! దురాత్ముఁడా! (అభిషేణనంబుగావించి. కుఠారంబుగైకొని గురికొని యేయుచున్నాఁడు. వెంకయ్య నేలగూలుచున్నాఁడు)

ధర్మా—హా దురాత్ముఁడా! చండాలుఁడా! నీపొగరడఁగించెద. నిమేషమాత్రమునిల్వుము. (శతఘ్నిం బేల్చుచున్నాఁడు కొందఱుసైనికులును రాసును గతాసులగుచున్నారు.)

హసనల్లీ—ధర్మారాయనితో సంకులసమరంబుఁ గావించుచున్నాఁడు. యిద్దఱును భూమిపై నొరగుచున్నారు. పారసీకపుసేనాకలకలము. (హైదరుప్రవేశించుచున్నాఁడు)

హైదరు—ఆహా! ఎంతపుట్టినది. నిష్కారణ మనేకులు పారసీకధీరాగ్రేసరు లుసురులం బాసిరి. ఇస్సీ!

వెంగళ్రా—ఏఁడీ! పారసీకాధముఁడు. ఏఁడిరాజు! నానిశితకరవాలంబున వారిశిరంబుఁదెగవేసి తద్రక్తప్రవాహంబున మజ్జనంబుఁగావించి కీలాలధారల మదగ్రజునకు దానాదిక్రియలఁ గావించుచున్నాఁడ.

చామరము. ఎక్కడన్ మొరంగియుంటివేదినీదుశౌర్యమున్
దక్కలేక జూపుమింకఁ దప్పదోరి పోరుపెం
పెక్కనన్ను గెల్వనీవుబీరమున్నరాజవే
నిక్కచుంటివిప్డునీదునేటుశక్తిఁజూపరా.

హైద—ఏమిది సైనికులారా!

మాలిని. ఎంతటిభీమవిరామమదెచ్చటనేర్పడుఁగర్ణకఠోరమునై
చింతమనంబునఁగ్రాఁడెడిభూమిప! చెప్పుమువెంగళరాయఁడొకో?
యింతకుఁగారణమీవసుమీ యిదియిట్లగునంచుఁదలంపకనే
నెంతయుబుద్ధివిహీనతఁజేసితినీకొనిపాపపుఁగృత్యమిలన్.

విజయరామరాజా! మహాశూరులగు వారనేకులుసమసిరి. నీమాటలువిని యిట్టి యుద్ధంబునకుఁ దలపెట్టితి.

క. రా. విరాజితము. కొదుగకనీదగుమాటలనేవిని కొండెముగాఁదలపోయకయున్
బదపడివారునసేకవిధంబులఁబ్రార్థనఁజేయుచు సంధినివే

డెందలంప కెంతయుయుద్ధముంజేయబలంబుబలంబులడంగెనుజే
వదరిగిశూరులుబోయిరికాలునివద్దకరాతిశరాతిహతిన్.

కనుక యిప్పుడన్న చచ్చెను రోషావేశంబునం బ్రిళయకాలరుద్రుని భంగినింగిముట్ట నార్చుచు రాజేఁడి? రాజేఁడి? యంచు వచ్చుచున్నాఁడు. నీవేయుద్ధంబునకుంబొమ్ము జయించితివాసరే. లేకున్న నిందపాలగుదుము.

విజయ—(తనలో) తురక కఠినముగమాట్లాడుచున్నాఁడు. నాకు జన్యంబుసేయక ద ప్పనట్లున్నది. ఇప్పుడు వెనుకదీయుట పౌరుషముగాదు. కాని.

మత్తకోకిల. భానుఁబట్టఁగవచ్చు రాహువుభాతిఁ గానదహించు దా
వానలక్రియఁ గాలమృత్యువువస్నె వెంగళరాయఁడెం
తేని రోషవిభీషణాకృతిఁ దీవ్రమూగతి డాసెడిన్
వీనినోర్వఁగ నెట్లునాకగు వెఱ్ఱికార్యమొనర్చితిన్.

(కొంచెమనుమానించుచున్నాఁడు)

హాయి—ఏమిట్లనుమానించుచున్నావు?

పంచచామరము పౌరుషంబెరాజ నీకుఁ బారిపోవు టెంతయున్
వీరులేర్చి పైకిరాఁగ బీరమేది భీతిచేఁ
బోరిబుచ్చినన్ యశంబె పూరుషాళికాజిలోఁ
బారుకంటె హైన్యమెద్ది పాటిజేయభూస్థలిన్.

విజయ—(తనలో) ఎట్లయినంగానిమ్ము. శత్రుసముదాయంబుతో సముదాయంబొన ర్తుఁగాక (ప్రకాశముగా) ఇదె చూతము ప్రతాపము.

వెంగ—(తనలో) నేనొక్కఁడ మిగిలినాఁడను. మిగిలినవారలయ్యయిచోట్లఁగలహంబొ నరించి వీరులంజంపి తాముని గతాయువులైరి. అధైర్యమువలనఁ బ్రయోజనమేమి? ఆయోధులతో. నాయోధనంబొనర్చి మడిచచ్చెదఁగాక.

(ప్రకాశముగా) వనమయూరము. హైదర! నరాధమ! మహాకలుష! దుశ్శీ
లా! దగునె? నీకిది ఫలంబనుభవింపన్
గాదనెదు మద్రిపుని కైతవపుమాటల్
భేదమును నీకు గలిగించ కెటుదప్పున్.

హాయి—ఓహో! విలయకాల దహనుని కైవడి నీవచ్చువాఁడు వెంగళరాయఁడే కాఁ బోలును.

వెంగ—ఓరీ! పారసీకాధమా! క్రూరచిత్తా! నావిరోధిరాజు మాటలువిని యన్యా యంబుగ మాపై యుద్ధమునకుఁ బూనితివికదా! ఇంకెక్కడికేగెదవు. నీబ్రతుకు వంటింటఁ గుందేల్గాచ్చిన చందమయ్యె మిమ్ముల నిద్దఱి నిప్పడే లోకాంతంబున కను చున్నాఁడ, అచ్చటికేగి మాయన్నగారిని శరణువేఁడుఁడు. అట్లుగాక మీయాత్మ లకు జన్మాంతరంబునందైనను సుఖంబు కలుగనేరదు. (శతఘ్నింగాల్చుచున్నాఁడు)

విజ—అట్టి వృథాప్రలాపంబులనేల పల్కెదవు? చూడుమిదే. (అని స్వధితింద్రిప్పి వే యుచున్నాఁడు)

వెం—(తప్పించుకొని) ఓరీ! రాజన్యాబ్ధిబడబానలా! తుచ్ఛుఁడా! తురకకు లంచ మిచ్చి మాయావరణంబు విధ్వంసనంబుగావింప నుంకించి వారిని మాపైకిఁ దెచ్చితివి గదా! నిన్ను యమాలయంబునకనిపి నీదేశము నిదె స్వాధీనము చేసికొనుచున్నా ను గోడపెట్టు చెంపపెట్టు నీకగును.

విజయ—బుద్ధిహీనుఁడా! నాతో నరివత్తువురా! ఏమి యీకారు ప్రేలాపన?

వెంగ—అంబురుహావృత్తము. ఓరి! తురష్కులవేడితివా! మమునోర్వఁజాలక పోరఁగ

నీవ్వరుఁడవే! రణశూరుఁడవే! కొరపిక దలందగఁగోకికో

నేరుదలంతురు దుర్మతి? నీచుఁడ! యిట్టిసేతలుచెల్లునే?

ధారుణిలో జయమొందెదవే? యికఁదక్క నేర్తువె యాజిలోన్.

విజయ—ఛీ! ఓటిచేదను నీరుగారునట్లిట్లేల ప్రేలెదవురా!

తరళ. వినర! దుర్మద! నీదుగర్వపువేడబంబడఁగించెదన్

మనఁగనేర్తువె పోరినాతో మానుషాధమ! యాజిలోఁ

గనవె నీయనుజుండు నీగతిఁ గారుకూతలఁగూసిగా

జనెను బెద్దలచాయకిప్పడు చాలుప్రేలుట దుర్మతీ!

అని ముద్గరంబు నేయ

వెంగ—దానింఖండించి వైచుచున్నాఁడు (తిరిగి భిండివాలపరశుపట్టైన ముసలతోమర ఛురికాసి వివిధాయుధ నికాయంబులఁ బ్రయోగించుచు బాహాబాహిం గచాకచిం ఘోరమగు సంకుల సమరంబొనర్చుచున్నారు)

(బుస్సీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—(ఇరుదెఱంగులవారుం బోర నారసి వెంగళ్రాయని శౌర్యంబునకు మెచ్చి నట్ల భినయించుచు తనలో భళీ! వెలమకులమునకుఁ జాలినశూరుల మాయందుఁగాని

తురకల యందుఁగాని తక్కిన హిందువులయందుఁగాని నేఁగాన. ఇట్టి వీరులతో నా యుద్ధము. డబ్బుకాసించిన హైదరుమాటవింటి. తుదకేమౌనో (అని దూరమున నిల్చి చూచుచున్నాఁడు)

వెంగ—ఓరీ! పారసీకాధమా! నిలువరా నాయెదుట.

హాయి—ఓరీ! నీచా! దివాణద్రోహీ! సిపాగరణంచెదఁజూడురా (అని తుపాకీని పేల్చుచున్నాఁడు)

(ఘోరయుద్ధము జరుగుచున్నది)

వెంగ—(తనలో) బలంబరిగె. బలంబునుం దరిగె. నేనెట్లుబోరఁగలవాఁడ. జీవచ్ఛవంబుమాడ్కి నున్నవాఁడను కాయంబు గాయంబైయున్నది. సాయంతనంబు గూడబడె. పాపయ్య రాజాముకోటనుంచి వచ్చినట్లు వినుచున్నాఁడ. వానితోఁగలసి రేపు సమరంబునకుఁ గడంగితినా బాగుగనుండును. సూక్ష్మసేనతోఁ బోరుటరేజేసి మైనలనట వ్రాడమెడిని వెనుక సహాయమునకైన నేరును లేరు. (అని పరిఘంబు ద్రిప్పి హైదరు తలపై విసరి వైవ)

హాయి—తత్పరిఘాతనాహతిచే సోలి నేల మూర్ఛిలుచున్నాఁడు.

(సేనా కలకలము. బొబ్బిలివారిభేరీ మ్రోగుచున్నది. పారసీకుల హాహాకారంబులెసంగుచున్నవి. విజయరామరాజు బుస్సీ హైదరు శరీరంబుజేరుచున్నారు.)

బుస్సీ—వీరవరులారా! ఈరోజునకు యుద్ధము చాలింపుఁడు.

(అందఱు నాగుచున్నారు)

(హైదరు శరీరంబు వీక్షించి ముక్కుపై వేలుంచుకొని) ఆహా!

మందాక్రాంతవృత్తము. ఔరా! హైదర్బలమెడలి నీవాజిలోఁగూలితే నీ
వీరావేశంబెటకరిగె నీవీరుతోఁబోర నేలా?

(వెంగళ్రాపుంజూచి) ధీరా! వెంగళ్నృపతిలక! నీధీరతస్త్రెచ్ఛవచ్ఛం
బోరాటంబందు నినుగొనఁబోలు వారెవ్వరిందుఁ.

(విజయరామరాజుంజూచి) ఓయీ! ఇంకను బోరెదవా?

విజయ—ఖిన్నుఁడై యూరకుండె.

బుస్సీ—(హైదరు నాడిఁబరీక్షించి) నిష్ఠురహతిచేఁ బ్రాణము కడంటి మూర్ఛిల్లియున్నాఁడు సైనికులారా! మనగుడారంబునకుఁ గొనిపొండు విజనంబగుస్థలంబునకు గొంపోయినంగాని సేదదీరి తెప్పిరిల్లఁడు (సైనికులుహైదరునెత్తుకొనిపోవుచున్నారు)

సేవకా! వెంగళ్రావుగారినిటులఁ బిలువుము.

సేవ—మహాప్రసాదము స్వామీ. (అని పోయితీసికొని వచ్చుచున్నాఁడు)

వెంగ—(ప్రవేశించి) సలామ్ పరాసు కులావతంసా!

బుస్సీ—సలామ్. వెంగళ్రాయఁడా! నీశౌర్యమనివార్యము నేమెచ్చితి. కొత్తపలిసీమ నీకిచ్చితి రాజాముతోపాటు దానినేలుకొనుము,

సేవకా! మన పారాలోనున్న చినరంగారావు నిటుల నెత్తుకొని రమ్ము.

సేవకు—చిత్తము దేవరా! (అని పోయి వెంటఁగొని వచ్చుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—వానినెత్తుకొని ముద్దాడుచు వెంగళ్రాయఁడా! ఈపిల్లవాని నెఱుఁగుదువా? నీయన్నకొడుకగు చినరంగారావు సుమీ! దాది వీని నెత్తుకొని సామర్లకోటకుఁ దీసికొనిపోవుచుండ నీబాలుని ముఖంబాచంద్రబింబమును హసించుచు నెంతయు ముద్దులొలుక నాకు వీనియందుఁ బుత్రవాత్సల్యత మీఱి యిసుంతయు హానిజనించకుండునట్లుగాపాడుచు నాడేరాయందుంచినాఁడ. ఈముద్దులకుఱ్ఱఁడు తండ్రికంటె నెక్కుడు ధైర్యశాలి. త్రయోవర్షవయస్కుఁడయ్యును గుడారంబునంగల బహువిచిత్ర వివిధగాండారాది వస్తుసంతాన సంకుల భాండారంబున నీ బాలువిడువ నొక్కశాతాసిఁ జేఁబూని యాచిత్తరువుంబొమ్మల నీరులఁగాఁ దలపోసి నరుకఁజొచ్చె ఈబాలుండపరిమిత శౌర్యశాలియగు. సత్వరము వీనినందిసికొనుము. (అని వెంగళ్రావునకిచ్చుచున్నాఁడు)

వెంగ—(వాని నెత్తుకొని ముఖము నివురుచు నన్నందలంచుకొని దుఃఖించుచున్నాఁడు.)

బుస్సీ—ఊరడిల్లుము. విచారించిన నేమిప్రయోజనముగలదు?

వెంగ—(బాలుంజూచి)

ఉ. బాలక! చిన్నికుఱ్ఱ! పసివాఁడ! కటా! చినరంగరాయ! నీ
పాలిటికేగుదెంచెనొకో పాపపుయుద్ధము నిన్నుఁజూడఁగాఁ
దాలిమిఁదూలుచుండెఁ దళిదండ్రులులేని యనాథఁజేయనే
లీలను జాలిదైవమెడలించెనొ నీయెడ ముద్దుకుఱ్ఱఁడా!

(అని యనేక విధంబుల వనరుచున్నాఁడు.)

బుస్సీ—రాజా! ఊరడిల్లుము. మీవంటి తెలిసినవారిట్లు చింతపాలుకాఁగూడదు. సమస్తము దైవాధీనము గదా!

వెంగ—అత్యంతప్రేమాస్పదుండగు సోదరవియోగంబెట్లు సహించువాఁడ. జననీజనక రహితుండగు నీముద్దులపట్టి మోమునవలోకించి యెట్లీదుఃఖము భరించువాఁడ.

(విజయరామరాజేమో విచారించుచున్నట్లభినయించుచు సమీపస్థలంబున నిటునటు దిరుగుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—ఏమిసేయఁగలము? నిన్నుఁజూడ నాకును జాలికలుగుచున్నది. ఈరాజుమాటలువిని హైదర్జంగుపొరబడి మీకిట్టి యపకారమొనర్చె. వారిసలహావిని నేనును వారితోఁగలసితిని. కుక్కతోకఁబట్టి గోదావరి యీదినట్లాయెనాచరిత్రి. నీవిఁకేల దుఃఖించెదవు. అయినదానికై వగచుట గతజలసేతుబంధనము. నీవైన నిఁక సుఖంబుండుము.

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము :— బొబ్బిలికోట.

(వెంగళ్రావు గుడారములో గాయములచే బాధపడుచు మాన్పుకొనుచుండఁగా తాండ్రిపాపయ్య ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

పాప—వెంగళ్రావుగారూ! (దుఃఖముతో) ఎటులనున్నారు?

వెంగ—ఇట్లున్నాను. (అని దేహముంజూపుచున్నాఁడు) (దీనస్వరముతో) ఈకోటకుమాకు నిట్టియవస్థ తటస్థమైనది. (యేడ్చుచు) ఇప్పటికి యుద్ధముమాని మూఁడురోజులైనది. ఇరువాగులవారమును గాయముల మాన్పుకొనుచున్నాము. నాబ్రతుకనిశ్చయముగనున్నది. విజయరామరాజు బుస్సీలు సుఖంబుగనేయున్నారు. అన్నకగ్నిసంస్కారాదికంబులనైనఁ జేయశక్తిలేదు. ఇట్లు పడియున్నవాఁడ. ఏమిచెప్పఁగలను? ఇప్పటి మనలోనేనొక్కఁడ సజీవుండనైయుంటి. ఇఁక నీపిల్లవాని గతియేమానో?

పాప—రంగారావుందలఁచుకొని)

శా. రంగారాయనృపాల! ధైర్యగుణధుర్యా! శౌర్యగాంభీర్యసం
 సంగా! రాజకులీనరత్నమ! రణోత్సాహా! ధనుశ్చాతురీ
 గంగానందన! యన్న! బొబ్బిలిపురక్ష్మానాథ! పోరంగటా
 భంగంబొందితె! శత్రువౌవిజయుచే! ఁబాటిల్లె గామృత్యువుక్.

రంగరాయా! ఇంకను శాత్రవజయంబుతోఁ బౌత్ర్యరాజ్యలక్ష్మిం గైకొని యఖండవైభవము ననుభవించెదవనుకొంటింగాని యవియన్నియుం గలలోనివార్తలయ్యెంగదా! హా! దైవమాయ! అమ్మా! మల్లమ్మాదేవీ! నీవును భర్తగారికిఁ ద్రోవఁజూపితే! అప్పా. నీకెంతదశగల్గినది. ఎంతపనిజరిగినది.

శా. అమ్మా ! మల్లమదేవి ! సాధ్వీమణి ! మాయప్పా ! సుశీలాత్మ నీ
కిమ్మాడ్కి న్గడుదైన్యమబ్బునని నేనింతైన నెంచంగలే
దమ్మా ! నీదగుధర్మవర్తనముగాయంలేదెసుంతైన ? జీ
వమ్ముల్ పాంఘిక మృత్యువెక్కరణి సంప్రాప్తించె నీకియ్యెడన్.

(కోట నల్దిక్కులం గలయంజూచుచు) ఆహా ! స్త్రీబాలవృద్ధ సంకులంబైయుండు నీ కోట కెంతపాటువాటిల్లె అహో ! దివసపంచకంబు వెనుకc గలకలనాదుచుండెడి బొబ్బిలికోట నేటికి భూతప్రేత పిశాచంబుల కిలకిలధ్వని సంకులంబై పరేతవాటికయయ్యె.

చ. వెలవెలబారె గేహములు వెల్మకొలంబుల జాడలే దిదే
వెలపలలోపలంగనిన భీతిజనించెడిcగోటకాళికా
నిలయమువోలె శాకినులనిండి మనంబునవేదనంబు వ్యా
కులమొనరించుచుండె నిదిగోపలలాస్థిమయాస్రధారలన్.

హా ! రంగారాయక్షితీంద్రా !

గీ. నన్నురాజాముకోటకుమున్నెయేల
కాపుగాcబంపినాcడ వక్కాలమందు
నేనెయుంటినా శత్రులనెగడకుండc
జేయనే రంగరాయ చేసేతవచ్చె.

అనేకవాదనలcజేసి ననేకవిధంబుల నేడ్చినను బెడచెవింబెట్టి పట్టిపంపితివిగదా ! ఎంత వెఱ్ఱిపనిcజేసితివి. నీయాజ్ఞోల్లంఘనంబునకు వెఱచి పోవకదప్పదయ్యె తిరిగివచ్చునంతకైనను సజీవులై యుంటిరిగారుగదా !

ఉ. పున్నెపులోకముల్ మిగులcబొందcగమీకిదె చేయుచుంటినా
కన్నులనీరునించి కడcకన్ జలతర్పణమివ్విధంబునం
జన్నదివచ్చు నేయిcకనుసాహసముంగనిశత్రురక్తసం
పన్నతమీకుcదృప్తిపఱుపన్దలపోయుచునుంటినియ్యెడన్.

(వెనుకకువచ్చి వెంగళ్రాయునిజూచి) (దుఃఖముతో తనలో) ఈతనితో ముచ్చటించిననేమగు. తననుదానెఱుంగcడు. గాయంబులచే స్మృతిదప్పియున్నాcడు. దైవమీతనినైన రక్షించుcగాత. ఈ బాలునికిc జిరాయుష్యమగుగాక. విచారించిన నేమిప్రయోజనము. ఇప్పుడైన నేమిబోయె. పారసీకపరాసులతోడ విజయరామరాజుం గతాసునింజేసి బొబ్బిలిపౌరుషంబు నిలువంబెట్టెదను.

శా. చండారాతిహయప్రకాండముల నేఁజక్కాడెదంగుంభినుల్
దండంబుల్దెగి ఖండఖండములుగాఁదూటాడెదంబంట్లను
ద్దండప్రక్రియఁజెండివై చెదను దోర్దండ ప్రతాపంబునన్
గండల్గాండలుగాఁగస్యందనములన్ ఖండింతునొక్కుమ్మడిన్.

కానిమ్ము (తనలో) రామచంద్రుండంతటివాఁడు వాలింబొంచి పొరిగొనలేదా? అర్జునుండు మరుగుపెట్టి గంగానూనుం డెగనేయలేదా? కుంభజు హరణార్థమై ధర్మరాజు బొంకియుండలేదా? వ్వారికెట్టియపవాదమువచ్చెనో నాకు నదేరాఁగలదు, గూఢగతినరిగి యిట్టి దురాత్ములఁజంపినంగాని వేఱొండు విధంబున నా కోపానలంబు చల్లారనేరదు. ఇట్లుగాక నీతులువలం జంపు మార్గంబులేదు. ధర్మమేగానిమ్ము ధర్మమేగానిమ్ము! ధర్మాత్ములు సుగుణనిధులుత్తమోత్తములగు రంగారాయమల్లమ్మా దేవులంజంపించిన యీపాతకియగు రాజుంభూమింబ్రతుకనిచ్చితినా ధారుణిక ప్రియమొనరించినవాఁడనగుదును. (ప్రకాశముగా) సేవకా! నీవేగి విజయరామరాజున్న స్థలముం గలయంగనుంగొని రమ్ము.

సేవ—చిత్తము (అని వాఁడేగి తిరిగివచ్చి) మహాప్రభూ! నాకుఁబో వీలుగాదయ్యె. ఏమిసేయను?

పాపయ్య—పోనిమ్ము. నేనేపోయెదంగాక. (తనలో) నేను మాఱువేషము వై చికొని వారిగుర్తుమాటలు వచించుచుఁ గాదారిపొద్దునలేచిపోయి గుడారంబుజేరెదను గాక. (అని యట్లొనరించుచున్నాఁడు)

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు)

రంగము:—విజయరామరాజుగుడారము.

పాప—(రాజునిద్రించుచుండఁగా గుడారంబుగుడ్డను గరవాలంబునఁ జించివైచి లోపలంబ్రవేశించి) పులి పులి! (అని కేకవేయఁగా)

విజయ—లేచి (తనలో) పులిపులి యని వినవచ్చుచున్నది. ఈపులి తాండ్రపాపయ్యగాని వేఱుగాదు. (కన్నులందుడిచికొనిలేచి పాపయ్యంగని మిగుల లావైనవాఁడు గాన దిగ్గున లేవలేక) (ప్రకాశముగా) ఎవఁడవురా! (అని చెంతనున్నకత్తిం దీసికొనఁబోవుచుండఁగా)

పాప—గీ. తాండ్రపాపయ్య యనువాఁడఁ దగినయట్ల
నీవుచేసిన దుర్మార్గ నీచకృత్య

మానవమాత్రక శౌర్యాసి మెఱసను విశే
షదరహస్యమిట్టు వచ్చిన వాఁడఁజుమ్మీ.

(అని హతాశుఁడై జేయునరుకుచున్నాఁడు. కరఖడ్గంబున దీనికొనఁబోఁగా దా నింకూడ నరకుచు) ఏమిరా! పాపిష్ఠి! చండాలుఁడా! నీదుర్భరకర్మము ని న్నుఁగట్టికుడిపినదిరా. బొబ్బిలి సేలెదవా? (అని కాలు నరుకుచున్నాఁడు) రం గారావుం జంపితినని సంతసించుచున్నావా? (అని యొకచేయి నరుకుచున్నాఁ డు. ఇట్లు మున్నది మూఁడుచోట్ల నరికి చిత్రవధగావించుచున్నాఁడు)

(సైనికులు ప్రవేశించుచున్నారు) ఘోరముగు కిలకిలము.

సైనికు—(పాపయ్యంజూచి) ఎవ్వఁడిద్దరా! దుర్మార్గా! దొంగా! (అని యొక్క— వెళ్లినఁ జుట్టిముట్టి హైదరును మూర్ఛఁదేలియున్నవాఁడై గాన ప్రవేశించుచు న్నాఁడు)

హైదరు—ఓరీ! దురాత్మా! నీచుఁడా! దొంగా! చూడు నన్నేమిశ్రేసెదనో! రాత్రివచ్చి యిట్లు చేసితివిగా! నిన్నిప్పుడ పాతిగోసెదఁజూడు.

(అని భీమాట్టహాసము చేయుచున్నాఁడు.)

పాప—(తనలో) నేను బగదీర్పఁబూని చేయవలసినదానిం జేసితి. వీరంతకంతకు రోషం బుమీఱఁ జైజైకి వచ్చుచున్నారు. రంగారావును జంపినరీతినే నన్నుం జంపుదురు.

ఉ. నీచపరాను సేనలకు నేనిటులోఁబడి చచ్చుకంటె దా
హాచలితాసి ధారను బరాసుఁడనై దివి కేఁగి మేలుగా
దే చిరకీర్తి పౌరుషములెంతయు నిల్చును భూమిలోన శౌ
ర్యాచరణంబొనర్చెనని? అల్లెమొనర్చుట మంచిదెంచఁగన్. (ప్రకాశముగా)

ఓరీ నీచులారా! మీచేఁజచ్చెదనురా? నాకిప్పు తృప్తియైనదిరా! (తనలో) రం గారాయమల్లశస్త్రులులేని బొబ్బిలికోట తిరిగిచూచుటకంటె దేహంబు దొఱంగు టే మేలు (అని రోషావేశంబునఁ గరవాలంబుఁ ద్రిప్పుచు శత్రువులపైఁబడి సైని కనికాయంబుతో హైదరుం గాలుపొర్లికనచి తాసును బొడుచుకొని మేను దొఱంగుచున్నాఁడు)

(సైనికుల హాహాకారంబులెసఁగ బుస్సీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

బుస్సీ—(ఆశ్చర్యముతో ముక్కుపై వేలుంచుకొని తనలో) ఆహా! ఎంతపనిచేసె పా పయ్య! వీడే యుద్ధసమయంబున నున్న మహాద్రింపకి నిప్పుడ చంపినైచును. దుర్భరక

ర్మము పాపిష్ఠులం గొట్టుకొనిపోయె. న్యాయాన్యాయంబుల నైవమెఱుంగఁడా? పరులకపకారమొంచువాఁడు తనకుఁ దానే నశించును. (వెంగళ్రావు గుడారంబునకుఁ బోవుచున్నాఁడు)

(అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు).

రంగము :— వెంగళ్రావు గుడారము.

(మంత్రిమొదలగువారు బలిసియుండ బుస్సీ ప్రవేశించుచున్నాఁడు)

వెంగ— లేచి. సలామ్. బుస్సీగారూ!

బుస్సీ— సలామ్. ఆరోగ్యుఁడవైతివే?

వెంగ— స్వామీ. నెమ్మదిగానుంటిని. గాయంబులుమానె. మీకటాక్షంబునఁ బ్రాణంబులుమాత్రము నిలిచె.

బుస్సీ— ఇఁక వగఁజెందకుము. దైవంబు న్యాయంబుచేకూర్చె. నిష్కారణము మిమ్ముల బాధపెట్టిన హైదరుజంగును రాజును జచ్చిరి. పాపయ్యయుఁ బ్రాణంబులఁ దొరంగె. బొబ్బిలిని నీవేయేలుకొనుము. సుఖంబుండుము. నామాటయే కౌలు. అయినదానిఁగురించి విచారింపకుము. శూరులగువారికే యిట్టి కష్టంబులు సంప్రాప్తమగుఁగాని పెరవారలకు యుద్ధములేల? చావులెక్కడివి? నీకు క్షేమమగుఁగాక. పట్టాభిషిక్తుండవుగమ్ము. నేనుబోయివచ్చెద.

వెంగ— మహాప్రసాదము. స్వామి! (బుస్సీ నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)

మంత్రి— (సమస్తమంగళద్రవ్యంబులాయత్తపఱచి పురంబు శృంగారంబుగావించి నృత్తగీతవాద్యంబులెసంగ సభాస్థానంబున సింహాసనంబుదెప్పించి వైచి యందు వెంగళ్రాయనునిచి మహోత్సవము జరిగించుచు) వెంగళ్రాయాగ్రణీ! ఈయఖండ భూమండలంబునకు రాజవుగమ్ము. మమ్ము చరితార్థులుగఁజేయుము. ఇదియ పురజనుల కోరిక. అట్లనుగ్రహింపుఁడు. స్వామీ!

వెంగ— (దీనత్వము ముఖమునందుఁదోప) అట్లనేకావింపుఁడు. (అని యన్నందలఁచుకొని.)

శా. అన్నామెన్నటిదాఁక నీవునిజబాహాటోపమేపారసం
పన్నప్రక్రియరాజ్యమున్సలిపియేపాపంబొనీవిప్పుడా
పన్నత్వంబునుబొందిపోయితివినాహాజ్ఞేసియీభూమినీ
కన్నంబోదునుముందెయి ... నాకావంతయుఁదెల్పినన్.

మంత్రి.—ఊరడిల్లుము రాజా! శుభసమయంబున విచారించుట కూడదు. "దైవాధీనం జగత్సర్వ" మను వాక్యముఁ దెలియవే? ఏకాలంబున కేరీతిగ జరుగవలసినదని బ్రహ్మ వ్రాసియుండఁగా నన్యథా యెట్లు జరుగనేర్చు? వీరుచంపిరి వారుచంపిరి యనుకొనుట యెంతయు వెఱ్ఱితనము. సమస్త చరాచరంబులకును గార్యంబులకును బరమేశ్వరుఁడే మూలకారణముగాని వేఱుకాదు. నేనొనరించితిననువాఁడు పిచ్చివాఁడు. భూమిపై నెంపికిని జూచియుండలేరు. ఎందఱు రణనిహతులు కాలేదు. రామాదులగు మహారాజులును హరిశ్చంద్రాది చక్రవర్తులును భూమినైనఁ గట్టుకొని యూచుచున్నారే! వారికీర్తి మాత్ర మాచంద్రతారార్కము జగద్వ్యాప్తమై తులఁగలించుచున్నది. అట్లనేమికీర్తియును భూమియెందాక నుండునంతకాల ముండకపోదు. మనంబున సంతసంబు మల్లడింప యుత్సాహంబు మీఱియుండుటే మీవంటిఘనుల కుత్తమము గు తెఱంగు. ప్రపంచమున జరుగు కార్యంబుల సాక్షిభూతులమై చూచుచుండుటయే మనపని. "కాతే కాంతా కస్తే పుత్రః సంసారోఽయమతీవ విచిత్రః కస్యత్వం కః కుత ఆయాతః తత్త్వం చింతయ యదిదం భ్రాంతః" అనునట్లు వీరందఱు దైవమను నాటకునిచే నాడించు జంత్రపుబొమ్మలుగాఁ దెలియఁదగు. తనువులశాశ్వతములుగదా! "కిందాకు మీఁదాకువాసిగాదే" వారికై వగవనేల? సమస్త ధర్మంబులు మీకు గోచరములే.

(పట్టాభిషేకమహోత్సవము జరుగుచున్నది మంగళాక్షతల వెంగళ్రాపుపైఁ జల్లుచున్నారు.)

వెంగ.—మంత్రిపుంగవా! నీచెప్పిననీతి నామనంబునం గల చింతం గొంత ద్రోచివైచినది. నీవంటిధీసచివుండు గలుగఁగ నెట్టి కొఱంతయు లేదు. నేనొక్కటి దానిం జెప్పెదవినుము. ఈవీరబొబ్బిలి మాయన్నగారగు రంగారావుగారిదిగదా! తన్నుగాఁ జూచుకొమ్మని యాచినరంగారావును నావశముఁ జేసిపోయినాఁడు. ఈరాజ్యమునం దీపిల్లవాని నభిషిక్తునిం జేసినంగాని నాదుఃఖము చల్లారనేరదు. కాన నీకుఱ్ఱని యువరాజ్యంబునకుఁ బట్టాభిషిక్తునిగఁ జేసెదను. వానికి యుక్తవయస్సు వచ్చునందాక నేనె రాజ్యము చేసి యాపైని ధరాభారంబు వానికిచ్చివైతు. అన్నయన్నగారికేలేని రాజ్యము నాకేల! సచివాగ్రణీ! సమస్త మంగళద్రవ్యంబులఁ దెప్పింపుము.

మంత్రి.—సర్వము సిద్ధముగనున్నది రాజా!

* వెంగళరంగారావు పట్టాభిషేక మహోత్సవము. *

వెంగ.—చెంతనున్న చినరంగారావును సింహాసనంబునందునిచి సభికులారా! మంత్రులారా! మిత్రులారా! మాయన్నకుమారుండగు నీబాలుండు వెంగళరంగారాయాభి

ధేయంబున నాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధులనల రారుఁగాత. (బాలునివంకఁజూచి.)

ఉ. భూతలమెల్ల నేలుమి సమున్నతితో, జగదేకవీరవి
ఖ్యాతినిఁగాంచు రాపుకులమంతయు రాజిల, దీర్ఘజీవితం
బౌతకుమారసీకిల, మహావిభవంబు దనర్చుఁగాత ని
ర్భీతిన రాతిభూపతుల పేర్మి నడంతువుగాత, నిష్కృలక్షా.

భూసురాశీర్వాదంబులు సెలంగుచున్నవి. దేవతలు పుష్పవృష్టిఁ గురియించుచున్నారు. సమస్తజనులు సంతసించుచున్నారు. (అందఱు నిష్క్రమించుచున్నారు.)

భరతవాక్యము.

మంగళమహాశ్రీవృత్తము. ఏలుదురుగాపుత మహీంద్రులు జగంబుల సమిద్ధతరధర్మగతితోడ
న్మేలొదవుఁగాత ధరణీసురల కావులకు మేదినికి మేదురసుఖంబొఁ
గాలమున వర్షమిడుఁగావుత పురందరుఁడు కాన్యపిని సస్యము లెసంగున్
బాళివిడ నాడుచు శుభంబుఁగను దేశములు ప్రాణులకు నాయువులు హెచ్చున్.

సీ. నిధినవగజచంద్రనిగదితహాయనశకంబున కలుగన్ పరిగణ్యయవ్వి
కారిసంవత్సరకలిత వైశాఖ మాసంబున శుక్లపక్షంబునందుఁ
బంచమీభాస్కరవాసరంబున దీనిరచియించినాఁడ సేఁబ్రతిభమీఱ
దీని బొండాడపురీనివాసుండైన భోగేశ్వరునికృపఁబూన్కితోడ

గీ. నిందుఘారంబునా దైవమందెయుంచి
యఖిలకృతులకలంకృతియగుచు సకల
సుకవిజనులచే నీకృతి సొంపుఁగాంచి
ధరణి నెఱయుత నాచంద్రతారకముగ.

గద్య. ఇది శ్రీమద్బొండాడపురీనివాస భోగేశ్వరేశ్వరశాశ్వత కటాక్ష
నిరీక్షణప్రసాదిత మృదులకవితాధురంధర, భారద్వాజసగోత్రపవి
త్రాపస్తంబసూత్ర కాశ్యకూరి కులకలశార్ణవ రాకా కైరవ
మిత్ర భోగిమాంబాచ్ఛయామాత్య పంపతీపుత్ర భాగ
రాట్కవికుమారాగ్రేసర, సాంబశివరాయ
కవివర. ప్రణీతంబైన రంగారాయకథ
ననమవాకారంబు సర్వము
సమాప్తము.

కాకినాడ:— సుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాల 1899.

శుద్ధపత్రిక.

పేజీ.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
1	19	పుత్రా	మిత్రా
4	20	మొక్క	నొక్క
5	11	నయ్యా	నయ్యో
,,	19	నరుఁడు	నృపుఁడు
,,	22	పంక్తి	పంక్తి
6	3	వారిత్త	వారిత్తటే
,,	17	మగునె	మగునె
7	19	నోర్వ	నోర్చు
,,	20	సుర	సురు
,,	27	అనేకప	అనేక
8	3	నాతిశుమా	నాంచద్వశః
9	10	స్వాగతము	స్వగతము
,,	26	పలు	జలు
14	15	డాంథ	డాండ
16	8	లంబోని	లైన
19	5	జాట	బాట
22	11	వకీలన్ననునిముష	వకీలవశంగనిమిష
23	28	చెప్ప	జెప్ప
25	11	దోర్బలాంథ	దోర్బలాంక
28	12	మనఁగుటపోఱక	మనగుటపోరక
29	7	గుమ్మమెదర	గుమ్మముచెదర
,,	11	ముత్తిల్లి	మత్తిల్లి
30	6	కారుని	కోరిని
,,	13	వారు. నజేయులు	వాఁడు. నజేయుండు
31	7	నరపతులను	వారిం
33	9	భయం	రయం
35	20	ఱిక్కిలి	మొక్కలి
38	23	నేర్పరింపు	యేర్పరింపు
,,	9	తురష్కుఁడు	తురుష్కుఁడు
40	11	నీరద	నీఱవు
42	11	వ్యదీకము	వ్యళీకము
,,	16	చెప్పము. మఱచు	చెప్పఁడు మఱియుదమ్మున్న
,,	13	వకీలు	వకీల

47	7	వారు	వీరు
48	3	పెంకి	వెంకె
51	14	బాయనివి	బాయనవి
,,	51	చాలదూ	చాలదా
54	15	రాజునిం	రాజుం
60	8	ప్రివిమల	ప్రవృత
,,	26	కోహటించుట	క్రావటించుట
61	2	సందేశమెను	సందేశమును
,,	7	యమియించి	నొంచితి
,,	11	పన్నాగము	పన్నకము
62	25	దురటిల్లు	దూకొను
63	13	జంఝు	ఝుంఝు
65	16	షత్కారాసి	దత్కారంబు
,,	28	కోహ	క్రావ
67	21	భీమ	భీరు
68	27	నిజమరి	నిజమటి
70	20	బీజ	వంశ
,,	21-24	బ్రాహ్మణ......శ్రేణికిన్	నీతలంపట్టులక్
72	9	యిది	యది
82	2	రాణినై	రాణి
,,	18	తక్కని	తక్కిన
83	4	నాయక. బాలులార	నాయిక. బాలురార
,,	12	ప్రతివ్రత	పతివ్రత
,,	22	పొంత	బొంతన
84	13	జాలవురా	జాలవు
,,	17	వీనిత్తో	వీని
85	17	వధియించుచున్నాఁడు	వధియించుచున్నారు
86	22	లేకనో	లేకనే
88	24	పరిభూతంబు. యుత్తమాగంబు	పరిభూతనంబు. యుత్తమాంగంబు
90	16	బుబ్బినం	జచ్చినం
,,	26	ఖేదమునునీకుగిలిగించ	ఖేదమునునీకుఁగలిగించ
92	23	గొన	గెలువం
94	19	మనలో	మాలో
95	17	వాదనలఁజేసె	వాదములఁజేసిన
98	21	చరితార్థులుగ	ఁజరితార్థులఁగ